ចាក់ឫសជ្រៅ
នៅក្នុងសេចក្ដីពិត

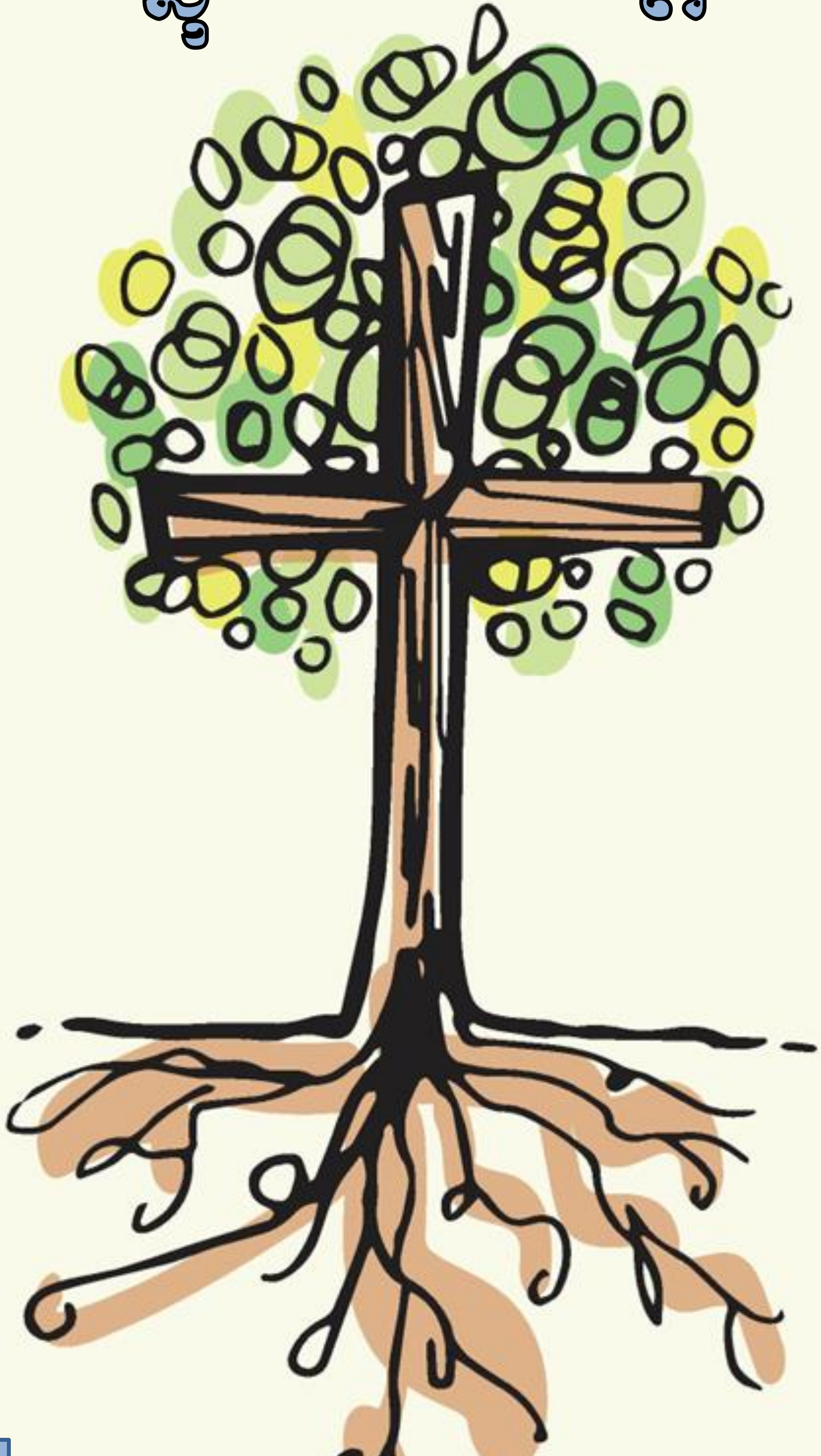

ស្កត់ ស្វើដ

តារាងមាតិកា

សេចក្ដីផ្ដើម 1-2
១. តើសកលលោក មានប្រភពមកពីណា? 3-4
២. តើព្រះជាម្ចាស់ជាអ្វី? 5-6
៣. តើព្រះជាម្ចាស់មានលក្ខណៈយ៉ាងណា? 7-8
៤. តើយើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា? 9-10
៥. តើបទបញ្ញត្តិទីមួយគឺជាអ្វី? 11-12

៦. តើព្រះជាម្ចាស់ជានរណា? 13-14
៧. តើមនុស្ស មានប្រភពមកពីណា? 15-16
៨. តើមនុស្ស មានតម្លៃឬទេ? 17-18
៩. តើទេវតា និងអារក្សគឺជាអ្វី? 19-20
១០. តើបទបញ្ញត្តិទីពីរគឺជាអ្វី? 21-22

១១. តើទុក្ខសោក មានប្រភពមកពីណា? 23-24
១២. តើអំពើបាបគឺជាអ្វី? 25-26
១៣. តើលទ្ធផលនៃអំពើបាបគឺជាអ្វី? 27-28
១៤. តើព្រះជាម្ចាស់ បានបោះបង់ចោលពិភពលោកដោយសារអំពើបាបឬ? 29-30
១៥. តើបទបញ្ញត្តិទីបីគឺជាអ្វី? 31-32

១៦. តើព្រះយេស៊ូវជានរណា? 33-34
១៧. ហេតុអ្វីបានជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ បានមកយកកំណើតជាមនុស្ស? 35-36
១៨. តើព្រះយេស៊ូវបានធ្វើអ្វីខ្លះ? 37-38
១៩. តើព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនអ្វីខ្លះ? 39-40
២០. តើបទបញ្ញត្តិទីបួនគឺជាអ្វី? 41-42

២១. តើព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាកអ្វីខ្លះ?..........43-44
២២. ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវត្រូវសុគត? 45-46
២៣. តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់ពីទ្រង់សុគត? 47-48
២៤. តើព្រះយេស៊ូវនៅឯណាពេលនេះ? 49-50
២៥. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំគឺជាអ្វី? 51-52

២៦. តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជានរណា? 53-54
២៧. តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើអ្វីខ្លះ? 55-56
២៨. តើសេចក្ដីសង្គ្រោះជាអ្វី? 57-58
២៩. តើអ្នកណាខ្លះអាចទទួលបានសេចក្ដីសង្គ្រោះ? 59-60
៣០. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំមួយគឺជាអ្វី? 61-62

៣១. តើក្រុមជំនុំគឺជាអ្វី? 63-64
៣២. តើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាអ្វី? 65-66
៣៣. តើពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់គឺជាអ្វី? 67-68
៣៤. តើក្រុមជំនុំត្រូវបានដឹកនាំយ៉ាងដូចម្ដេច? 69-70
៣៥. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំពីរគឺជាអ្វី? 71-72

៣៦. តើជំនឿគឺជាអ្វី? 73-74
៣៧. តើសេចក្ដីសង្ឃឹមគឺជាអ្វី? 75-76
៣៨. តើសេចក្ដីស្រឡាញ់គឺជាអ្វី? 77-78
៣៩. តើសេចក្ដីបរិសុទ្ធគឺជាអ្វី? 79-80
៤០. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបីគឺជាអ្វី? 81-82

៤១. តើយើងគួរអធិស្ឋានដោយរបៀបណា? 83-84
៤២. តើយើងគួរសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយរបៀបណា? 85-86
៤៣. តើយើងគួរបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា? 87-88
៤៤. តើយើងគួរចែកចាយដំណឹងល្អដោយរបៀបណា? 89-90
៤៥. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបួនគឺជាអ្វី? 91-92

៤៦. តើមានអ្វីកើតឡើង ក្រោយពេលមនុស្សស្លាប់ទៅ? 93-94
៤៧. តើព្រះយេស៊ូវ នឹងត្រឡប់មកវិញនៅពេលណា? 95-96
៤៨. តើការរស់ឡើងវិញចុងក្រោយគឺជាអ្វី? 97-98
៤៩. តើជីវិតអស់កល្បជានិច្ច គឺជាអ្វី? 99-100
៥០. តើបទបញ្ញត្តិទីដប់គឺជាអ្វី? 101-102

ឧបសម្ព័ន្ធៈ
ការពន្យល់បន្ថែមអំពីព្រះត្រៃឯក 103-104
ការពន្យល់បន្ថែមអំពីថ្ងៃសប្ប័ទ 105-106
ការពន្យល់បន្ថែមអំពីសេចក្ដីសង្គ្រោះ 107
ការពន្យល់បន្ថែមអំពីពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ 108-109

សេចក្តីផ្តើម

១. គោលបំណងនៃសៀវភៅនេះ

សៀវភៅនេះត្រូវបានសរសេរឡើង ក្នុងគោលបំណងសំខាន់ពីរ គឺ៖

ទីមួយ សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលក្រុមតូច អ្នកចាស់ទុំ និងគ្រូគង្វាល ដែលមិនទាន់អាចរៀបចំមេរៀនព្រះគម្ពីរដោយខ្លួនឯង ឬពុំមានពេលគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការរៀបចំ។ ពួកគេអាចប្រើមេរៀនទាំងនេះ ដើម្បីយកទៅបង្រៀនសមាជិកក្រុមរបស់ពួកគេ។

មូលហេតុទីពីរ នៃការចងក្រងសៀវភៅនេះ គឺដើម្បីបង្ហាញនូវ គោលលទ្ធិគ្រីស្ទបរិស័ទសំខាន់ៗ។ ជាឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើឪពុកម្តាយចង់ឲ្យកូនៗខ្លួនរីកធំធាត់ ឪពុកម្តាយប្រាកដជាត្រូវរៀបចំអាហារជាច្រើនប្រភេទ (សាច់ បន្លែ បាយ ផ្លែឈើ។ល។) ឲ្យកូនទទួលទាន។ ឪពុកម្តាយនោះនឹងមិនព្រមឲ្យកូនៗទទួលទានអាហារដដែលៗ រាល់ថ្ងៃទេ។ ដូចគ្នាដែរ អ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំត្រូវធ្វើឲ្យប្រាកដថា ក្រុមរបស់ពួកគេបានទទួលការបង្រៀនអំពីគោលលទ្ធិគ្រីស្ទបរិស័ទសំខាន់ៗទាំងអស់ គឺមិនមែនគ្រាន់តែរៀនពីចំណុចដដែលៗ ពីសប្តាហ៍មួយទៅសប្តាហ៍មួយនោះទេ។ សៀវភៅនេះមានគោលបំណងបង្ហាញនូវចំណុចសំខាន់ៗនៃគោលលទ្ធិគ្រីស្ទបរិស័ទ តាមរបៀបខ្លី សាមញ្ញ និងតាមលំដាប់លំដោយ។

២. របៀបប្រើសៀវភៅនេះ

ដើម្បីប្រើសៀវភៅនេះឲ្យបានល្អបំផុត គ្រូបង្រៀនព្រះគម្ពីរគួរធ្វើដូចខាងក្រោម៖

ក. ការរៀបចំ

មុននឹងបង្រៀនមេរៀន អ្នកគួរតែឆ្លៀតពេលសិក្សាមេរៀនដោយខ្លួនឯងជាមុនសិន។ អ្នកគួរអានអត្ថបទគម្ពីរ ចំណុចពន្យល់ និងគ្រប់សំណួរទាំងអស់។ បន្ទាប់មកទៀត អ្នកគួរកត់ត្រាចំណុចផ្សេងៗ ដែលអ្នកចង់បន្ថែម ឬត្រៀមឧទាហរណ៍នានាដែលទាក់ទងនឹងមេរៀន។ អ្នកក៏គួរអធិដ្ឋានអំពីមេរៀន ដោយសុំព្រះជាម្ចាស់ជួយអ្នកឲ្យបានយល់មេរៀន និងស្តាប់បង្គាប់តាមអ្វីដែលមាននៅក្នុងមេរៀននោះ។ មុនពេលអ្នកអាចជួយអ្នកដទៃឲ្យដើរតាមព្រះយេស៊ូវ ក្នុងផ្នែកណាមួយនៃជីវិតរបស់ពួកគេ វាជារឿងសំខាន់ដែលអ្នកត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើតាមទ្រង់នៅក្នុងផ្នែកនោះនៃជីវិតរបស់អ្នកជាមុនសិន។

ខ. ការបង្រៀន

នៅពេលបង្រៀនមេរៀន អ្នកមិនចាំបាច់អានឲ្យសិស្សស្តាប់ នូវគ្រប់ចំណុចពន្យល់ទាំងអស់នៅក្នុងមេរៀននោះទេ។ តាមពិតទៅ វាប្រសើរជាងប្រសិនបើអ្នកអាចបកស្រាយចំណុចទាំងនោះដោយប្រើពាក្យរបស់

អ្នកផ្ទាល់។ វារិតតែល្អថែមទៀម ប្រសិនបើអ្នកអាចបន្ថែមឧទាហរណ៍សាមញ្ញៗ (ពីក្នុងព្រះគម្ពីរ ឬជីវិតប្រចាំថ្ងៃ) ដើម្បីជួយឲ្យចំណុចផ្សេងៗក្នុងមេរៀនកាន់តែងាយយល់។

នៅពេលដល់វគ្គសួរសំណួរ សូមទុកពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការផ្តល់ឱកាសឲ្យសមាជិកក្រុមឆ្លើយសំណួរ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ឆ្លើយសំណួរមិនត្រឹមត្រូវ សូមសរសើរគាត់ជាមុនសិន ក្នុងការដែលគាត់បានហ៊ានឆ្លើយសំណួរ។ បន្ទាប់មក អ្នកអាចអានចម្លើយត្រឹមត្រូវក្នុងវង់ក្រចក ( )។

មានការពន្យល់បន្ថែមអំពីចំណុចមួយចំនួន នៅក្នុងផ្នែកឧបសម្ព័ន្ធ នៅខាងក្រោយសៀវភៅផងដែរ។ ដោយសារអ្នកជាគ្រូបង្រៀនថ្នាក់ព្រះគម្ពីរនេះ វាមានប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នកក្នុងការសិក្សាពត៌មានបន្ថែមក្នុងផ្នែកឧបសម្ព័ន្ធ។ ប៉ុន្តែវាអាស្រ័យលើអ្នកផ្ទាល់ ថាតើត្រូវបង្រៀនការពន្យល់បន្ថែមនេះដល់សិស្សរបស់អ្នក ឬយ៉ាងណា។ និយាយរួម វាអាស្រ័យលើតម្រូវការ និងសមត្ថភាពរបស់សមាជិកក្រុមរបស់អ្នក។

គ. ការវាយតម្លៃ

បន្ទាប់ពីបង្រៀនមេរៀនហើយ សូមចំណាយពេលខ្លះដើម្បីវាយតម្លៃការបង្រៀនរបស់អ្នក។ តើមានចំណុចណាខ្លះដែលអ្នកធ្វើបានល្អ? តើអ្នកអាចកែលម្អការបង្រៀនរបស់អ្នក ដោយរបៀបណា? សូមចំណាយពេលអធិស្ឋាន ទូលសុំព្រះជាម្ចាស់ជួយអ្នកឲ្យរីកចម្រើនក្នុងការបង្រៀនព្រះគម្ពីរ ហើយសំខាន់បំផុត គឺជួយអ្នកឲ្យរីកចម្រើនក្នុងការដើរតាមព្រះយេស៊ូវ និងស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់។

«ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងខ្លួនអ្នក ហើយនិងសេចក្តីបង្រៀន ចូរកាន់ខ្ជាប់តាមសេចក្តីទាំងនេះ ដ្បិតដែលធ្វើដូច្នោះ នោះអ្នកនឹងសង្គ្រោះខ្លួនអ្នកបាន ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលស្តាប់អ្នកផង»។ (១ ធីម៉ូថេ ៤:១៦)

មេរៀនទី១៖ តើសកលលោក មានប្រភពមកពីណា?

ក. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. អេសាយ ៤៥:១៨
   - មនុស្សមួយចំនួនគិតថា សកលលោកបានចាប់កំណើតឡើងដោយខ្លួនឯង។ នេះមិនមែន ជាការពិតទេ។ សកលលោកទាំងមូល មានប្រភពមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ទ្រង់បានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់។
   - តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតរបស់ធំៗ និងរបស់តូចៗ។ ទ្រង់បានបង្កើតរុក្ខជាតិ និងសត្វនានា របស់ដែលមើលឃើញ និងរបស់មើលមិនឃើញផង។ បើគ្មានព្រះជាម្ចាស់ទេ នោះនឹងគ្មានអ្វីសោះឡើយ។
2. នេហេមា ៩:៦
   - គ្មាននរណាម្នាក់បានជួយព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងការបង្កើតសកលលោកទាំងមូលទេ។ ទ្រង់បានធ្វើគ្រប់ការទាំងនេះ ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ តែអង្គឯង។ នៅដើមដំបូងឡើយ គ្មានអ្វីទាំងអស់ ក្រៅតែពីព្រះជាម្ចាស់។
   - ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះពិតតែមួយ។ គ្មានអ្នកណាអស្ចារ្យជាងទ្រង់នោះទេ។ សូម្បីតែទេវតានៅស្ថានសួគ៌ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ដែរ។
3. ទំនុកដំកើង ២៤:១-២
   - ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ ជាអ្នកបង្កើតសកលលោក នោះទ្រង់ក៏ជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើសកលលោកដែរ។ អ្វីៗគ្រប់យ៉ាង សុទ្ធតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់ ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី។
   - ព្រះជាម្ចាស់មិនដូចយើងទេ។ កម្លាំងរបស់យើងមានកម្រិត ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ គឺមានគ្រប់ទាំងអំណាចចេស្តាទាំងអស់។ ការយល់ដឹងរបស់យើងម្នាក់ៗមានកម្រិត ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់។ ទ្រង់មិនពឹងផ្អែកលើនរណាម្នាក់ ឬត្រូវការអ្វីមួយឡើយ។

ខ. សំណួរ

1. តើសកលលោក មានប្រភពមកពីណា? (សកលលោកទាំងមូល មានប្រភពមកពីព្រះជាម្ចាស់។)
2. តើមានអ្នកណាបានជួយព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងការបង្កើតពិភពលោកដែរឬទេ? (គ្មាននរណាម្នាក់បានជួយព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងការបង្កើតពិភពលោកទេ។ ទ្រង់បានធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ តែអង្គឯង។)
3. តើអ្វីខ្លះ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះជាម្ចាស់? (អ្វីៗគ្រប់យ៉ាង សុទ្ធតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?

5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

គ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្តល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ឃ. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២៖ តើព្រះជាម្ចាស់ជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើសកលលោក មានប្រភពមកពីណា? (សកលលោកទាំងមូល មានប្រភពមកពីព្រះជាម្ចាស់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. អេសាយ ៦៦:១-២
   - យើងមិនអាចមើលឃើញព្រះជាម្ចាស់ទេ ដោយសារទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណ។ ទ្រង់មិនមានរូបរាងកាយដូចយើងទេ។
   - ព្រះជាម្ចាស់មិនស្នាក់នៅក្នុងព្រះវិហារធ្វើពីដៃមនុស្សឡើយ។ ទ្រង់ធំណាស់ សកលលោកទាំងមូលមិនអាចល្មមគ្រប់គ្រាន់ឲ្យទ្រង់ស្នាក់អាស្រ័យបានឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់ គង់នៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពេលតែមួយ ជាពិសេសទ្រង់គង់នៅក្បែរអ្នកទាំងឡាយ ដែលកោតខ្លាចព្រះអង្គ។
2. ទំនុកដំកើង ១០២:២៥-២៧
   - គ្មាននរណាម្នាក់ បានបង្កើតព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ មុនពេលពិភពលោកចាប់កំណើតឡើង វាមិនមានអ្វីសោះឡើយ គឺមានតែព្រះជាម្ចាស់ តែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ។ នៅថ្ងៃណាមួយ ដែលពិភពលោកនឹងរលាយបាត់ទៅ នោះនឹងនៅតែមានព្រះជាម្ចាស់ដូចគ្នា។ ទ្រង់គ្មានទីចាប់ផ្ដើម និងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ។
   - ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់មិនចេះប្រែប្រួលទេ។ មនុស្សតែងតែប្រែប្រួល គឺយើងកើត ចាស់ ឈឺ និងស្លាប់។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ នៅតែដដែល។ ម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងថ្ងៃស្អែក ទ្រង់មិនប្រែប្រួលអ្វីសោះឡើយ។
3. ទំនុកដំកើង ១៤៧:៥
   - ព្រះជាម្ចាស់មានគ្រប់ទាំងអំណាច និងព្រះចេស្ដា។ គ្មានអ្វីធំ ឬខ្លាំងជាងទ្រង់ឡើយ។ គ្មានបញ្ហាណាមួយ ដែលពិបាកពេកសម្រាប់ទ្រង់ក្នុងការដោះស្រាយនោះទេ។
   - ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់រឿងរ៉ាវគ្រប់យ៉ាង។ ទ្រង់ទតឃើញអ្វីគ្រប់យ៉ាង ហើយទ្រង់ស្ដាប់ឮអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ គ្មានអ្វីដែលយើងអាចលាក់បាំង ពីព្រះជាម្ចាស់បានទេ។ ទោះបីជាយើងមិនអាចមើលឃើញព្រះជាម្ចាស់ក៏ដោយ ក៏ទ្រង់តែងតែទតឃើញយើងយ៉ាងច្បាស់ដែរ។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះជាម្ចាស់ជាអ្វី? (ព្រះអង្គជាព្រះវិញ្ញាណ ដែលគ្មានការចាប់ផ្ដើម និងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ ហើយគង់នៅគ្រប់កន្លែងទាំងអស់ក្នុងពេលតែមួយ។ ទ្រង់មានអំណាចលើអ្វីៗទាំងអស់ ហើយជ្រាបដឹងនូវអ្វីៗទាំងអស់។)

2. តើអ្នកណាជាអ្នកបង្កើតព្រះជាម្ចាស់? (គ្មាននរណាម្នាក់បានបង្កើតព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ទ្រង់គ្មានការចាប់ផ្ដើម និងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ។)
3. តើព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបដឹងអ្វីខ្លះ? (ព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបដឹងគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្ដល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣៖ តើព្រះជាម្ចាស់មានលក្ខណៈយ៉ាងណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះជាម្ចាស់ជាអ្វី? (ព្រះអង្គជាព្រះវិញ្ញាណ ដែលគ្មានការចាប់ផ្តើម និងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ ហើយគង់នៅគ្រប់កន្លែងទាំងអស់ក្នុងពេលតែមួយ។ ទ្រង់មានអំណាចលើអ្វីៗទាំងអស់ ហើយជ្រាបដឹងនូវអ្វីៗទាំងអស់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. អេសាយ ៦:១-៣
   - ព្រះទ្រង់បរិសុទ្ធ។ ទ្រង់ស្មោះត្រង់ និងសុចរិត។ ព្រះជាម្ចាស់ មិនចេះធ្វើខុសទេ។ ទ្រង់តែងតែធ្វើអ្វីដែលល្អ និងត្រឹមត្រូវ។
   - ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ ទ្រង់ស្អប់អ្វីដែលអាក្រក់ ហើយស្រឡាញ់អ្វីដែលល្អ។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រឆាំងនឹងអំពើបាប ដូចជាពន្លឺប្រឆាំងនឹងភាពងងឹត។
2. ទំនុកដំកើង ១៤៥:៨-៩, ១៤-១៩
   - ព្រះជាម្ចាស់ពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ ទ្រង់មានព្រះទ័យមេត្តាករុណា។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានខ្យល់ដកដង្ហើម ទឹក និងអាហារសម្រាប់បរិភោគ។ ដោយសារសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ទើបយើងមានជីវិតរស់។
   - ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់មនុស្សគ្រប់ៗគ្នា។ ទោះជាមនុស្សខ្លះ មិនស្គាល់ព្រះអង្គក៏ដោយ ក៏ទ្រង់ស្គាល់ពួកគេដែរ។ ទោះជាមនុស្សមួយចំនួនមិនស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ក៏ដោយ ក៏ទ្រង់នៅតែស្រឡាញ់ពួកគេដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់យើងម្នាក់ៗ ច្រើនជាងឪពុកម្តាយស្រឡាញ់កូនរបស់ខ្លួនទៅទៀត។
3. ចោទិយកថា ១០:១៧-១៨
   - ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់យុត្តិធម៌។ យើងមិនអាចសូកប៉ាន់ ឬបញ្ឆោតទ្រង់ឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់មិនលំអៀង ហើយទ្រង់ក៏មិនដែលកុហកឡើយ។
   - យើងមានប្រភពមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយនៅថ្ងៃណាមួយ យើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រឡប់ទៅរកទ្រង់វិញ។ ទ្រង់ជាចៅក្រមនៃផែនដីទាំងមូល។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះជាម្ចាស់មានលក្ខណៈយ៉ាងណា? (ទ្រង់បរិសុទ្ធ ពេញទៅដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងយុត្តិធម៌។)
2. ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ តើទ្រង់ប្រឆាំងនឹងអ្វី? (អំពើបាប)

3. តើព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់អ្នកណាខ្លះ? (មនុស្សគ្រប់គ្នា)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្តល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤៖ តើយើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះជាម្ចាស់មានលក្ខណៈយ៉ាងណា? (ទ្រង់បរិសុទ្ធ ពេញទៅដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងយុត្តិធម៌។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ទំនុកដំកើង ១៩:១-៦
   - ព្រះជាម្ចាស់ ចង់ឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាបានស្គាល់ទ្រង់។ ដោយហេតុនេះហើយ បានជាទ្រង់បានបើកសម្ដែងអង្គទ្រង់ដល់មនុស្ស។ វិធីទីមួយ ដែលយើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់បាន គឺតាមរយៈធម្មជាតិ។ ធម្មជាតិជួយយើងឲ្យស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលជាអ្នកបង្កើតអ្វីៗសព្វសារពើ។
   - ធម្មជាតិ គឺជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ នៅពេលយើងសិក្សាពីស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ យើងអាចរៀនអំពីលក្ខណៈរបស់ទ្រង់បាន។ ជាឧទាហរណ៍ ផ្កាយរាប់លាននៅលើមេឃ អាចជួយយើងឲ្យយល់ថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធំធេងណាស់។ លើសពីនេះទៅទៀត រុក្ខជាតិ សត្វ និងសត្វល្អិតប្រភេទផ្សេងៗគ្នា អាចជួយយើងឲ្យយល់ថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានភាពច្នៃប្រឌិតដ៏អស្ចារ្យបំផុត។
2. ទំនុកដំកើង ១៩:៧-១៤
   - វិធីទីពីរដែលយើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់បាន គឺតាមរយៈព្រះគម្ពីរ។ ព្រះគម្ពីរ (ទាំងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី) ត្រូវបានសរសេរឡើងដោយព្យាការី និងពួកសាវ័ក ដែលត្រូវបានទទួលការបណ្ដាលចិត្តពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះគម្ពីរជួយយើងឲ្យស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ថា ទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ។
   - ព្រះគម្ពីរ ប្រាប់យើងពីការពិតអំពីព្រះជាម្ចាស់ ពិភពលោក និងខ្លួនយើង។ ដូចនេះហើយ យើងត្រូវសិក្សាព្រះគម្ពីរ ហើយជឿ និងធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែងមក។
3. ហេព្រើរ ១:១-២
   - វិធីទីបី និងសំខាន់បំផុត ដែលយើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់បាន គឺតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលបានក្លាយទៅជាមនុស្សដូចយើងដែរ។ ព្រះយេស៊ូវជួយយើងឲ្យយល់ពីព្រះជាម្ចាស់ថា ទ្រង់ជាព្រះវរបិតា និងជាមិត្តសម្លាញ់របស់យើង។
   - យើងរៀនអំពីព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការអានអំពីព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយតាមរយៈការដើរតាមទ្រង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយមានជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

គ. សំណួរ

1. តើយើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា? (យើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់បាន តាមរយៈធម្មជាតិ ព្រះគម្ពីរ និងព្រះយេស៊ូវ។)
2. តើធម្មជាតិគឺជាអ្វី? (ស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់)
3. តើព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងអំពីអ្វីខ្លះ? (ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងពីការពិតអំពីព្រះជាម្ចាស់ ពិភពលោក និងខ្លួនយើង។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្ដល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៥៖ តើបទបញ្ញត្តិទីមួយគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើយើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា? (យើងអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់បាន តាមរយៈធម្មជាតិ ព្រះគម្ពីរ និងព្រះយេស៊ូវ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:១-៣
   - នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់រាស្ត្រទ្រង់។ បញ្ញត្តិទីមួយចែងថា៖ «កុំឲ្យមានព្រះឯណាទៀតនៅចំពោះអញឲ្យសោះ»។
   - បទបញ្ញត្តិនេះមានន័យថា យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់ថា ទ្រង់ជាព្រះពិតតែមួយ គោរពប្រតិបត្តិតាមទ្រង់លើសជាងអ្នកណាទាំងអស់ ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់លើសជាងអ្វីទាំងអស់។
2. ម៉ាថាយ ៤:៨-១០
   - វិញ្ញាណអាក្រក់មួយ ឈ្មោះសាតាំង* បានល្បួងព្រះយេស៊ូវ។ អារក្សសាតាំងបាននិយាយថា ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវ សុខចិត្តក្រាបថ្វាយបង្គំវា វានឹងប្រគល់អំណាច និងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់នៅលើផែនដីដល់ព្រះយេស៊ូវ។
   - ព្រះយេស៊ូវមិនបានស្ដាប់តាមអារក្សសាតាំងទេ។ ទ្រង់ស្ដាប់បង្គាប់តាមបទបញ្ញត្តិទីមួយ។ ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ព្រះវរបិតាលើសជាងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយតែងតែបានគោរពប្រតិបត្តិតាមទ្រង់ក្នុងគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់។
3. ម៉ាថាយ ៦:២៤
   - ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា មនុស្សមិនអាចគោរពបម្រើម្ចាស់ពីរបានឡើយ។ ប្រសិនបើយើងស្រឡាញ់អ្វីម៉្យាង (ដូចជាលុយ) ច្រើនជាងព្រះ វាមានន័យថាយើងបានល្មើសបទបញ្ញត្តិទីមួយ។ អ្វីក៏ដោយដែលយើងស្រឡាញ់ច្រើនជាងព្រះជាម្ចាស់ នឹងក្លាយជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងលើជីវិតយើង។
   - ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះរបស់យើង យើងត្រូវតែដាក់ទ្រង់ជាអាទិភាពទីមួយ ក្នុងជីវិតរបស់យើង។ សម្រាប់គ្រីស្ទបរិស័ទពិត សេចក្ដីប្រាថ្នាធំជាងគេរបស់ពួកគេ គឺការធ្វើឲ្យព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យ។

* សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីអារក្សសាតាំង សូមមើលមេរៀនទី៩។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីមួយគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យមានព្រះឯណាទៀតនៅចំពោះអញឲ្យសោះ»។)
2. តើបទបញ្ញត្តិទីមួយមានន័យដូចម្ដេច? (យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់ថា ទ្រង់ជាព្រះពិតតែមួយ គោរពប្រតិបត្តិតាមទ្រង់លើសជាងអ្នកណាទាំងអស់ ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់លើសជាងអ្វីទាំងអស់។)
3. ប្រសិនបើយើងស្រឡាញ់អ្វីម៉្យាង ឬនរណាម្នាក់ច្រើនជាងព្រះជាម្ចាស់ តើមានន័យដូចម្ដេច? (វាមានន័យថា យើងបានល្មើសនឹងបទបញ្ញាទីមួយហើយ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្តល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៦៖ តើព្រះជាម្ចាស់ជានរណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើបទបញ្ញត្តិទីមួយជាអ្វី? («កុំឲ្យមានព្រះឯណាទៀតនៅចំពោះអញឲ្យសោះ»។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០
   - ព្រះជាម្ចាស់ គឺជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានរួបរួមគ្នាជាព្រះតែមួយ។ ហេតុនេះយើងហៅទ្រង់ថា ព្រះត្រៃឯក (ត្រៃ = បី ឯក = មួយ)។*
   - ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺមានភាពស្មើគ្នានៅក្នុងអំណាច និងភាពជាព្រះ ប៉ុន្តែមានតួនាទីផ្សេងគ្នា។
2. យ៉ូហាន ១៧:២២-២៤
   - ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បជានិច្ចនេះ បង្រួបបង្រួមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរួមគ្នា ជាព្រះតែមួយ។
   - ដោយសារព្រះជាម្ចាស់រួបរួមគ្នាដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ទ្រង់ចង់ឲ្យមនុស្សទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ហើយស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះអង្គស្រឡាញ់ពួកគេដែរ។
3. ១ ពេត្រុស ១:២
   - ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ធ្វើការជាមួយគ្នា។ ព្រះវរបិតាបានជ្រើសរើសយើង។ ព្រះរាជបុត្រា ទ្រង់សុគត ដើម្បីសង្គ្រោះយើង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសណ្ឋិតនៅក្នុងយើង ហើយផ្លាស់ប្រែចិត្តរបស់យើងឲ្យកាន់តែដូចព្រះយេស៊ូវ។
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សឲ្យមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះជាម្ចាស់ជានរណា? (ព្រះជាម្ចាស់ គឺជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។)

---

* សូមមើលការពន្យល់បន្ថែមអំពីព្រះត្រៃឯក នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

2. តើព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធស្មើគ្នា ឬមិនស្មើគ្នា? (ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មានអំណាចចេស្ដាស្មើគ្នា និងមានភាពជាព្រះដូចគ្នា ប៉ុន្ដែមានតួនាទីផ្សេងគ្នា។)
3. ដោយសារព្រះជាម្ចាស់រួបរួមគ្នាដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ តើទ្រង់ចង់ឲ្យមនុស្សធ្វើយ៉ាងណា? (ព្រះជាម្ចាស់ចង់ឲ្យមនុស្សទទួលបានសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ហើយស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះអង្គស្រឡាញ់ពួកគេដែរ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៧៖ តើមនុស្ស មានប្រភពមកពីណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះជាម្ចាស់ជានរណា? (ព្រះជាម្ចាស់គឺជា ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. លោកុប្បត្តិ ១:២៧-២៨
   - មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍មានប្រភពមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សដូចរូបអង្គទ្រង់។ នេះមិនមានន័យថាមនុស្សមើលទៅដូចជាព្រះនោះទេ។ វាមានន័យថា ព្រះបានបង្កើតមនុស្សដើម្បីឲ្យគេស្គាល់ទ្រង់ ហើយបង្ហាញលក្ខណៈល្អរបស់ទ្រង់។
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្ស ដើម្បីឲ្យគេទទួលសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ រស់នៅក្រោមអំណាចចេស្ដារបស់ទ្រង់ និងគ្រប់គ្រងផែនដីក្នុងឋានៈជាកូនរបស់ទ្រង់។
2. លោកុប្បត្តិ ២:៧-៨, ១៨-២២
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតបុរស និងស្ត្រី ដើម្បីឲ្យពួកគេជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។ បុរស និងស្ត្រីមិនមានលក្ខណៈដូចគ្នាទេ ប៉ុន្តែទាំងពីរភេទ មានតម្លៃ និងសារៈសំខាន់ស្មើគ្នា។
   - ព្រះជាម្ចាស់មិនបានបង្កើតសត្វនានា ដូចរូបអង្គទ្រង់ទេ។ ដូចនេះហើយ មនុស្សគឺមានតម្លៃជាងសត្វ។ សត្វនានា គឺជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សឲ្យធ្វើជាកូនរបស់ព្រះអង្គ។
3. លោកុប្បត្តិ ២:២៣-២៥
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតគ្រួសារ។ បុរស និងស្ត្រីរួបរួមគ្នាតែមួយតាមរយៈចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ព្រមទាំងកូនៗរបស់ពួកគេ ជាគ្រួសារមួយ។ គ្រួសារគឺជាគ្រឹះនៃសង្គម។
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សឲ្យរស់នៅដោយសុខសន្តិភាព។ កាលពីដើមដំបូងឡើយ មនុស្សមានសេចក្ដីសុខសាន្តជាមួយព្រះជាម្ចាស់ សេចក្ដីសុខសាន្តជាមួយមនុស្សដទៃ សេចក្ដីសុខសាន្តក្នុងចិត្ត និងសេចក្ដីសុខសាន្តក្នុងពិភពលោក។

គ. សំណួរ

1. តើមនុស្ស មានប្រភពមកពីណា? (មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍មានប្រភពមកពីព្រះជាម្ចាស់។)
2. តើវាមានន័យដូចម្ដេច ចំពោះការដែលព្រះជាម្ចាស់ បានបង្កើតមនុស្សក្នុងរូបអង្គទ្រង់? (វាមានន័យថា ព្រះបានបង្កើតមនុស្សមក ដើម្បីឲ្យគេស្គាល់ទ្រង់ ហើយបង្ហាញលក្ខណៈល្អរបស់ទ្រង់។)
3. តើមនុស្សដូចគ្នាទៅនឹងសត្វដែរឬទេ? (ទេ។ ព្រះជាម្ចាស់មិនបានបង្កើតសត្វក្នុងរូបអង្គទ្រង់ឡើយ។)

4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៨៖ តើមនុស្ស មានតម្លៃឬទេ?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើមនុស្ស មានប្រភពមកពីណា? (មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍មានប្រភពមកពីព្រះជាម្ចាស់)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ទំនុកដំកើង ៨:៣-៩
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សមក ដើម្បីឲ្យគេទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ រស់នៅក្រោមអំណាចចេស្តារបស់ទ្រង់ និងគ្រប់គ្រងពិភពលោកក្នុងឋានៈជាកូនរបស់ទ្រង់។
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សដំបូង គឺលោកអ័ដាម ពីធូលីដី។ ចំណែកឯយើងវិញ ទ្រង់បានបង្កើតយើងក្នុងផ្ទៃម្តាយមក។ មនុស្សគ្រប់រូប មិនថា បុរសឬស្ត្រី អ្នកមានឬអ្នកក្រ ចាស់ឬក្មេង ពិការឬមិនពិការ គឺសុទ្ធសឹងតែជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយមានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់ចំពោះទ្រង់។
2. សុភាសិត ១៤:៣១
   - ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះទ័យព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះអស់អ្នកដែលរងទុក្ខវេទនា។ ព្រះជាម្ចាស់យកព្រះទ័យទុកដាក់ចំពោះជនក្រីក្រ ជនពិការ អ្នកទន់ខ្សោយ និងអ្នករងការជិះជាន់។ បើយើងពិតជាស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ នោះយើងនឹងជួយយកអសារ អ្នកដែលរងទុក្ខវេទនាដែរ។
   - ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យតម្លៃខ្ពស់ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ បើយើងធ្វើបាបអ្នកក្រ យើងប្រមាថព្រះជាម្ចាស់។ ប្រសិនបើយើងជួយយកអសារជនក្រីក្រ យើងថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានបង្កើតពួកគេមក។
3. លូកា ១០:២៥-៣៧
   - ព្រះជាម្ចាស់ជួយអ្នកដែលមិនអាចជួយខ្លួនឯងបាន។ ដោយសារការនេះ គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវជួយអ្នកដែលមិនអាចជួយខ្លួនឯងបានផងដែរ។
   - បើយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ យើងមិនត្រូវរើសអើងចំពោះអ្នកដទៃឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នករាល់គ្នាដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការគោរព។

គ. សំណួរ

1. តើមនុស្ស មានតម្លៃឬទេ? (មនុស្សគ្រប់រូប សុទ្ធសឹងតែជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយមានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់ចំពោះទ្រង់។)
2. តើព្រះជាម្ចាស់ព្រួយព្រះទ័យយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្នកណា? (ទ្រង់ព្រួយព្រះទ័យយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអស់អ្នកដែលរងទុក្ខវេទនា។)

3. តើយើងត្រូវតែប្រព្រឹត្តដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងការគោរពចំពោះនរណាខ្លះ? (មនុស្សគ្រប់គ្នា)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៩៖ តើទេវតា និងអារក្សគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើមនុស្ស មានតម្លៃឬទេ? (មនុស្សគ្រប់រូប សុទ្ធសឹងតែជាស្នាព្រះហស្ដរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយមានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់ចំពោះទ្រង់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ទំនុកដំកើង ១០៣:១៩-២២
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតភាវៈមានជីវិតដែលយើងអាចមើលឃើញ ដូចជាមនុស្ស និងសត្វ។ ទ្រង់ក៏បានបង្កើតភាវៈមានជីវិតដែលយើងមើលមិនឃើញ ដូចជាទេវតាផងដែរ។ ទេវតាជាវិញ្ញាណល្អដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមក ដើម្បីបម្រើទ្រង់។ ទេវតាធំជាង និងខ្លាំងជាងមនុស្ស ប៉ុន្តែពួកគេមិនធំជាង ឬខ្លាំងជាងព្រះអង្គឡើយ។
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតទេវតាមក ដើម្បីបម្រើទ្រង់។ យើងមិនត្រូវថ្វាយបង្គំ ឬអធិស្ឋានទៅកាន់ទេវតាឡើយ។ យើងត្រូវតែថ្វាយបង្គំ ហើយអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់តែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ។
2. ១ កូរិនថូស ១០:២០-២១
   - អារក្ស ឬវិញ្ញាណអាក្រក់ គឺជាទេវតាដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក ប៉ុន្តែក្រោយមក ពួកគេបានបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់ដោយសារតែអំនួត។ អារក្សសាតាំងគឺជា មេដឹកនាំរបស់វិញ្ញាណអាក្រក់។
   - មនុស្សដែលថ្វាយបង្គំ ឬបន់ស្រន់ទៅកាន់អារក្ស បះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយដើរតាមសាតាំង។
3. វិវរណៈ ១២:៧-៩
   - អារក្សសាតាំងកំពុងធ្វើសង្គ្រាមជាមួយព្រះជាម្ចាស់។ វាបានព្យាយាមដណ្ដើមយកអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែវាមិនអាចទទួលជោគជ័យបានឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់បានបណ្ដេញអារក្សសាតាំងចេញពីស្ថានសួគ៌ រួមជាមួយនឹងវិញ្ញាណអាក្រក់ដទៃទៀត។
   - អារក្សសាតាំង បន្តធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់។ វាធ្វើសង្គ្រាមនេះ តាមរយៈការបញ្ឆោត និងការធ្វើបាបមនុស្ស។ អារក្សសាតាំងស្អប់មនុស្ស ដោយសារព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សមកឲ្យធ្វើជាកូនរបស់ព្រះអង្គ។ នៅទីបញ្ចប់ ព្រះជាម្ចាស់នឹងបំផ្លាញអារក្សសាតាំង និងវិញ្ញាណអាក្រក់ទាំងអស់។

គ. សំណួរ

1. តើទេវតា និងអារក្សគឺជាអ្វី? (ទេវតាគឺជាវិញ្ញាណល្អដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក ដើម្បីបម្រើទ្រង់។ រីឯពួកអារក្សវិញ ពួកវាគឺជាទេវតាដែលបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់។)
2. តើយើងគួរថ្វាយបង្គំ ឬអធិស្ឋានដល់ទេវតាទេ? (ទេ។ យើងត្រូវតែថ្វាយបង្គំ ហើយអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់តែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ។)
3. តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអារក្សសាតាំង នៅទីបញ្ចប់? (ព្រះជាម្ចាស់ នឹងបំផ្លាញសាតាំង និងគ្រប់វិញ្ញាណអាក្រក់ទាំងអស់។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១០៖ តើបទបញ្ញត្តិទីពីរគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើទេវតា និងអារក្សគឺជាអ្វី? (ទេវតាគឺជាវិញ្ញាណល្អដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក ដើម្បីបម្រើទ្រង់។ រីឯពួកអារក្សវិញ ពួកវាគឺជាទេវតាដែលបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:៤-៦
    - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់រាស្ត្រទ្រង់។ បញ្ញត្តិទីពីរចែងថា៖ «កុំឲ្យឆ្លាក់ធ្វើរូបណាសំរាប់ឯងឲ្យសោះ ... ក៏កុំឲ្យក្រាបសំពះនៅចំពោះរបស់ទាំងនោះ ឬគោរពប្រតិបត្តិតាមនោះឡើយ»។
    - បញ្ញត្តិទីពីរ មានន័យថា យើងត្រូវតែបដិសេធរាល់ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ការថ្វាយបង្គំវិញ្ញាណ និងមន្តអាគមនានា។
2. ចោទិយកថា ១៨:៩-១៤
    - យើងត្រូវតែបដិសេធគ្រប់ទម្រង់នៃការថ្វាយបង្គំអារក្ស និងការធ្វើមន្តអាគម។ នេះមានន័យថា យើងមិនត្រូវពាក់ខ្សែចង្កេះ ខ្សែកាថា ទៅជួបគ្រូទាយ ឬគ្រូធ្មប់ សែនព្រេន ថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ឬបួងសួងដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធដូនតាឡើយ។ សម្រាប់អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តការអាក្រក់ទាំងអស់នេះ ពួកគេបដិសេធព្រះជាម្ចាស់ចោល ចាប់ដៃជាមួយអារក្សសាតាំង ហើយបំផ្លាញខ្លួនឯង។*
    - ប្រសិនបើយើងឈឺ ឬមានបញ្ហា យើងត្រូវតែទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់។ ទ្រង់ស្រឡាញ់យើង ហើយជ្រាបដឹងពីអ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់យើង។ ហេតុនេះ ការស្លាប់ក្នុងព្រះហស្តដ៏ល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រសើរជាងការរស់នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងដ៏អាក្រក់របស់អារក្សសាតាំង។
3. ដានីយ៉ែល ៣:១៣-១៨
    - បើយើងជឿលើព្រះជាម្ចាស់ យើងមិនត្រូវថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ឬវិញ្ញាណឡើយ។ យើងត្រូវតែរក្សាចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ទោះជាវាទាមទារឲ្យយើងលះបង់ប៉ុណ្ណាក៏ដោយ។

---

* ប្រសិនបើគ្រីស្ទានណាម្នាក់នៅតែមានខ្សែចង្កេះ ខ្សែកាថា រូបព្រះ ឬវត្ថុដែលទាក់ទងនឹងការគោរពប្រណិប័តន៍វិញ្ញាណ នោះពួកគេត្រូវបោះចោលវត្ថុទាំងនោះភ្លាមៗដោយការដុតចោល (កិច្ចការ ១៩:១៩)។

- តាំងពីសម័យព្រះយេស៊ូវរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន គ្រីស្ទបរិស័ទរាប់ពាន់នាក់ត្រូវបានប្រហារជីវិត ដោយសារពួកគេមិនព្រមថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ឬអារក្ស។ ព្រះយេស៊ូវបានលះបង់ព្រះជន្មទ្រង់សម្រាប់ពួកគេ ដូច្នេះពួកគេបានតាំងចិត្តបូជាជីវិតដើម្បីទ្រង់ដោយអំណរ។ មនុស្សបែបនេះ គឺជាគំរូដ៏ល្អបំផុតនៃជំនឿពិត។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីពីរគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យឆ្លាក់ធ្វើរូបណាសំរាប់ឯងឲ្យសោះ ... ក៏កុំឲ្យក្រាបសំពះនៅចំពោះរបស់ទាំងនោះ ឬគោរពប្រតិបត្តិតាមនោះឡើយ»។)
2. តើបទបញ្ញត្តិទីពីរមានន័យដូចម្ដេច? (យើងត្រូវតែបដិសេធរាល់ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ការថ្វាយបង្គំវិញ្ញាណ និងមន្តអាគមនានា។)
3. បើសិនជាយើងឈឺ ឬមានបញ្ហា តើយើងត្រូវធ្វើដូចម្ដេច? (យើងត្រូវតែទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១១៖ តើទុក្ខសោក មានប្រភពមកពីណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើបទបញ្ញត្តិទីពីរគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យឆ្លាក់ធ្វើរូបណាសំរាប់ឯងឲ្យសោះ ... ក៏កុំឲ្យក្រាបសំពះនៅចំពោះរបស់ទាំងនោះ ឬគោរពប្រតិបត្តិតាមនោះឡើយ»។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. លោកុប្បត្តិ ២:១៥-១៧
   - កាលដើមដំបូង ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ានៅក្នុងសួនច្បារដ៏ស្រស់ស្អាតមួយជាមួយនឹងដើមឈើគ្រប់ប្រភេទ។ នៅកណ្ដាលសួននោះ មានដើមឈើមួយដើមឈ្មោះថា ដើមដឹងខុសត្រូវ។ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា ពួកគេអាចបរិភោគផ្លែឈើទាំងអស់នៅក្នុងសួនច្បារនេះបានលើកលែងតែផ្លែពីដើមឈើមួយនោះ។
   - ព្រះជាម្ចាស់មិនបង្ខំមនុស្សឲ្យស្ដាប់បង្គាប់ទ្រង់ទេ។ លោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាមានជម្រើស ថាត្រូវទុកចិត្តព្រះជាម្ចាស់ ឬមិនទុកចិត្ត។ សេចក្ដីសុខសាន្ត កើតចេញពីមនុស្សសុខចិត្តជ្រើសរើសជឿទុកចិត្ត និងស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលស្រឡាញ់ពួកគេ។ ការរងទុក្ខវេទនា គឺជាលទ្ធផលដែលកើតចេញមកពីមនុស្សមិនទុកចិត្ត និងមិនស្ដាប់បង្គាប់ទ្រង់ទេ។
2. លោកុប្បត្តិ ៣:១-១៣
   - អារក្សសាតាំងបានបន្លំខ្លួនជាសត្វពស់។ អារក្សសាតាំងបានល្បួងលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ា កុំឲ្យទុកចិត្តព្រះជាម្ចាស់។ ពួកគេបានស្ដាប់តាមអារក្សសាតាំង ជាជាងស្ដាប់តាមព្រះជាម្ចាស់។
   - អំពើបាបតែងតែបំផ្លាញសេចក្ដីសុខសាន្ត។ វាបំផ្លាញសេចក្ដីសុខសាន្តរវាងមនុស្សនឹងព្រះជាម្ចាស់ សេចក្ដីសុខសាន្តរវាងមនុស្សនឹងមនុស្ស សេចក្ដីសុខសាន្តនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង និងសេចក្ដីសុខសាន្តនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល។
3. លោកុប្បត្តិ ៣:១៤-២៤
   - អារក្សសាតាំងមិនអាចដណ្ដើមអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅស្ថានសួគ៌បានទេ។ ប៉ុន្តែវាបានទទួលជោគជ័យក្នុងការដណ្ដើមអំណាចរបស់មនុស្ស ដើម្បីគ្រប់គ្រងលើផែនដី។ ដោយសារមនុស្សបានស្ដាប់តាមអារក្សសាតាំង យើងបានធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់របស់វា។ ជាលទ្ធផល យើងទាំងអស់គ្នារងទុក្ខវេទនា យើងទាំងអស់គ្នាប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយយើងទាំងអស់គ្នាទទួលរងសេចក្ដីស្លាប់។
   - មនុស្សបានបោះបង់ព្រះជាម្ចាស់ចោល ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានបោះបង់ចោលមនុស្សវិញនោះទេ។ ព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាថា នឹងបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវមក ដើម្បីជាន់ក្បាលអារក្សសាតាំង(លោកុប្បត្តិ ៣:១៥)។

គ. សំណួរ

1. តើទុក្ខសោក មានប្រភពមកពីណា? (ការរងទុក្ខវេទនា គឺជាលទ្ធផលដែលកើតចេញមកពីមនុស្សមិនបានទុកចិត្ត និង ស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។)
2. តើសាតាំងបានល្បួងអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាឲ្យធ្វើអ្វី? (វាបានប្រាប់ពួកគេ កុំឲ្យជឿលើព្រះជាម្ចាស់។)
3. តើអារក្សសាតាំងដណ្តើមអំណាច ពីនរណាបានដោយជោគជ័យ? (ពីមនុស្សដើម្បីគ្រប់គ្រងលើផែនដី។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១២៖ តើអំពើបាបគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើទុក្ខសោក មានប្រភពមកពីណា? (ការរងទុក្ខវេទនា គឺជាលទ្ធផលដែលកើតចេញមកពីមនុស្សមិនបានទុកចិត្ត និងស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាកុស ១២:២៨-៣០
   - ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា យើងត្រូវស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យអស់ពីចិត្ត ហើយស្រឡាញ់អ្នកដទៃដូចជាយើងស្រឡាញ់ខ្លួនឯង។ នេះជាបទបញ្ញត្តិដ៏ធំបំផុតពីរ។
   - អំពើបាប ជាការមិនស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយគំនិត ពាក្យសម្ដី ឬទង្វើដែលយើងធ្វើ។ ពេលយើងធ្វើបាប មានន័យថាយើងមិនបានស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់អស់ពីចិត្ត ហើយយើងក៏មិនបានស្រឡាញ់អ្នកដទៃ ដូចយើងស្រឡាញ់ខ្លួនយើងដែរ។
2. កាឡាទី ៥:១៩-២១
   - អំពើបាបមានច្រើនប្រភេទ។ យើងអាចធ្វើបាបដោយការប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ដោយនិយាយពាក្យអាក្រក់ ឬដោយការគិតអាក្រក់។
   - គ្មានអំពើបាបណាមួយ ដែលគួររាប់ថាជាអំពើបាបតូចតាចនោះទេ។ មិនយូរមិនឆាប់ អំពើបាបទាំងអស់នាំទៅរកសេចក្ដីទុក្ខវេទនា និងសេចក្ដីស្លាប់។ ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ ទ្រង់ប្រឆាំងទាស់នឹងអំពើបាបគ្រប់បែបយ៉ាងទាំងអស់។
3. រ៉ូម ៣:៩-១៨
   - មនុស្សគ្រប់គ្នាមានបាប។ អំពើបាប ធ្វើឲ្យយើងបំភ្លេចព្រះជាម្ចាស់ បះបោរប្រឆាំងនឹងទ្រង់ ហើយធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្ទាក់របស់អារក្សសាតាំង។
   - ព្រះគម្ពីរចែងថា មនុស្សគ្រប់រូបកើតមក «សុទ្ធតែនៅក្រោមអំពើបាប» (រ៉ូម ៣:៩)។ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់អាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងពីទោសទណ្ឌនៃអំពើបាប ឬអំណាចរបស់វាបានឡើយ។ អំណាចនៃអំពើបាបនៅក្នុងចិត្ត និងគំនិតរបស់យើងមានអំណាចខ្លាំងក្លាហួសល្បត់។ មានតែព្រះយេស៊ូវមួយអង្គទេ ដែលអាចសង្គ្រោះយើងពីអំពើបាបបាន។

គ. សំណួរ

1. តើអំពើបាបគឺជាអ្វី? (អំពើបាប ជាការមិនស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយគំនិត ពាក្យសម្ដី ឬទង្វើដែលយើងធ្វើ។)

2. តើអំពើបាបមានប៉ុន្មានប្រភេទ? (អំពើអាក្រក់ ពាក្យអាក្រក់ និងគំនិតអាក្រក់។)
3. តើអ្នកណាខ្លះជាប់មានបាប? (មនុស្សទាំងអស់សុទ្ធតែជាប់មានបាប។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១៣៖ តើលទ្ធផលនៃអំពើបាបគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើអំពើបាបគឺជាអ្វី? (អំពើបាប ជាការមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយគំនិត ពាក្យសម្តី ឬទង្វើដែលយើងធ្វើ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ទំនុកដំកើង ៥១:៥
   - អំពើបាបគឺដូចជាមេរោគ។ វាឆ្លងពីឪពុកម្តាយទៅកូន ពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់។ គ្រប់ទារកទាំងអស់បានចាប់កំណើតមកជាមួយដួងចិត្ត ដែលឆ្លងរាលដាលទៅដោយអំណាចនៃអំពើបាប។
   - អំពើបាបបង្ខូចចិត្តគំនិតរបស់យើង។ ដោយសារអំពើបាប មនុស្សលែងបង្ហាញលក្ខណៈល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៀតហើយ។ ពួកគេគិតខុស និយាយខុស និងធ្វើខុស។
2. លោកុប្បត្តិ ៤:១-១៦
   - អំពើបាបបណ្តាលឲ្យមានទុក្ខវេទនា។ ដោយសារអំពើបាប កាអ៊ីនបានសម្លាប់ប្អូនប្រុសរបស់គាត់ឈ្មោះអេបិល។ ដោយសារអំពើបាប យើងក៏ធ្វើបាបមនុស្សដែលនៅជុំវិញខ្លួនយើងដែរ។
   - អំពើបាបតែងតែបំផ្លាញសេចក្តីសុខសាន្ត។ វាបំផ្លាញសេចក្តីសុខសាន្តរវាងមនុស្សនឹងព្រះជាម្ចាស់ សេចក្តីសុខសាន្តរវាងមនុស្សនឹងមនុស្ស សេចក្តីសុខសាន្តនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង និងសេចក្តីសុខសាន្តនៅលើផែនដីទាំងមូល។
3. រ៉ូម ១:២៨-៣២
   - អំពើបាបក៏នាំឲ្យមានការផ្តន្ទាទោសផងដែរ។ យើងម្នាក់ៗបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយដោយសារការណ៍នេះ យើងសមនឹងទទួលសេចក្តីស្លាប់ និងធ្លាក់ទៅស្ថាននរក។
   - ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បរិសុទ្ធ ដូច្នេះទ្រង់ប្រឆាំងនឹងអំពើបាបទាំងអស់។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់យុត្តិធម៌ ដូច្នេះទ្រង់ត្រូវតែដាក់ទោសលើអំពើបាប។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ក៏ពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផងដែរ ដូច្នេះទ្រង់មិនព្រមបោះបង់ចោលមនុស្សទេ ទោះបីជាយើងប្រព្រឹត្តអំពើបាបក៏ដោយ។

គ. សំណួរ

1. តើលទ្ធផលនៃអំពើបាបគឺជាអ្វី? (អំពើបាបបង្ខូចចិត្តគំនិតរបស់យើង បណ្តាលឲ្យរងទុក្ខវេទនា ហើយនាំទៅរកការផ្តន្ទាទោស។)
2. ដោយសារតែអំពើបាប តើកាអ៊ីនបានធ្វើអ្វីខ្លះ? (គាត់បានសម្លាប់អេបិល ដែលជាប្អូនប្រុសរបស់គាត់។)

3. ដោយសារយើងម្នាក់ៗបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប តើយើងទាំងអស់គ្នាសមនឹងទទួលបានអ្វី? (យើងសមនឹងទទួលសេចក្ដីស្លាប់ និងធ្លាក់ទៅស្ថាននរក។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១៤៖ តើព្រះជាម្ចាស់បានបោះបង់ចោលពិភពលោកដោយសារអំពើបាបឬ?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើលទ្ធផលនៃអំពើបាបគឺជាអ្វី? (អំពើបាបបង្ខូចចិត្តគំនិតរបស់យើង បណ្ដាលឲ្យរងទុក្ខវេទនា និងនាំទៅរកការផ្ដន្ទាទោស។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. លោកុប្បត្តិ១២:១-៣
    - ទោះជាមនុស្សបានបោះបង់ចោលព្រះជាម្ចាស់ក៏ដោយ ក៏ទ្រង់មិនបានបោះបង់ចោលមនុស្សវិញនោះឡើយ។ ម្ដងហើយម្ដងទៀត ទ្រង់បានចងសម្ព័ន្ធមេត្រីជាមួយមនុស្ស ដើម្បីបង្រួបបង្រួមពួកគេឲ្យវិលទៅរកព្រះអង្គវិញ។*
    - ព្រះជាម្ចាស់បានចងសម្ព័ន្ធមេត្រី ជាមួយនឹងលោកអ័ប្រាហាំ។ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសកូនចៅរបស់លោកអ័ប្រាហាំ ជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ឲ្យធ្វើជារាស្ត្រពិសេសរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានសន្យាថានឹងប្រទានពរដល់ពិភពលោកទាំងមូលតាមរយៈពួកគេ។
2. ចោទិយកថា ៧:៦-១១
    - ក្រោយមក ព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ពីទាសភាពនៅស្រុកអេស៊ីប។ ព្រះជាម្ចាស់បានចងសម្ព័ន្ធមេត្រីមួយទៀត ជាមួយពួកគេតាមរយៈលោកម៉ូសេ។ យើងហៅការចងសម្ព័ន្ធមេត្រីនេះថា សម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់។
    - ផ្នែកមួយនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់នោះគឺ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានក្រឹត្យវិន័យដល់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ ព្រះជាម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលថា ប្រសិនបើពួកគេគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យនោះ ទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនបានគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យទេ។ ពួកគេរំលោភបំពានលើសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ ហើយបែរចេញពីព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីដើរតាមរូបព្រះដែលធ្វើពីដៃមនុស្ស។
3. យេរេមា ៣១:៣១-៣៤
    - ទោះជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានបំពានសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់ក៏ដោយ ក៏ព្រះជាម្ចាស់មិនបោះបង់ចោលពួកគេឡើយ។ ព្រះអង្គបានសន្យាថា នឹងចងសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីជាមួយនឹងពួកគេ។ ផ្នែកមួយ នៃសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីនោះគឺ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងអត់ទោសអំពើបាបរបស់មនុស្ស ហើយប្រទានដួងចិត្តថ្មីដល់ពួកគេ។

---

* ការចងសម្ព័ន្ធមេត្រី គឺជាកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបង្រួបបង្រួមភាគីទាំងពីរឲ្យរួមគ្នាមកតែមួយ (ឧទាហរណ៍ ប្ដីនិងប្រពន្ធ)។

- ប្រហែល ៥00 ឆ្នាំក្រោយពេលពួកព្យាការីបានប្រកាសអំពីសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី ព្រះយេស៊ូវក៏បានប្រសូតមក។ ព្រះយេស៊ូវជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ជាកូនចៅរបស់លោកអ័ប្រាហាំ។ ទ្រង់បានអនុវត្តតាមសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ហើយបានបង្កើតឲ្យមានសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី។ យើងអាចរួបរួមជាមួយព្រះជាម្ចាស់បាន តាមរយៈសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី ដោយការជឿលើព្រះយេស៊ូវ។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះជាម្ចាស់បានបោះបង់ចោលពិភពលោកដោយសារអំពើបាបឬ? (ទេ។ ម្តងហើយម្តងទៀត ព្រះជាម្ចាស់បានចងសម្ព័ន្ធមេត្រីជាមួយមនុស្ស ដើម្បីបង្រួបបង្រួមពួកគេឲ្យវិលទៅរកព្រះអង្គវិញ។)
2. តើសម្ព័ន្ធមេត្រីសញ្ញាចាស់គឺជាអ្វី? (វាគឺជាសម្ព័ន្ធមេត្រីដែលព្រះជាម្ចាស់បានចងជាមួយអ៊ីស្រាអែលតាមរយៈលោកម៉ូសេ។)
3. តើយើងអាចរួបរួមគ្នាជាមួយព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីដោយរបៀបណា? (តាមរយៈការជឿលើព្រះយេស៊ូវ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១៥៖ តើបទបញ្ញត្តិទីបីគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះជាម្ចាស់បានបោះបង់ចោលពិភពលោកដោយសារអំពើបាបឬ? (ទេ។ ម្តងហើយម្តងទៀត ព្រះជាម្ចាស់បានចងសម្ព័ន្ធមេត្រីជាមួយមនុស្ស ដើម្បីបង្រួបបង្រួមពួកគេឲ្យវិលទៅរកព្រះអង្គវិញ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:៧
   - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់រាស្ត្រទ្រង់។ បទបញ្ញត្តិទីបីចែងថា៖ «កុំឲ្យចេញព្រះនាមរបស់ព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃឯងជាអសារឥតការឡើយ»។
   - បទបញ្ញត្តិទីបីមានន័យថា យើងត្រូវលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ដោយពាក្យសម្តី និងទង្វើរបស់យើង។
2. យេរេមា ១៤:១៤
   - យើងត្រូវតែលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ដោយពាក្យសម្តីរបស់យើង។ នេះមានន័យថា នៅពេលណាដែលយើងនិយាយអំពីព្រះជាម្ចាស់ យើងត្រូវនិយាយការពិត (ផ្អែកលើព្រះគម្ពីរ) ហើយយើងត្រូវតែនិយាយអំពីព្រះជាម្ចាស់ដោយការគោរពកោតខ្លាច។
   - អ្នកដែលនិយាយមើលងាយព្រះជាម្ចាស់ ឬនិយាយមិនពិតអំពីទ្រង់ ឬប្រើព្រះនាមរបស់ទ្រង់ដើម្បីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន គឺកំពុងប្រមាថព្រះជាម្ចាស់ ហើយល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិទីបី។
3. ទីតុស ១:១៦
   - យើងក៏ត្រូវលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ដោយការប្រព្រឹត្តរបស់យើងផងដែរ។ បើយើងអះអាងថា យើងជឿលើព្រះជាម្ចាស់ នោះយើងត្រូវលើកតម្កើងព្រះនាមទ្រង់ដោយការធ្វើល្អ និងសម្តែងអាកប្បកិរិយាល្អរបស់យើង។
   - ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់អះអាងថា ខ្លួនជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ប៉ុន្តែមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ បុគ្គលនោះបង្ខូចព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ ប្រសិនបើមនុស្សនោះបដិសេធមិនព្រមប្រែចិត្ត អ្នកនោះមិនគួរហៅខ្លួនឯងថាជាគ្រីស្ទបរិស័ទទៀត។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីបីគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យចេញព្រះនាមរបស់ព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃឯងជាអសារឥតការឡើយ»។)
2. តើបទបញ្ញត្តិទីបីមានន័យយ៉ាងណា? (យើងត្រូវលើកតម្កើងព្រះនាមព្រះជាម្ចាស់ ដោយពាក្យសម្តី និងទង្វើរបស់យើង។)

3. ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់អះអាងថាខ្លួនជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ប៉ុន្តែមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ តើពួកគេកំពុងប្រព្រឹត្តខុសអ្វី? (ពួកគេកំពុងបង្ខូចព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១៦៖ តើព្រះយេស៊ូវជានរណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើបទបញ្ញត្តិទីបីគឺជាអ្វី?(«កុំឲ្យចេញព្រះនាមរបស់ព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃឯងជាអសារឥតការឡើយ»។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាថាយ ១:១៨-២១
    - ឈ្មោះយេស៊ូវ ក្នុងភាសាហេព្រើរ ដែលជាភាសាដើមរបស់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ មានន័យថា «ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះ»។ ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះសង្គ្រោះ។
    - តាមរយៈជីវិត សេចក្ដីស្លាប់ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវបានសង្គ្រោះមនុស្សពីអំពើបាប អារក្សសាតាំង និងសេចក្ដីស្លាប់។ ដោយសារព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង យើងត្រូវតែទុកចិត្តលើព្រះអង្គ។
2. លូកា ២:២៥-៣២
    - ព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ពាក្យ «ព្រះគ្រីស្ទ» មានន័យថា ស្ដេចដែលព្រះបានចាក់ប្រេងតាំង។*
    - ព្រះវរបិតាបានចាក់ប្រេងតាំង ព្រះយេស៊ូវដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះយេស៊ូវដែលជាព្រះគ្រីស្ទបានយកឈ្នះលើសេចក្ដីអាក្រក់ ហើយទ្រង់គ្រប់គ្រងលើពិភពលោកទាំងមូល ក្នុងនាមជាស្ដេចលើអស់ទាំងស្ដេច។ ដោយហេតុថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទ យើងត្រូវតែស្ដាប់បង្គាប់ព្រះអង្គ។
3. យ៉ូហាន ១:១៤, ១៨
    - ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ទ្រង់មានភាពស្មើគ្នាជាមួយនឹងព្រះវរបិតា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះបិតាមិនបានបង្កើតព្រះរាជបុត្រាទេ។ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ តែងតែគង់នៅជាមួយគ្នា បីអង្គរួមគ្នាតែមួយ ដោយគ្មានការចាប់ផ្ដើម និងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ។
    - ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ បានក្លាយជាកូនមនុស្ស ដើម្បីឲ្យមនុស្សអាចក្លាយជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះពិតមួយរយភាគរយ និងជាមនុស្សពិតមួយរយភាគរយ។ ដោយសារព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ យើងត្រូវតែថ្វាយបង្គំទ្រង់។

---

* ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ត្រូវបាន សរសេរដំបូងឡើយជាភាសាហេប្រឺ ហើយគម្ពីរសញ្ញាថ្មីត្រូវបានសរសេរដំបូងឡើយជាភាសាក្រិច។ ពាក្យ "ព្រះគ្រីស្ទ" (Χριστός) គឺជាការបកប្រែជាភាសាក្រិចនៃពាក្យហេប្រឺ "ព្រះមេស្ស៊ី" (מָשִׁיחַ) ។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះយេស៊ូវជានរណា? (ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ហើយជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះ។)
2. តើពាក្យព្រះគ្រីស្ទមានន័យយ៉ាងណា? (ព្រះគ្រីស្ទមានន័យថា ជាស្តេច ដែលព្រះបានចាក់ប្រេងតាំង។)
3. តើព្រះវរបិតាបានបង្កើតព្រះរាជបុត្រាមែនឬទេ? (មិនមែនទេ។ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ តែងតែគង់នៅជាមួយគ្នា បីអង្គរួមគ្នាតែមួយ ដោយគ្មានការចាប់ផ្តើម និងគ្មានទីបញ្ចប់ឡើយ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១៧៖ ហេតុអ្វីបានជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ បានមកយកកំណើតជាមនុស្ស?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះយេស៊ូវជានរណា? (ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ហើយជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាថាយ ១:១៨-២៥
   - ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សពីអំពើបាប និងអារក្សសាតាំង ព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ បានយកកំណើតជាមនុស្ស តាមរយៈអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងប្រសូតពីផ្ទៃនាងម៉ារី ដែលជាស្រីក្រមុំព្រហ្មចារី។
   - ព្រះយេស៊ូវ គឺជា «ព្រះគង់ជាមួយយើង»។ ទោះបីជាព្រះបុត្រាបានប្រសូតមកជាមនុស្សក៏ដោយ ទ្រង់មិនបានបាត់បង់ភាពជាព្រះឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះជាម្ចាស់ពិតមួយរយភាគរយ និងជាមនុស្សពិតមួយរយភាគរយ។
2. យ៉ូហាន ១:១-៥, ៩-១៤
   - ព្រះយេស៊ូវជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានបង្កើតសកលលោកទាំងមូល។ មុនពេលព្រះយេស៊ូវបានយាងមកប្រសូតនៅផែនដីនេះ ទ្រង់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី និងរបស់សព្វសារពើមក។
   - ព្រះយេស៊ូវបានប្រសូតមកក្លាយជាកូនមនុស្សដូចយើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចក្លាយជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដូចទ្រង់។ ព្រះយេស៊ូវបានយាងចុះមកផែនដី ដើម្បីដឹកនាំយើងឡើងទៅស្ថានសួគ៌។
3. ភីលីព ២:៥-១១
   - ព្រះយេស៊ូវមិនបានធ្វើដូចលោកអ័ដាមនោះទេ។ លោកអ័ដាមចង់លើកខ្លួនឯងឲ្យស្មើនឹងព្រះជាម្ចាស់។ ជាលទ្ធផល គាត់បាននាំមនុស្សធ្លាក់ទៅឯសេចក្តីស្លាប់។ រីឯព្រះយេស៊ូវវិញ ទ្រង់បានបន្ទាបខ្លួនកើតជាមនុស្ស។ ជាលទ្ធផល ទ្រង់ដឹកនាំមនុស្សឲ្យបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។
   - ព្រះយេស៊ូវមិនបានប្រើប្រាស់មនុស្សទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ទ្រង់បម្រើពួកគេ។ ទ្រង់មិនបានគិតដល់ប្រយោជន៍របស់ទ្រង់ជាធំទេ គឺទ្រង់គិតដល់អ្នកដទៃវិញ។ ក្នុងនាមជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ យើងត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យយើងអាចធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយមិនធ្វើតាមគំរូរបស់លោកអ័ដាម។

គ. សំណួរ

1. ហេតុអ្វីបានជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ បានមកយកកំណើតជាមនុស្ស? (ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សពីអំពើបាប និងអារក្សសាតាំង។)
2. តើព្រះយេស៊ូវបានធ្វើអ្វីខ្លះ មុនពេលទ្រង់បានយាងមកប្រសូតនៅលើផែនដីនេះ? (ទ្រង់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី និងរបស់សព្វសាររពើមក។)
3. ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវមកយកកំណើតជាមនុស្សដូចយើងដែរ? (ដើម្បីឲ្យមនុស្សអាចក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ ដូចជាទ្រង់ដែរ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១៨៖ តើព្រះយេស៊ូវបានធ្វើអ្វីខ្លះ?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

ហេតុអ្វីបានជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ បានមកយកកំណើតជាមនុស្ស? (ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សពីអំពើបាប និង អារក្សសាតាំង។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាថាយ ៤:២៣-២៥
   - នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យ ទ្រង់បានដើរជុំវិញស្រុកអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីប្រកាសអំពីនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងអារក្សសាតាំង និងជួយសង្គ្រោះមនុស្ស។ ទ្រង់បានធ្វើដូច្នេះ ដោយការប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យជា បណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់ និងត្រាស់ហៅមនុស្សឲ្យដើរតាមទ្រង់។
   - ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសដំណឹងល្អ អំពីនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ព្រះជាម្ចាស់។ នគររបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺជាជ័យជម្នះរបស់ព្រះជាម្ចាស់លើអារក្សសាតាំង និងសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាង។
2. ម៉ាថាយ ៩:១៨-២៦
   - ព្រះយេស៊ូវមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា។ ទ្រង់បានប្រោសមនុស្សឈឺជាច្រើនឲ្យបានជា ហើយប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ។
   - ទោះជាព្រះយេស៊ូវបានប្រោសមនុស្សឈឺជាច្រើននាក់ឲ្យបានជាក៏ដោយ ក៏ទ្រង់មិនបានបំបាត់ជំងឺទាំងអស់ចេញពីលើផែនដីនេះឡើយ។ នោះមិនមែនជាគោលបំណងរបស់ទ្រង់ទេ។ គោលបំណងរបស់ទ្រង់ គឺដើម្បីកម្ចាត់ឫសគល់នៃជំងឺ និងសេចក្តីស្លាប់ទាំងអស់ (ឫសគល់នោះ គឺអារក្សសាតាំង និងអំពើបាប) ហើយនាំមនុស្សឲ្យរកឃើញប្រភពនៃជីវិតវិញ (ប្រភពនោះ គឺព្រះជាម្ចាស់)។
3. លូកា ១៩:១-១០
   - ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះអ្នកបាត់បង់ ហើយស្តារទំនាក់ទំនងមនុស្សជាមួយព្រះជាម្ចាស់វិញ។
   - មនុស្សបានបដិសេធមិនទទួលយកព្រះជាម្ចាស់។ ពួកគេបានបះបោរប្រឆាំងនឹងទ្រង់ ហើយធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្ទាក់របស់អារក្សសាតាំង។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សពីការគ្រប់គ្រងរបស់អារក្សសាតាំង ហើយដឹកនាំពួកគេឲ្យរស់នៅក្រោមអំណាចចេស្តារបស់ទ្រង់វិញ។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះយេស៊ូវបានធ្វើអ្វីខ្លះ? (ទ្រង់បានដើរជុំវិញស្រុកអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីប្រកាសអំពីនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងអារក្សសាតាំង និងជួយសង្គ្រោះមនុស្ស។)
2. ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវ មិនបំបាត់ជំងឺទាំងអស់ចេញពីលើផែនដីឲ្យអស់តែម្តងទៅ? (នោះមិនមែនជាគោលបំណងរបស់ទ្រង់ទេ។ គោលបំណងរបស់ទ្រង់ គឺដើម្បីកម្ចាត់ឫសគល់នៃជំងឺ និងសេចក្តីស្លាប់ទាំងអស់ (ឫសគល់នោះ គឺអារក្សសាតាំង និងអំពើបាប) ហើយនាំមនុស្សឲ្យរកឃើញប្រភពនៃជីវិតវិញ (ប្រភពនោះ គឺព្រះជាម្ចាស់)។)
3. តើព្រះយេស៊ូវ បានយាងមកដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះនរណា? (មនុស្សបាត់បង់)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី១៩៖ តើព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនអ្វីខ្លះ?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះយេស៊ូវបានធ្វើអ្វីខ្លះ? (ទ្រង់បានដើរជុំវិញស្រុកអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីប្រកាសអំពីនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងអារក្សសាតាំង និងជួយសង្គ្រោះមនុស្ស។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាកុស ១:១៤-១៥
   - ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនអំពីរបៀបដែលមនុស្សអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយរស់នៅក្នុងនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ទ្រង់។
   - មនុស្សបានបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអន្ទាក់របស់អារក្សសាតាំង។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សពីអារក្សសាតាំង ហើយដឹកនាំពួកគេឲ្យវិលត្រឡប់មករស់នៅក្រោមអំណាច និងព្រះពររបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។
2. លូកា ១៣:១៨-២០
   - ដូចជាគ្រាប់ពូជដែលដុះឡើង ក្លាយជាដើមឈើបន្តិចម្តងៗ អំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (នគរព្រះ) ក៏ត្រូវបានពង្រីកពាសពេញផែនដីទាំងមូល នៅពេលដែលមនុស្សម្តងម្នាក់ៗ សុខចិត្តងាកចេញពីអំពើបាប ហើយដាក់ជំនឿទៅលើព្រះយេស៊ូវ។
   - ព្រះជាម្ចាស់ចង់សង្គ្រោះមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ពីអន្ទាក់របស់សាតាំង។ ដូចនេះហើយ យើងត្រូវតែប្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា ដែលនៅជិតនិងនៅឆ្ងាយ អំពីព្រះយេស៊ូវ។
3. ម៉ាថាយ ៥:៤៣-៤៨
   - ពេលយើងរស់នៅក្រោមអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់ធ្វើឲ្យយើងមានដួងចិត្ត ដែលកាន់តែដូចជាព្រះអង្គ តាមរយៈព្រះបន្ទូលទ្រង់ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
   - ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្ស ដើម្បីបង្ហាញលក្ខណៈល្អរបស់ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ពេញដោយក្តីស្រឡាញ់ ដូច្នេះទ្រង់ក៏ចង់ឲ្យមនុស្សស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់បានអត់ទោសឲ្យយើងជាមុន ដូច្នេះយើងក៏ត្រូវរៀនអត់ទោសឲ្យអ្នកឯទៀតផងដែរ។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនអ្វីខ្លះ? (ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនអំពីរបៀបដែលមនុស្សអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយរស់នៅក្នុងនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ទ្រង់។)

2. តើអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពង្រីកពាសពេញផែនដីបានយ៉ាងដូចម្តេច? (នៅពេលមនុស្សម្តងម្នាក់ៗ សុខចិត្តងាកចេញពីអំពើបាប ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវ។)
3. ពេលយើងរស់នៅក្រោមអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តើទ្រង់ធ្វើអ្វី? (ទ្រង់ធ្វើឲ្យយើងមានដួងចិត្តដែលកាន់តែដូចព្រះអង្គ តាមរយៈព្រះបន្ទូលទ្រង់ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២០៖ តើបទបញ្ញត្តិទីបួនគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនអ្វី? (ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនអំពីរបៀបដែលមនុស្សអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយរស់នៅក្នុងនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ទ្រង់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:៨-១១
   - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបទបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់រាស្ត្រទ្រង់។ បទបញ្ញត្តិទីបួនចែងថា «ចូរឲ្យនឹកចាំពីថ្ងៃសប្ប័ទ ហើយញែកថ្ងៃនោះចេញជាថ្ងៃបរិសុទ្ធ»។
   - បទបញ្ញត្តិទីបួនមានន័យថា ទីមួយ យើងត្រូវសម្រាកនៅក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយទីពីរ យើងត្រូវកំណត់ពេលរាល់សប្តាហ៍ ដើម្បីសម្រាកពីការងារធម្មតារបស់យើង ហើយថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ជាមួយគ្នា។
2. ម៉ាថាយ ១១:២៨-៣០
   - ពាក្យ «សប្ប័ទ» ជាពាក្យភាសាហេព្រើរ ដែលមានន័យថា «សម្រាក» ។ ការទុកចិត្ត និងការស្តាប់បង្គាប់ព្រះយេស៊ូវ នាំទៅរកការសម្រាកដ៏ពិតប្រាកដ សម្រាប់ព្រលឹងរបស់យើង។
   - ព្រះយេស៊ូវ រំដោះមនុស្សឲ្យរួចពីអំពើបាប និងអារក្សសាតាំង ហើយប្រទានឲ្យពួកគេបានសម្រាក។ ដោយសារការនេះ ទ្រង់បំពេញអត្ថន័យនៃថ្ងៃសប្ប័ទ។*
3. ហេព្រើរ ១០:២៣-២៥
   - ដើម្បីស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់កាន់តែច្បាស់ ហើយរស់នៅក្រោមអំណាចចេស្តារបស់ទ្រង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ យើងត្រូវជួបជុំគ្នាជាញឹកញាប់ជាមួយគ្រីស្ទបរិស័ទឯទៀតៗ ដើម្បីអធិស្ឋាន សិក្សាព្រះគម្ពីរ និងលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក។
   - ក្នុងជីវិតនេះ មានការលំបាកជាច្រើន។ ហេតុនេះហើយបានជា យើងត្រូវបន្តលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញគ្រប់ពេលវេលា។ អ្នកទាំងឡាយដែលស៊ូទ្រាំរហូតដល់ទីបំផុត ពួកគេនឹងបានសម្រាកជាមួយព្រះយេស៊ូវជារៀងរហូត។

---

* សូមមើលការពន្យល់បន្ថែមអំពីថ្ងៃឈប់សម្រាកនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីបួនគឺជាអ្វី? («ចូរឲ្យនឹកចាំពីថ្ងៃសប្ប័ទ ហើយញែកថ្ងៃនោះចេញជាថ្ងៃបរិសុទ្ធ»។)
2. តើបទបញ្ញត្តិទីបួនមានន័យដូចម្ដេច? (ទីមួយ យើងត្រូវសម្រាកនៅក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះ ហើយទីពីរ យើងត្រូវកំណត់ពេលវេលាសប្ដាហ៍ ដើម្បីសម្រាកពីការងារធម្មតារបស់យើង ហើយថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ជាមួយគ្នា។)
3. តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីឲ្យយើងទាំងអស់គ្នានឹងបានសម្រាកជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវជារៀងរហូត? (យើងត្រូវតែជួបជុំគ្នាជាញឹកញាប់ដើម្បីអធិស្ឋាន សិក្សាព្រះគម្ពីរ និងលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២១៖ តើព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាកអ្វីខ្លះ?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើបទបញ្ញត្តិទីបួនគឺជាអ្វី? («ចូរឲ្យនឹកចាំពីថ្ងៃសប្ប័ទ ហើយញែកថ្ងៃនោះចេញជាថ្ងៃបរិសុទ្ធ»។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាថាយ ៤:១-១១
   - តាំងពីចាប់កំណើតមក រហូតដល់ពេលសោយទិវង្គត ព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាកជាច្រើន។ ទីមួយ ទ្រង់បានស៊ូទ្រាំនឹងការល្បួងពីអារក្សសាតាំង។
   - អារក្សសាតាំងបានល្បួងព្រះយេស៊ូវ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមិនបានធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់របស់អារក្សសាតាំងដូចលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយមិនបានស្តាប់ការកុហករបស់អារក្សសាតាំងឡើយ។
2. ម៉ាថាយ ១៦:២១-២៣
   - ទីពីរ ព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងការយល់ច្រឡំពីមិត្តសម្លាញ់របស់ទ្រង់។ ទោះបីជាពួកគេស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវក៏ដោយ ក៏ពួកគេមិនយល់ច្បាស់អំពីគោលបំណងរបស់ទ្រង់ដែរ។
   - ពួកសិស្សចង់ឲ្យព្រះយេស៊ូវប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេ ហើយយកឈ្នះលើសត្រូវរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមិនយល់ថា ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ដើម្បីលះបង់ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សគ្រប់គ្នា។
3. ម៉ាថាយ ២៦:៤៧-៦៨
   - ទីបី ព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងការបៀតបៀនពីសត្រូវរបស់ទ្រង់។ អ្នកដឹកនាំសាសនាជាច្រើននាក់នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែល មិនចូលចិត្តព្រះយេស៊ូវទេ។ ទ្រង់បានរិះគន់ពួកគេ ពីព្រោះពួកគេមានអំនួត និងចិត្តលោភលន់។ ដូច្នេះ ពួកគេស្អប់ព្រះយេស៊ូវ ហើយចង់សម្លាប់ទ្រង់ចោល។
   - ព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងការល្បួងពីអារក្សសាតាំង ការយល់ច្រឡំពីមិត្តសម្លាញ់របស់ទ្រង់ និងការបៀតបៀនពីខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះយេស៊ូវតែងតែទុកចិត្ត និងស្តាប់តាមព្រះវរបិតាជានិច្ច។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាកអ្វីខ្លះ? (ព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងការល្បួងពីអារក្សសាតាំង ការយល់ច្រឡំពីមិត្តសម្លាញ់របស់ទ្រង់ និងការបៀតបៀនពីខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់។)

2. តើពួកសិស្សចង់បានអ្វី? (ពួកគេចង់ឲ្យព្រះយេស៊ូវប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេ ហើយយកឈ្នះលើសត្រូវរបស់ពួកគេ។)
3. ទោះជាព្រះយេស៊ូវរងទុក្ខយ៉ាងច្រើនយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ទ្រង់តែងតែធ្វើកិច្ចការមួយ តើកិច្ចការនោះជាអ្វី? (ទ្រង់តែងតែទុកចិត្ត ហើយស្តាប់តាមព្រះវរបិតាជានិច្ច។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២២៖ ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវត្រូវសុគត?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាកអ្វីខ្លះ? (ព្រះយេស៊ូវបានស៊ូទ្រាំនឹងការល្បួងពីអារក្សសាតាំង ការយល់ច្រឡំពីមិត្តសម្លាញ់របស់ទ្រង់ និងការបៀតបៀនពីខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. លូកា ២២:១-៦
   - ទីមួយ ព្រះយេស៊ូវបានសុគតដោយសារបំណងអាក្រក់របស់អារក្សសាតាំង។ អារក្សសាតាំងបានបណ្តាលអ្នកដឹកនាំសាសនាឲ្យមានចិត្តចង់សម្លាប់ព្រះយេស៊ូវ។ អារក្សសាតាំងក៏បានដឹកនាំចិត្តយូដាស ជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ ឲ្យជួយពួកអ្នកដឹកនាំសាសនាឲ្យមកចាប់ទ្រង់ដែរ។
   - អារក្សសាតាំងស្អប់ព្រះជាម្ចាស់។ ហេតុនេះហើយ វាតែងតែនាំមនុស្សឲ្យបដិសេធមិនទទួលយកព្រះជាម្ចាស់ ហើយទៅប្រព្រឹត្តអំពើបាប។
2. លូកា ២២:៣៩-៤៦
   - ទីពីរ ព្រះយេស៊ូវបានសុគតដើម្បីសម្រេចផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះយេស៊ូវបានទុកចិត្ត ហើយស្តាប់តាមព្រះវរបិតាក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ តាមរបៀបនេះ ទ្រង់បានបំពេញផែនការរបស់ព្រះវរបិតា។
   - ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក សម្រាប់សម្រេចផែនការរបស់ទ្រង់ ដើម្បីកិនក្បាលសត្វពស់ (លោកុប្បត្តិ ៣:១៥)។ ទ្រង់បានយាងមកដើម្បីយកឈ្នះលើអារក្សសាតាំង និងសង្គ្រោះមនុស្សឲ្យរួចពីអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប។
3. លូកា ២៣:៣២-៤៦
   - ទីបី ព្រះយេស៊ូវបានសុគត ដោយសារទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សមានបាប ដូចយើងដែរ។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងរងទុក្ខនៅលើឈើឆ្កាង ទ្រង់បានអធិស្ឋានសម្រាប់សត្រូវរបស់ទ្រង់ ហើយបានអត់ទោសឲ្យពួកគេ។ ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់មនុស្ស ដោយគ្មានលក្ខខ័ណ្ឌ ឬដែនកំណត់នោះទេ។
   - ទោះបីយើងជាមនុស្សមានបាបក៏ដោយ ក៏ព្រះយេស៊ូវនៅតែស្រឡាញ់យើងយ៉ាងខ្លាំងដែរ។ ទ្រង់បានបូជាព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ដើម្បីសង្គ្រោះអ្នក និងខ្ញុំ ព្រមទាំងមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍។

គ. សំណួរ

1. ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូត្រូវសុគត? (ទ្រង់បានសុគតដោយសារបំណងអាក្រក់របស់អារក្សសាតាំង ដើម្បីបំពេញផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សមានបាប ដូចយើងដែរ។)

2. តើព្រះយេស៊ូវបានសម្រេចផែនការអ្វី? (ផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីកិនក្បាលសត្វពស់។)
3. ពេលព្រះយេស៊ូវរងទុក្ខលើឈើឆ្កាង តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? (ទ្រង់បានអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់ ហើយបានអត់ទោសឲ្យពួកគេ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២៣៖ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់ពីទ្រង់សុគត?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវត្រូវសុគត? (ទ្រង់បានសុគតដោយសារបំណងអាក្រក់របស់អារក្សសាតាំង ដើម្បីបំពេញផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សមានបាប ដូចយើងដែរ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. លូកា ២៤:១-១២
    - បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវសោយទិវង្គត ពួកសិស្សបានកើតមានសេចក្តីទុក្ខព្រួយជាខ្លាំង។ នៅថ្ងៃទីបី ស្ត្រីមួយចំនួនតូច បានទៅផ្នូររបស់ទ្រង់ ដើម្បីសម្អាតព្រះសពទ្រង់។ ប៉ុន្តែ ពួកគេភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលរកឃើញផ្នូរនៅទទេ។ មានទេវតានៅទីនោះ ដែលបានប្រាប់ពួកគេថា ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ។
    - ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដូចជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលផ្តាំប្រាប់ពួកសិស្សទុកជាមុន។ ព្រះយេស៊ូវមានអំណាចខ្លាំងណាស់ សូម្បីតែសេចក្តីស្លាបក៏មិនអាចយកឈ្នះលើទ្រង់បានទេ។
2. លូកា ២៤:៣៦-៤៩
    - បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់បានយាងទៅជួបពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ។ ដំបូងឡើយ ពួកគេភ័យខ្លាច ព្រោះពួកគេគិតថាទ្រង់ជាខ្មោច។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យពួកគេឃើញថា ទ្រង់ពិតជាមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញមែន។
    - ព្រះយេស៊ូវបានសុគត ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដូចដែលព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់បានចែងទុកមកជាទំនាយអំពីព្រះអង្គ។ ព្រះយេស៊ូវបានបំពេញផែនការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការយកឈ្នះលើអារក្សសាតាំង និងសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប។
3. ១ កូរិនថូស ១៥:១៤, ២០-២២
    - គ្មានអ្វីខ្លាំងជាងព្រះយេស៊ូវឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវបានយកឈ្នះលើអំណាចនៃអារក្សសាតាំង បាប និងសេចក្តីស្លាប់ ដោយការសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ហើយរស់ឡើងវិញ។
    - ព្រះយេស៊ូវមិនដូចលោកអ័ដាមទេ។ លោកអ័ដាម មិនបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយបាននាំមនុស្សធ្លាក់ចូលក្នុងស្ថាននរក ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយនាំមនុស្សឲ្យឡើងទៅស្ថានសួគ៌។

គ. សំណួរ

1. តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់ពីទ្រង់សុគត? (ព្រះយេស៊ូវបានរស់ឡើងវិញម្តងទៀត ដូចអ្វីដែលទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលផ្តាំប្រាប់ពួកសិស្សទុកជាមុន។)
2. ហេតុអ្វីបានជាពួកសិស្សភ័យខ្លាចនៅគ្រាដំបូង ពេលគេបានជួបព្រះយេស៊ូវ? (ពួកគេគិតថាទ្រង់ជាខ្មោច។)
3. តើព្រះយេស៊ូវបានយកឈ្នះលើអ្វីខ្លះ ដោយការសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ហើយរស់ឡើងវិញ? (អំណាចនៃអារក្សសាតាំង បាប និងសេចក្តីស្លាប់។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២៤៖ តើព្រះយេស៊ូវនៅឯណាពេលនេះ?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់ពីទ្រង់សុគត? (ព្រះយេស៊ូវបានរស់ឡើងវិញម្ដងទៀត ដូចអ្វីដែលទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលផ្ដាំប្រាប់ពួកសិស្សទុកជាមុន។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. កិច្ចការ ១:៣-១១
   - បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់បានជួបជាមួយពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ អស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានឡើងទៅនៅជាមួយព្រះបិតានៅឯស្ថានសួគ៌។
   - ពេលនេះ ព្រះយេស៊ូវត្រូវសោយរាជ្យលើអ្វីៗទាំងអស់ នៅខាងស្ដាំព្រះហស្ដព្រះវរបិតា នៅស្ថានសួគ៌។ ព្រះយេស៊ូវមានសិទ្ធិអំណាចលើសកលលោកទាំងមូល។ ហេតុនេះហើយ មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ត្រូវតែប្រែចិត្តពីអំពើបាប ហើយជឿលើទ្រង់។
2. អេភេសូរ ១:២០-២៣
   - ព្រះយេស៊ូវគង់នៅខាងព្រះហស្ដស្ដាំនៃព្រះវរបិតា។ នេះមានន័យថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់លើមនុស្សគ្រប់គ្នា និងអ្វីៗសព្វសារពើ។ គ្មានអ្នកណាខ្ពស់ជាងព្រះយេស៊ូវទេ។
   - ព្រះយេស៊ូវបានយកឈ្នះលើអារក្សសាតាំងដោយសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ហើយរស់ឡើងវិញ។ នៅពេលអនាគតខាងមុខ ជាពេលដែលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ ព្រះយេស៊ូវនឹងបំផ្លាញអារក្សសាតាំង និងសេចក្ដីអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាង។
3. ហេព្រើរ ៤:១៤-១៦
   - ព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតផ្លូវមួយសម្រាប់មនុស្សដើម្បីចូលទៅជិតព្រះវរបិតា។ តាមរយៈការរួបរួមអង្គទ្រង់ជាមួយមនុស្ស ព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្រួបបង្រួមមនុស្សជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ដែរ។
   - នៅស្ថានសួគ៌ ព្រះយេស៊ូវតែងតែដឹកនាំ និងថែរក្សារាស្ដ្រទ្រង់ ទូលអង្វរជំនួសពួកគេ ហើយចាក់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកលើពួកគេជានិច្ច។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះយេស៊ូវនៅឯណាពេលនេះ? (ពេលនេះ ព្រះយេស៊ូវត្រូវសោយរាជ្យលើអ្វីៗទាំងអស់ នៅខាងស្ដាំព្រះហស្ដព្រះវរបិតា នៅស្ថានសួគ៌។)
2. តើវាមានន័យយ៉ាងណា ដែលថាព្រះយេស៊ូវគង់នៅខាងព្រះហស្ដស្ដាំនៃព្រះវរបិតា? (នេះមានន័យថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់លើមនុស្សគ្រប់គ្នា និងអ្វីៗសព្វសារពើ។)

3. តើព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតផ្លូវអ្វី? (ទ្រង់បានបង្កើតផ្លូវមួយសម្រាប់មនុស្សដើម្បីចូលទៅជិតព្រះវរបិតា។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២៥៖ តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះយេស៊ូវនៅឯណាពេលនេះ? (ពេលនេះ ព្រះយេស៊ូវត្រូវសោយរាជ្យលើអ្វីៗទាំងអស់ នៅខាងស្ដាំព្រះហស្តព្រះវរបិតា នៅស្ថានសួគ៌។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:១២
   - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបទបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់រាស្ត្រទ្រង់។ បទបញ្ញត្តិទីប្រាំចែងថា «ចូរឲ្យគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្ដាយ»។
   - បទបញ្ញត្តិទីប្រាំមានន័យថា យើងត្រូវតែបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់យើងចំពោះមនុស្សគ្រប់គ្នា ដោយចាប់ផ្ដើមពីគ្រួសាររបស់យើងទៅ។
2. អេភេសូរ ៦:១-៤
   - កូនៗត្រូវគោរពឪពុកម្ដាយ និងដឹងគុណចំពោះឪពុកម្ដាយខ្លួន។ នេះមានន័យថា ពេលកូនៗនៅតូច ពួកគេត្រូវគោរព និងស្ដាប់បង្គាប់ឪពុកម្ដាយខ្លួន។ ពេលកូនម្នាក់ៗធំពេញវ័យឡើង កូនក៏ត្រូវគោរព និងថែរក្សាឪពុកម្ដាយរបស់ខ្លួន ដែលមានវ័យចំណាស់ដែរ។
   - ឪពុកម្ដាយត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះកូនរបស់ខ្លួន។ នេះមានន័យថា ឪពុកម្ដាយត្រូវតែស្រឡាញ់កូនរបស់ខ្លួន មើលថែរក្សាពួកគេ អប់រំពួកគេ ហើយបង្រៀនពួកគេឲ្យទុកចិត្ត និងស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។
3. រ៉ូម ១៣:១-៧
   - ចាប់ផ្ដើមពីការគោរពឪពុកម្ដាយរបស់យើង យើងក៏ត្រូវគោរពមនុស្សដទៃដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់យើងឲ្យនៅក្រោមអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ។ ជាឧទាហរណ៍ យើងត្រូវគោរពចាស់ទុំ គ្រូបង្រៀនរបស់យើង និងមន្ត្រីរាជការ។
   - ទោះបីជាយើងគោរពពួកគេក៏ដោយ ប្រសិនមនុស្សដែលមានអំណាចជំរុញយើងឲ្យធ្វើអ្វីដែលខុសនឹងព្រះគម្ពីរ នោះយើងមិនត្រូវស្ដាប់តាមពួកគេឡើយ។ ក្នុងករណីបែបនេះ យើងចាំបាច់ត្រូវស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ជាជាងមនុស្ស។*

* ជាឧទាហរណ៍ សូមមើល កិច្ចការ ៥:២៧-២៩។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំគឺជាអ្វី? («ចូរឲ្យគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្ដាយ»។)
2. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំមានន័យដូចម្ដេច? (យើងត្រូវតែបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់យើងចំពោះមនុស្សគ្រប់គ្នា ដោយចាប់ផ្ដើមពីគ្រួសាររបស់យើងទៅ។)
3. ប្រសិនមនុស្សដែលមានអំណាចជំរុញយើងឲ្យធ្វើអ្វីដែលខុសនឹងព្រះគម្ពីរ តើយើងត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេច? (យើងចាំបាច់ត្រូវស្ដាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ជាជាងមនុស្ស។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២៦៖ តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជានរណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំគឺជាអ្វី? («ចូរឲ្យគោរពប្រតិបត្តិដល់ឪពុកម្តាយ»។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. កិច្ចការ ២:១-៤
   - បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅស្ថានសួគ៌ ទ្រង់បានចាក់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកលើពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ ដូចព្រះអង្គបានសន្យាមកកាន់ពួកសិស្ស។
   - ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានប្រភពមកពីព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលគង់នៅក្នុងកូនម្នាក់ៗរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
2. កិច្ចការ ២:៣៣, ៣៨-៣៩
   - មនុស្សមិនកើតមកជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ ចាប់តាំងពីលោកអ័ដាម និងនាងអេវ៉ាបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបមក មនុស្សគ្រប់គ្នាកើតមកដោយការដាច់ចេញពីព្រះជាម្ចាស់។ ប៉ុន្តែនៅពេលយើងប្រែចិត្តពីអំពើបាប ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវ នោះយើងកើតជាថ្មីម្តងទៀតតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលយាងមកគង់នៅក្នុងយើង។
   - យើងមិនអាចដើរតាមព្រះយេស៊ូវ ដោយកម្លាំងរបស់យើងបានទេ។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចជួយយើងឲ្យធ្វើអ្វី ដែលយើងមិនអាចធ្វើដោយខ្លួនឯងបាន។ យើងកើតជាថ្មីម្តងទៀតតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីមានរបៀបរស់នៅថ្មី ដោយការពឹងផ្អែកលើទ្រង់។
3. ១ កូរិនថូស ៦:១៩-២០
   - នៅពេលដែលយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ រូបកាយរបស់យើងក្លាយជាព្រះវិហាររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទ្រង់យាងមកគង់នៅក្នុងយើងម្នាក់ៗ។ ដូច្នេះ យើងលែងជាកម្មសិទ្ធិរបស់អារក្សសាតាំងទៀត។ ផ្ទុយទៅវិញ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅក្នុងរូបកាយរបស់យើង នោះយើងជារបស់ផងទ្រង់។
   - ដោយសារយើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ យើងត្រូវខំប្រឹងលើកតម្កើងព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ យើងមិនត្រូវរស់សម្រាប់ខ្លួនឯងឡើយ គឺយើងត្រូវរស់នៅសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់វិញ ដែលបានសង្គ្រោះយើង។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជានរណា? (ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលគង់នៅក្នុងកូនម្នាក់ៗរបស់ព្រះជាម្ចាស់។)
2. តើយើងអាចស្តាប់បង្គាប់ព្រះ ដោយកម្លាំងរបស់យើងបានទេ? (ទេ។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចជួយយើងឲ្យធ្វើអ្វី ដែលយើងមិនអាចធ្វើដោយខ្លួនឯងបាន។)
3. តើព្រះវិហារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអ្វី? (នៅពេលដែលយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ រាងកាយរបស់យើងបានក្លាយទៅជាព្រះវិហារមួយរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្តល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២៧៖ តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើអ្វីខ្លះ?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជានរណា? (ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលគង់នៅក្នុងកូនម្នាក់ៗរបស់ព្រះជាម្ចាស់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. យ៉ូហាន ១៦:៧-១១
   - ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំមនុស្សទៅរកព្រះយេស៊ូវ។ ទ្រង់ធ្វើការបំភ្លឺចិត្តគំនិតមនុស្ស ដើម្បីធ្វើឲ្យគេចង់ងាកចេញពីអំពើបាប ហើយបែរមករកព្រះជាម្ចាស់។
   - មិនមែនជាយើងទេដែលជ្រើសរើសព្រះជាម្ចាស់ គឺទ្រង់ដែលជ្រើសរើសយើងវិញ។ ដើម្បីកែប្រែចិត្ត និងជឿលើព្រះយេស៊ូវ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវធ្វើការនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងជាមុនសិន។
2. រ៉ូម ៨:១៤-១៦
   - ដោយសារអំពើបាប មនុស្សត្រូវបានបំបែកចេញពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយរស់នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អារក្សសាតាំង។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយឲ្យយើងបានជានានឹងព្រះ ហើយដឹកនាំយើងឲ្យដើរតាមព្រះយេស៊ូវ។
   - ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្តាលឲ្យយើងមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយយើងក៏ស្រឡាញ់ទ្រង់វិញដែរ។
3. អេសេគាល ៣៦:២៦-២៧
   - ដោយសារអំពើបាប មនុស្សកើតមកដោយមានដួងចិត្តរឹងដូចថ្ម។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រទានឲ្យយើងនូវដួងចិត្តថ្មី ដែលចេះស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយចេះស្រឡាញ់អ្នកដទៃ។
   - ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ផ្គត់ផ្គង់អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលយើងត្រូវការ ដើម្បីទុកចិត្ត និងស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងមិនអាចធ្វើតាមព្រះយេស៊ូវដោយកម្លាំងខ្លួនយើងបានទេ ប៉ុន្តែយើងអាចធ្វើបាន ប្រសិនបើយើងពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើអ្វីខ្លះ? (ទ្រង់នាំមនុស្សទៅរកព្រះយេស៊ូវ ជួយមនុស្សឲ្យបានជានានឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយផ្តល់ដួងចិត្តថ្មីដល់ពួកគេ។)

2. តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជួយបំភ្លឺចិត្តគំនិតមនុស្សឲ្យធ្វើអ្វី? (ទ្រង់ធ្វើឲ្យគេចង់ងាកចេញពីអំពើបាប ហើយបែរមករកព្រះជាម្ចាស់វិញ។)
3. តើយើងអាចធ្វើតាមព្រះយេស៊ូវដោយកម្លាំងខ្លួនយើងបានទេ? (ទេ។ ប៉ុន្តែយើងអាចធ្វើបាន ប្រសិនបើយើងពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្តល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី២៨៖ តើសេចក្ដីសង្គ្រោះជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើអ្វីខ្លះ? (ទ្រង់នាំមនុស្សទៅរកព្រះយេស៊ូវ ជួយមនុស្សឲ្យបានជានានឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយផ្ដល់ដួងចិត្តថ្មីដល់ពួកគេ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. អេភេសូរ ២:៨-១០
   - យើងមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបានទេ តាមរយៈការធ្វើអំពើល្អ។ សេចក្ដីសង្គ្រោះ គឺជាអំណោយទានដែលមកពីព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
   - សេចក្ដីសង្គ្រោះគឺជាកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់ប្រោសលោះមនុស្សឲ្យរួចពីសេចក្ដីវិនាសដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយទទួលពួកគេនៅក្នុងនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ព្រះអង្គ ជាកូនជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។
2. រ៉ូម ៥:៩-១១
   - ព្រះយេស៊ូវបានសុគតដើម្បីលោះយើងពីអំពើបាប។ ទ្រង់បានលោះមនុស្សដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ នៅពេលយើងទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវ នោះព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះយើងពីចំណងសាតាំង លើកលែងទោសរាល់អំពើបាបរបស់យើង ហើយទទួលយើងចូលក្នុងគ្រួសាររបស់ទ្រង់។
   - ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សពីទោសនៃការធ្វើអំពើបាប (នេះជាដំណើរការទី១នៃការសង្គ្រោះ)។* ពេលយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ ព្រះជាម្ចាស់ព្រមអត់ទោសឲ្យយើង ហើយទទួលយើងជាកូនស្ងួនភ្ងាររបស់ទ្រង់។
3. ទីតុស ៣:៣-៦
   - ព្រះយេស៊ូវបានរស់ឡើងវិញ ដើម្បីនាំយើងទៅកាន់ជីវិតថ្មី។ ពេលយើងទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកគង់នៅក្នុងយើង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសម្អាតចិត្តយើង ហើយជួយធ្វើឲ្យយើងកាន់តែដូចព្រះយេស៊ូវ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។

---

* ពេលខ្លះ ព្រះគម្ពីរប្រើពាក្យ "រាប់ជាសុចរិត" សម្រាប់ការនេះ។ សូមមើលការពន្យល់បន្ថែម អំពីសេចក្ដីសង្គ្រោះនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

- ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សពីអំណាចនៃអំពើបាប (នេះជាដំណើរការទី២នៃការសង្គ្រោះ)។** ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគង់នៅក្នុងយើង នោះយើងមានអំណាចក្នុងការសម្រេចចិត្តបោះបង់អំពើបាបចោល ហើយធ្វើតាមព្រះយេស៊ូវ។

គ. សំណួរ

1. តើសេចក្តីសង្គ្រោះជាអ្វី? (សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់ប្រោសលោះមនុស្សឲ្យរួចពីសេចក្តីវិនាសដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយទទួលពួកគេនៅក្នុងនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ព្រះអង្គ ជាកូនជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។)
2. តើដំណើរការទី១នៃការសង្គ្រោះគឺជាអ្វី? (ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សពីទោសនៃការធ្វើអំពើបាប។)
3. តើដំណើរការទី២នៃសេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាអ្វី? (ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សពីអំណាចនៃអំពើបាប។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្តល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

** ពេលខ្លះ ព្រះគម្ពីរប្រើពាក្យ "ញែកជាបរិសុទ្ធ" សម្រាប់ការនេះ។ សូមមើលការពន្យល់បន្ថែម អំពីសេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

មេរៀនទី២៩៖ តើអ្នកណាខ្លះអាចទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើសេចក្តីសង្គ្រោះជាអ្វី? (សេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់ប្រោសលោះមនុស្សឲ្យរួចពីសេចក្តីវិនាសដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយទទួលពួកគេនៅក្នុងនគរ (ព្រះរាជ្យ) របស់ព្រះអង្គ ជាកូនជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. យ៉ូហាន ៣:១៦
    - ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់មនុស្សលោក ទ្រង់បានប្រទានព្រះយេស៊ូវមក ដើម្បីសង្គ្រោះពួកគេ។ ក្រៅពីព្រះយេស៊ូវ គ្មានអ្នកណាផ្សេងទៀតដែលអាចសង្គ្រោះមនុស្សឲ្យរួចពីសេចក្តីវិនាសបានឡើយ។
    - យើងមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនយើង តាមរយៈការកសាងបុណ្យ និងអំពើល្អបានទេ។ មានតែអ្នកទាំងឡាយដែលពិតជាប្រែចិត្ត ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះបាន។
2. ទីតុស ២:១១-១៤
    - មនុស្សមិនអាចប្រែចិត្ត និងជឿលើព្រះយេស៊ូវ ដោយខ្លួនឯងបានទេ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវធ្វើការក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សជាមុនសិន ទើបគេអាចងាកចេញពីអំពើបាប ហើយបែរមករកទ្រង់បាន។
    - ការប្រែចិត្តមានន័យថា ជាការសោកស្តាយចំពោះអំពើបាបដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ការបោះបង់ទង្វើអាក្រក់នោះចោល ហើយបែរមករកទ្រង់ ដោយចិត្តបន្ទាប។
3. រ៉ូម ១០:៩-១៣
    - ព្រះជាម្ចាស់នឹងសង្គ្រោះអ្នកទាំងឡាយដែលប្រែចិត្ត និងហៅរកព្រះយេស៊ូវ ដោយចិត្តជឿ។ មានតែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចធ្វើការនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស ដើម្បីឲ្យពួកគេទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ ហើយពឹងផ្អែកលើទ្រង់សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ។
    - ការជឿលើព្រះយេស៊ូវមានន័យថា ជាការទទួលស្គាល់ទ្រង់ជាព្រះដ៏ពិតតែមួយ ការជ្រកក្រោមទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង និងជាការតាំងចិត្តដើរតាមទ្រង់ ជាព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតយើង រហូតដល់ទីបំផុត។

គ. សំណួរ

1. តើអ្នកណាខ្លះអាចទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ? (មានតែអ្នកទាំងឡាយដែលពិតជាប្រែចិត្ត ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះបាន។)

2. តើការប្រែចិត្តមានន័យដូចម្ដេច? (វាមានន័យថា ជាការសោកស្ដាយចំពោះអំពើបាបដែលខ្លួនបាន ប្រព្រឹត្ត ការបោះបង់ទង្វើអាក្រក់នោះចោល ហើយបែរមករកទ្រង់ ដោយចិត្តបន្ទាប។)
3. តើការជឿលើព្រះយេស៊ូវ មានន័យយ៉ាងណា? (វាមានន័យថា ជាការទទួលស្គាល់ទ្រង់ជាព្រះដ៏ពិតតែមួយ ការជ្រកក្រោមទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ហើយការតាំងចិត្តដើរតាមទ្រង់ ជាព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតយើង រហូតដល់ទីបំផុត។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអ្នួតអាង តែផ្តល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣០៖ តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំមួយគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើអ្នកណាខ្លះអាចទទួលបានសេចក្ដីសង្គ្រោះ? (មានតែអ្នកទាំងឡាយដែលពិតជាប្រែចិត្ត ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះបាន។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:១៣
   - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបទបញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការដល់រាស្ត្រទ្រង់។ បទបញ្ញត្តិទីប្រាំមួយចែងថា «កុំឲ្យសម្លាប់មនុស្សឲ្យសោះ»។
   - បទបញ្ញត្តិទីប្រាំមួយមានន័យថា យើងត្រូវតែឲ្យតម្លៃដល់ជីវិតមនុស្ស ហើយមិនត្រូវមានចេតនាធ្វើឲ្យនរណាម្នាក់ឈឺចាប់ ឬសម្លាប់នរណាម្នាក់ឡើយ។
2. ទំនុកដំកើង ៩៤:៣-៧, ២៣
   - មនុស្សទាំងអស់មានតម្លៃចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ទ្រង់នឹងដាក់ទោស អ្នកដែលធ្វើបាបជនក្រីក្រ ជិះជាន់អ្នកទន់ខ្សោយ ឬបៀតបៀនមនុស្សស្លូតត្រង់។
   - មនុស្សគ្រប់រូប គឺជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានបង្កើតមកក្នុងរូបអង្គទ្រង់។ ហេតុនេះហើយ យើងត្រូវតែឲ្យតម្លៃខ្ពស់ និងការពារអាយុជីវិតរបស់មនុស្សទាំងអស់ រួមទាំងកុមារាកុមារី ជនពិការ និងមនុស្សចាស់ជរាផងដែរ។*
3. ម៉ាថាយ ៥:២១-២២
   - យើងមិនត្រឹមតែមិនត្រូវធ្វើបាបអ្នកណាម្នាក់ដោយដៃយើងទេ គឺយើងថែមទាំងមិនត្រូវធ្វើបាបមនុស្សដោយពាក្យសម្ដីរបស់យើងទៀតផង។
   - ព្រះយេស៊ូវបង្រៀនយើងឲ្យទម្លាក់ចោលការស្អប់ខ្ពើម និងការសងសឹក ហើយអត់ទោសឲ្យអ្នកដែលបានធ្វើបាបយើង ដូចព្រះជាម្ចាស់បានអត់ទោសឲ្យយើងដែរ។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំមួយគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យសម្លាប់មនុស្សឲ្យសោះ»។)

---

* ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទាន យើងក៏ត្រូវការពារជីវិតរបស់ទារកដែលមិនទាន់កើតផងដែរ។ នេះមានន័យថា សម្រាប់គ្រីស្ទបរិស័ទ ការរំលូតកូនត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែករណីដ៏កម្រ ដែលជីវិតរបស់ម្ដាយមានហានិភ័យ។

2. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំមួយមានន័យដូចម្ដេច? (យើងត្រូវតែឲ្យតម្លៃដល់ជីវិតមនុស្ស ហើយមិនត្រូវមានចេតនាធ្វើឲ្យនរណាម្នាក់ឈឺចាប់ ឬសម្លាប់នរណាម្នាក់ឡើយ។)
3. លើសពីការមិនធ្វើបាបអ្នកណាម្នាក់ដោយដៃយើង តើយើងត្រូវធ្វើអ្វីទៀត? (យើងមិនត្រូវធ្វើបាបមនុស្សដោយពាក្យសម្ដីរបស់យើង ហើយយើងត្រូវអត់ទោសឲ្យអ្នកដែលបានធ្វើបាបយើងផងដែរ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ព្រះទ្រង់តែងតតាំងនឹងមនុស្សអួតអាង តែផ្ដល់ព្រះគុណដល់ពួករាបសាវិញ» (១ ពេត្រុស ៥:៥)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣១៖ តើក្រុមជំនុំគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំមួយគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យសម្លាប់មនុស្សឲ្យសោះ»។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. កាឡាទី ៣:២៦-២៩
   - ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទបរិស័ទ គឺជាគ្រួសារតែមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅទូទាំងពិភពលោក។ គ្រួសារនេះមានពេញទៅដោយអ្នកទាំងឡាយ ដែលពិតជាប្រែចិត្តពីអំពើបាប ហើយជឿលើព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។
   - រាប់ចាប់តាំងពីលោកអ័ប្រាហាំមក ព្រះជាម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមបង្កើតគ្រួសារមួយនៅទូទាំងពិភពលោក ជាគ្រួសារមួយដែលរួបរួមគ្នាដោយជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីស្រឡាញ់។*
2. យ៉ូហាន ១៧:១៤-២១
   - ក្រុមជំនុំត្រូវបានបង្កើតឡើងពីមនុស្សដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសពីគ្រប់ជាតិសាសន៍ ហើយបានប្រោសលោះពីភាពងងឹត ឲ្យមករស់នៅក្នុងពន្លឺរបស់ទ្រង់។
   - ក្រុមជំនុំនៅលើផែនដីមិនល្អឥតខ្ចោះនោះទេ។ ដោយមានជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ កូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ត្រូវព្យាយាមប្រែចិត្តរាល់ថ្ងៃពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ ហើយដើរតាមព្រះយេស៊ូវឲ្យកាន់តែជិតស្និទ្ធ។
3. កិច្ចការ ២:៤២-៤៧
   - ក្រុមជំនុំបានប្រកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន នូវរាជសាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលបានផ្សព្វផ្សាយដោយពួកសាវ័ក ហើយបានកត់ត្រានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។
   - ព្រះគម្ពីរ គឺជាក្បួនខ្នាតនៃសេចក្តីពិតសម្រាប់ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទបរិស័ទ។ យើងត្រូវប្រកាសសេចក្តីពិតនេះទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល។ យើងក៏ត្រូវបដិសេធនូវការបង្រៀន ឬអាកប្បកិរិយាដែលមិនត្រូវនឹងព្រះគម្ពីរផងដែរ។

គ. សំណួរ

1. តើក្រុមជំនុំគឺជាអ្វី? (ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទបរិស័ទ គឺជាគ្រួសារតែមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅទូទាំងពិភពលោក។)

---

* សូមមើល លោកុប្បត្តិ ១២:១-៣។

2. ចាប់តាំងពីលោកអ័ប្រាហាំ តើព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតអ្វី? (ទ្រង់បានបង្កើតគ្រួសារនៅទូទាំងពិភពលោក ដែលរួបរួមគ្នាដោយជំនឿ សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីស្រឡាញ់។)
3. តើអ្វីជាទៅជាក្បួតខ្នាតនៃសេចក្ដីពិតសម្រាប់ក្រុមជំនុំ? (ព្រះគម្ពីរ)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣២៖ តើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើក្រុមជំនុំគឺជាអ្វី? (ក្រុមជំនុំគ្រីស្ទបរិស័ទ គឺជាគ្រួសារតែមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅទូទាំងពិភពលោក។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាកុស ១:៤-៨
   - យ៉ូហានបាទីស្ទបានជ្រមុជមនុស្សនៅក្នុងទឹក ដែលសម្អាតរូបកាយរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ជ្រមុជមនុស្សដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីសម្អាតដួងចិត្តរបស់ពួកគេវិញ។
   - នៅពេលដែលនរណាម្នាក់ពិតជាប្រែចិត្ត ហើយជឿលើព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឲ្យបុគ្គលនោះបានរួបរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ហើយប្រោសគេពីសេចក្ដីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិតថ្មី។ គេលែងជាបាវបម្រើរបស់អារក្សសាតាំងទៀតហើយ។ ពួកគេបានក្លាយទៅជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។
2. ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០
   - ព្រះយេស៊ូវណែនាំក្រុមជំនុំឲ្យធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់អ្នកជឿថ្មី ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។* តាមរយៈការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក យើងបង្ហាញថា បុគ្គលនោះបានចូលរួមក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។
   - ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក គឺជាសញ្ញានៃការស្លាប់នូវជីវិតចាស់ និងការមានជីវិតថ្មីនៅក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ។ មានតែអ្នកទាំងឡាយ ដែលបានសម្រេចចិត្តយ៉ាងច្បាស់លាស់ ក្នុងការងាកចេញពីអំពើបាប ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ដែលគួរតែអាចទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកបាន។**
3. រ៉ូម ៦:៣-៤
   - ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក គឺជានិមិត្តសញ្ញាសំខាន់មួយ។ ការជ្រមុជក្នុងទឹក ជានិមិត្តរូបដែលបង្ហាញថា អ្នកជឿថ្មីម្នាក់បានស្លាប់រួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ ជីវិតចាស់របស់គេបានបញ្ចប់ហើយ។ ការងើបឡើងពីទឹកជានិមិត្តរូបដែលបង្ហាញថា គេបានរស់ឡើងវិញ រួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីរស់នៅក្នុងជីវិតថ្មី។

---

* និកាយគ្រីស្ទបរិស័ទមួយចំនួន និយមធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់អ្នកជឿថ្មី ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (កិច្ចការ ១០:៤៨)។

** និកាយគ្រីស្ទបរិស័ទមួយចំនួន (ដូចជា ព្រេសប៊ីធេរាន និង មេតូឌីស) ក៏ធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ក្មេងតូចៗ ដែលមានឪពុកម្ដាយជាគ្រីស្ទបរិស័ទផងដែរ។ និកាយគ្រីស្ទបរិស័ទមួយចំនួនតូចដទៃទៀត (ដូចជា មិត្តសម្លាញ់ និង កងទ័ពសង្គ្រោះ) គិតថា ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺមិនមានភាពចាំបាច់នោះទេ។ សម្រាប់ពួកគេមានតែការជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ ដែលជារឿងចាំបាច់។

- នៅពេលនរណាម្នាក់ទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក គេប្រកាសប្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នាថា គេបានសម្រេចចិត្តលះបង់មារសាតាំង និងគ្រប់ផ្លូវរបស់វា ហើយដើរតាមព្រះគ្រីស្ទអស់មួយជីវិត។ ការទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកមិនសង្គ្រោះយើងទេ ផ្ទុយទៅវិញ វាបង្ហាញថា យើងបានទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះរួចហើយ តាមរយៈការជឿលើព្រះយេស៊ូវ។

គ. សំណួរ

1. តើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺគឺជាអ្វី? (ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក គឺជាសញ្ញានៃការស្លាប់នូវជីវិតចាស់ និងការមានជីវិតថ្មីនៅក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ។)
2. តើអ្នកណាអាចទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកបាន? (មានតែអ្នកទាំងឡាយ ដែលបានសម្រេចចិត្តយ៉ាងច្បាស់លាស់ ក្នុងការងាកចេញពីអំពើបាប ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ដែលគួរតែអាចទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកបាន។)
3. តើការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកសង្គ្រោះយើងឬទេ? (ទេ។ ការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកបង្ហាញថា យើងបានទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះរួចហើយ តាមរយៈការជឿលើព្រះយេស៊ូវ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣៣៖ តើពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាអ្វី? (ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក គឺជាសញ្ញានៃការស្លាប់នូវជីវិតចាស់ និងការមានជីវិតថ្មីនៅក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៩
    - ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានពិធីដ៏សំខាន់ពីរយ៉ាងដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ គឺពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។ ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ គឺជាអាហារយ៉ាងសាមញ្ញ ដែលគ្រីស្ទបរិស័ទទទួលជាមួយគ្នាដោយចិត្តពេញដោយជំនឿ ដែលតំណាងឲ្យរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
    - តាមរយៈការទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ វារម្លឹកឲ្យយើងឃើញថា មានតែព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចសង្គ្រោះយើងពីអំពើបាប និងយើងទទួលបានកម្លាំងតាមរយៈការលះបង់របស់ទ្រង់ ហើយរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជួយបង្រួបបង្រួមយើងជាគ្រួសារតែមួយផងដែរ។
2. ១ កូរិនថូស ១១:២៣-២៦
    - មានតែរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ដែលទ្រង់បានបូជានៅលើឈើឆ្កាងដែលអាចសង្គ្រោះមនុស្សពីអារក្សសាតាំង អំពើបាប និងសេចក្ដីស្លាប់។ ដូច្នេះ ពិធីលៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ជានិមិត្តរូប ដែលបង្ហាញថា សេចក្ដីសង្គ្រោះមានប្រភពមកពីព្រះគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះ ហើយយើងទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះនោះដោយសារតែជំនឿតែប៉ុណ្ណោះ។
    - ដូចដែលអាហារ និងភេសជ្ជៈជួយផ្ដល់កម្លាំងខាងរូបកាយមកយើង ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ផ្ដល់ឲ្យយើងនូវកម្លាំងខាងព្រលឹងវិញ្ញាណដែរ។ ព្រះគ្រីស្ទចិញ្ចឹមក្រុមជំនុំព្រះអង្គ ដោយព្រះកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។
3. ១ កូរិនថូស ១១:២៧-៣២
    - ពិធីលៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជានិមិត្តសញ្ញាដ៏សំខាន់មួយ។ គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ ដោយដួងចិត្តត្រឹមត្រូវ។ នេះមានន័យថា មានតែអ្នកដែលបានធ្វើការសម្រេចចិត្តច្បាស់លាស់ ក្នុងការកែប្រែចិត្ត និងជឿលើព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចទទួលបាននំប៉័ង និងទឹកទំពាំងបាយជូរបាន។*

* សូមមើលការពន្យល់បន្ថែម អំពីពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

- មុននឹងទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ យើងគួរតែចំណាយពេលពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ សារភាពអំពើបាបរបស់យើង អត់ទោសឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយសញ្ជឹងគិតអំពីការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយចិត្តដឹងគុណ។

គ. សំណួរ

1. តើពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់គឺជាអ្វី? (វាគឺជាអាហារយ៉ាងសាមញ្ញ ដែលគ្រីស្ទបរិស័ទទទួលជាមួយគ្នា ដោយចិត្តពេញដោយជំនឿ ដែលតំណាងឲ្យរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។)
2. តើការទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់រម្លឹកយើងអំពីអ្វី? (ពិធីនេះរម្លឹកឲ្យយើងឃើញថា មានតែព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចសង្គ្រោះយើងពីអំពើបាប និងយើងទទួលបានកម្លាំងតាមរយៈការលះបង់របស់ទ្រង់ ហើយរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជួយបង្រួបបង្រួមយើងជាគ្រួសារតែមួយផងដែរ។)
3. តើអ្នកណាអាចទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់នេះបាន? (មានតែអ្នកដែលបានធ្វើការសម្រេចចិត្តច្បាស់លាស់ ក្នុងការកែប្រែចិត្ត និងជឿលើព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចទទួលបាននំបុ័ង និងទឹកទំពាំងបាយជូរបាន។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣៤៖ តើក្រុមជំនុំត្រូវបានដឹកនាំយ៉ាងដូចម្តេច?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើពិធីលៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាអ្វី? (គឺជាអាហារយ៉ាងសាមញ្ញ ដែលគ្រីស្ទបរិស័ទទទួលជាមួយគ្នា ដោយចិត្តពេញដោយជំនឿ ដែលតំណាងឲ្យរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. កូល៉ុស ១:១៨
   - ព្រះយេស៊ូវ គឺជាអ្នកដឹកនាំរបស់ក្រុមជំនុំទូទាំងពិភពលោក។ ព្រះគ្រីស្ទគ្រប់គ្រងលើក្រុមជំនុំដោយព្រះបន្ទូល និងព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។
   - ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ក្រុមជំនុំត្រូវតែចុះចូលនឹងព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់តែមួយគត់របស់យើង។ យើងត្រូវតែទុកចិត្ត ហើយស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ ពេលខ្លះ នេះមានន័យថា គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវបដិសេធ មិនព្រមធ្វើតាមទម្លាប់ និងគំនិតរបស់លោកីយ៍ ដោយសារទម្លាប់ និងគំនិតនោះខុសនឹងព្រះគម្ពីរ។
2. ១ ពេត្រុស ៤:១០-១១
   - ក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ អ្នករាល់គ្នាសុទ្ធតែមានតួនាទីសំខាន់ៗ។ ព្រះយេស៊ូវត្រាស់ហៅគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូប ឲ្យបម្រើក្រុមជំនុំ ស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង ហើយផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អជាមួយមនុស្សជិតឆ្ងាយ។
   - ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យយើងមានសមត្ថភាព (អំណោយទាន) ខុសៗគ្នា។ យើងទាំងអស់គ្នា សុទ្ធតែមានអំណោយទាន។ យើងម្នាក់ៗត្រូវប្រើអំណោយទានរបស់យើង ដើម្បីលើកតម្កើងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ ហើយបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក មិនមែនដើម្បីលើកតម្កើងខ្លួនឯងទេ។
3. ១ ធីម៉ូថេ ៣:១-១៣
   - នៅគ្រប់ទីកន្លែង ព្រះយេស៊ូវត្រាស់ហៅមនុស្សមួយចំនួន ឲ្យដឹកនាំ និងមើលថែក្រុមជំនុំនៅតាមកន្លែងនីមួយៗ។ នៅក្រោមអំណាចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកត្រួតត្រា (អ្នកចាស់ទុំ ឬគ្រូគង្វាល) បង្រៀន គ្រប់គ្រង និងការពារក្រុមជំនុំ ដើម្បីជួយសមាជិកពួកជំនុំគ្រប់គ្នារីកចម្រើនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។* រីឯអ្នកជំនួយវិញ ពួកគេបម្រើ និងថែទាំតម្រូវការធម្មតារបស់ក្រុមជំនុំ។

---

* នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពាក្យ "អ្នកត្រួតត្រា" "អ្នកចាស់ទុំ" និង "គ្រូគង្វាល" សំដៅទៅលើតួនាទីដូចគ្នា (កិច្ចការ ១៤:២៣, កិច្ចការ ២០:២៨, ១ ពេត្រុស ៥:១-៤)។

- ជាការល្អ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំត្រូវបានដឹកនាំដោយក្រុមអ្នកចាស់ទុំ មិនមែនមានតែអ្នកដឹកនាំម្នាក់នោះទេ។ អ្នកចាស់ទុំត្រូវតែមានជំនឿរឹងមាំ មានអត្តចរិតល្អ មានគ្រួសារដែលគោរពកោតខ្លាចព្រះ ហើយមានសមត្ថភាពបង្រៀនព្រះគម្ពីរ និងមើលថែក្រុមជំនុំ។

គ. សំណួរ

1. តើក្រុមជំនុំត្រូវបានដឹកនាំយ៉ាងដូចម្ដេច? (ព្រះគ្រីស្ទគ្រប់គ្រងលើក្រុមជំនុំដោយព្រះបន្ទូល និងព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។)
2. តើព្រះយេស៊ូវ ហៅគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូបឲ្យធ្វើអ្វី? (បម្រើក្រុមជំនុំ ស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង ហើយផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អជាមួយមនុស្សជិតឆ្ងាយ។)
3. តើអ្នកចាស់ទុំមានភារកិច្ចអ្វី? (ពួកគេបង្រៀន គ្រប់គ្រង និងការពារក្រុមជំនុំ ដើម្បីជួយសមាជិកពួកជំនុំគ្រប់គ្នារីកចម្រើនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣៥៖ តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំពីរគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើក្រុមជំនុំត្រូវបានដឹកនាំយ៉ាងដូចម្តេច? (ព្រះគ្រីស្ទគ្រប់គ្រងលើក្រុមជំនុំដោយព្រះបន្ទូល និងព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:១៤
   - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបទបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់រាស្រ្តរបស់ទ្រង់។ បទបញ្ញត្តិទីប្រាំពីរចែងថា «កុំឲ្យផិតគ្នាឲ្យសោះ»។
   - បញ្ញត្តិទីប្រាំពីរមានន័យថា យើងត្រូវតែឲ្យតម្លៃខ្ពស់ទៅលើទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយយើងត្រូវតែព្យាយាមធ្វើខ្លួនយើងឲ្យបានស្អាតស្អំក្នុងគំនិត ពាក្យសម្តី និងទង្វើដែលយើងធ្វើ។
2. ហេព្រើរ ១៣:៤
   - អាពាហ៍ពិពាហ៍ (ចំណងមួយជីវិតរវាងប្តីមួយប្រពន្ធមួយ) មានប្រភពមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ទ្រង់បានបង្កើតការរួមភេទ ដើម្បីបង្កើនភាពស្និទ្ធស្នាលរវាងប្តីប្រពន្ធ ហើយបង្កើតបានជាកូន តាមបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់។
   - បើបុគ្គលណាប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ បុគ្គលនោះបង្អាប់ព្រះនាមព្រះ ក្បត់ប្តីប្រពន្ធ ធ្វើបាបគ្រួសារ និងបំផ្លាញខ្លួនឯង។*
3. ម៉ាថាយ ៥:២៧-៣០
   - ព្រះយេស៊ូវណែនាំយើងឲ្យមានចិត្តគំនិតបរិសុទ្ធ ប្រើពាក្យសម្តីបរិសុទ្ធ និងធ្វើទង្វើបរិសុទ្ធ។ នេះមានន័យថា យើងត្រូវតែបោះបង់ចោលរាល់គំនិតសៅហ្មង រូបអាសអាភាស និងការនិយាយអសុរស។ យើងក៏ត្រូវចៀសវាងឲ្យផុតពីការរួមភេទមុនពេលរៀបការ ការរួមភេទជាមួយភេទដូចគ្នា និងការរួមភេទជាមួយមនុស្សណាដែលមិនមែនជាប្តី ឬប្រពន្ធរបស់ខ្លួន។ អំពើបាបទាំងអស់នេះ នាំទៅរកសេចក្តីវិនាស។

* យោងតាមព្រះគម្ពីរ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់លែងលះប្តីប្រពន្ធរបស់ខ្លួន ហើយរៀបការជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត ក្នុងករណីភាគច្រើន ព្រះអង្គចាត់ទុករឿងនេះ ជាការប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ (ម៉ាថាយ ១៩:៩)។

- យើងមិនអាចរស់នៅតាមរបៀបបរិសុទ្ធ ដោយកម្លាំងខ្លួនឯងបានទេ។ យើងត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាចាំបាច់។ ប្រសិនបើយើងទទួលស្គាល់ភាពខ្សោយរបស់យើង ចុះចូលនឹងព្រះអង្គ ហើយពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះទ្រង់នឹងជួយយើងយកឈ្នះលើការល្បួងផ្សេងៗ និងរស់តាមរបៀបបរិសុទ្ធ។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំពីរគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យផិតគ្នាឲ្យសោះ»។)
2. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំពីរមានន័យដូចម្ដេច? (យើងត្រូវតែឲ្យតម្លៃខ្ពស់ទៅលើទំនាក់ទំនងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយយើងត្រូវតែព្យាយាមធ្វើខ្លួនយើងឲ្យបានស្អាតស្អំក្នុងគំនិត ពាក្យសម្ដី និងទង្វើដែលយើងធ្វើ។)
3. តើយើងអាចរស់នៅតាមរបៀបបរិសុទ្ធ ដោយរបៀបណា? (យើងត្រូវទទួលស្គាល់ភាពខ្សោយរបស់យើង ចុះចូលនឹងព្រះអង្គ ហើយពឹកផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«អ្នកណាដែលគ្រប់បាំងការរំលងរបស់ខ្លួន នោះនឹងមិនចម្រើនឡើងទេ តែអ្នកណាដែលលន់តួ ហើយលះបង់អំពើនោះ នឹងប្រទះបានសេចក្ដីមេត្តាករុណាវិញ» (សុភាសិត ២៨:១៣)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣៦៖ តើជំនឿគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំពីរគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យផិតគ្នាឲ្យសោះ»។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ហេព្រើរ ១១:១-៣, ៦
   - ជំនឿ គឺចេញមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្តាលឲ្យយើងទទួលព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតរបស់យើង។
   - ទីមួយ ជំនឿមានន័យថា យើងទទួលស្គាល់ថា មានព្រះជាម្ចាស់មែន ហើយយើងកាន់ខ្ជាប់នឹងសេចក្តីពិត អំពីទ្រង់ក្នុងព្រះគម្ពីរ។
2. ១ ពេត្រុស ១:៦-៩
   - ទីពីរ ជំនឿមានន័យថា យើងទុកចិត្តព្រះជាម្ចាស់ឲ្យអស់ពីចិត្តរបស់យើង។ ដោយសារជំនឿ យើងសម្រាកនៅលើព្រះយេស៊ូវសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ ហើយយើងជ្រកក្រោមសេចក្តីស្រឡាញ់ និងអំណាចរបស់ទ្រង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
   - ដោយសារជំនឿ យើងកាន់ខ្ជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលដែលយើងត្រូវប្រឈមមុខនឹងទុក្ខលំបាកផ្សេងៗ។ អ្នកដែលមានជំនឿពិតលើព្រះជាម្ចាស់ សុខចិត្តរងទុក្ខជាមួយព្រះយេស៊ូវ ជាជាងការមានជីវិតសុខស្រួល ដោយមិនមានទ្រង់។
3. យ៉ាកុប ២:១៤-១៧
   - ទីបី ជំនឿមានន័យថា យើងដើរតាមព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ បើយើងមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ នោះមានន័យថា យើងមានជំនឿទន់ខ្សោយ ឬយើងមិនមានជំនឿលើទ្រង់ទេ។
   - ព្រះជាម្ចាស់មិនសង្គ្រោះយើងដោយសារអំពើល្អដែលយើងប្រព្រឹត្តទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ទ្រង់សង្គ្រោះយើងដោយសារយើងទទួលស្គាល់អំពើបាបរបស់យើង និងជឿលើព្រះយេស៊ូវ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនរណាម្នាក់មានជំនឿពិតលើព្រះជាម្ចាស់ នោះជំនឿរបស់គេនឹងបង្កើតជាអំពើល្អ ដូចគ្រាប់ពូជល្អបង្កើតផលល្អដែរ។

គ. សំណួរ

1. តើជំនឿគឺជាអ្វី? (ជំនឿ គឺចេញមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្តាលឲ្យយើងទទួលព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតរបស់យើង។)

2. ដោយសេចក្តីជំនឿ យើងកាន់ខ្ជាប់នឹងសេចក្តីពិតអំពីព្រះជាម្ចាស់ ដែលត្រូវបានកត់ទុកក្នុងអ្វី? (ព្រះគម្ពីរ)
3. ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មានជំនឿពិតលើព្រះជាម្ចាស់ តើជំនឿរបស់គេនឹងបង្កើតអ្វី? (វានឹងបង្កើតជាអំពើល្អ ដូចគ្រាប់ពូជល្អបង្កើតផលល្អដែរ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣៧៖ តើសេចក្ដីសង្ឃឹមគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើជំនឿគឺជាអ្វី? (ជំនឿ គឺចេញមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្ដាលឲ្យយើងទទួលព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតរបស់យើង។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ហេព្រើរ ១០:២៣
    - សេចក្ដីសង្ឃឹម កើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្ដាលឲ្យយើងឈរមាំមួនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ រហូតដល់ទីបំផុត។
    - ទីមួយ សេចក្ដីសង្ឃឹមមានន័យថា យើងទុកចិត្តលើព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ នៅពេលដែលយើងប្រឈមមុខនឹងទុក្ខលំបាកផ្សេងៗ យើងមិនអស់សង្ឃឹមឡើយ ពីព្រោះយើងដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ស្មោះត្រង់។
2. ទំនុកដំកើង ៣៧:១-១១
    - ទីពីរ សេចក្ដីសង្ឃឹមមានន័យថា យើងស៊ូទ្រាំតាមមាគ៌ារបស់ព្រះអង្គ។ ទោះបីជា ពេលខ្លះ ផ្លូវរបស់លោកីយ៍មើលទៅដូចជាស្រួលជាងដ៏ដោយ អ្នកដែលមានសេចក្ដីសង្ឃឹមលើទ្រង់ នៅតែសុខចិត្តដើរតាមព្រះយេស៊ូវជានិច្ច។
    - ព្រះជាម្ចាស់មិនដែលបោះបង់ចោលអស់អ្នក ដែលសង្ឃឹមលើទ្រង់ទេ។ ព្រះអង្គជួយគេយកឈ្នះលើការល្បួងទាំងឡាយ និងឆ្លងកាត់គ្រប់ឧបសគ្គទាំងអស់។
3. ១ ពេត្រុស ១:៣-៥, ១៣
    - ទីបី សេចក្ដីសង្ឃឹមមានន័យថា យើងមិនដែលភ្លេចមរតកដ៏អស្ចារ្យ ដែលរង់ចាំយើងនៅស្ថានសួគ៌។
    - គ្មានអ្វីនៅផែនដីនេះ ដែលយើងអាចប្រៀបធៀបបានជាមួយជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ពោរពេញដោយអំណរ និងសេចក្ដីសុខសាន្ត ដែលព្រះយេស៊ូវបានរៀបចំទុកសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយ ដែលស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយតស៊ូរហូតដល់ទីបំផុត។

គ. សំណួរ

1. តើសេចក្ដីសង្ឃឹមគឺជាអ្វី? (សេចក្ដីសង្ឃឹម កើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្ដាលឲ្យយើងឈរមាំមួនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ រហូតដល់ទីបំផុត។)
2. តើអ្នកដែលមានសេចក្ដីសង្ឃឹមលើទ្រង់នៅតែធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេច ទោះបីជា ពេលខ្លះ ផ្លូវរបស់លោកីយ៍មើលទៅដូចជាស្រួលជាងក៏ដោយនោះ? (ពួកគេនៅតែសុខចិត្តដើរតាមព្រះយេស៊ូវជានិច្ច។)

3. តើសេចក្តីសង្ឃឹមមានន័យថា យើងមិនដែលភ្លេចអ្វី? (យើងមិនដែលភ្លេចមរតកដ៏អស្ចារ្យ ដែលរង់ចាំយើងនៅស្ថានសួគ៌។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣៨៖ តើសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើសេក្តីសង្ឃឹមគឺជាអ្វី? (សេចក្តីសង្ឃឹម កើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្តាលឲ្យយើងឈរមាំមួនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ រហូតដល់ទីបំផុត។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ១ កូរិនថូស ១៣:៤-៧
   - សេចក្តីស្រឡាញ់កើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបណ្តាលឲ្យយើងប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សដទៃតាមរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវប្រព្រឹត្តចំពោះយើងដែរ។
   - ព្រះយេស៊ូវតែងតែអត់ធ្មត់ និងសប្បុរសចំពោះយើង។ ព្រះអង្គគិតពីប្រយោជន៍របស់យើងជាជាងប្រយោជន៍ទ្រង់ផ្ទាល់។ ទ្រង់អត់ទោសឲ្យយើង នៅពេលយើងធ្វើបាបទាស់នឹងទ្រង់។ សេចក្តីស្រឡាញ់មានន័យថា យើងត្រូវធ្វើដល់មនុស្សដទៃ ដូចតាមរបៀបដែលទ្រង់ប្រព្រឹត្តដល់យើងដែរ។
2. ម៉ាថាយ ២២:៣៤-៤០
   - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ បទបញ្ញត្តិដ៏ធំបំផុតពីរ គឺត្រូវស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ និងស្រឡាញ់មនុស្សដទៃ។ សេចក្តីស្រឡាញ់បំពេញអត្ថន័យនៃក្រឹត្យវិន័យទាំងអស់របស់ព្រះជាម្ចាស់។
   - នៅពេលដែលយើងទទួលជឿព្រះយេស៊ូវ នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានចិត្តថ្មីដល់យើង ដើម្បីយើងអាចស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ និងស្រឡាញ់មនុស្សដទៃ។ បើយើងគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅក្នុងខ្លួនយើង នោះយើងពិតជាមិនអាចស្រឡាញ់ព្រះអង្គ និងស្រឡាញ់មនុស្សដទៃបានឡើយ។
3. ១ យ៉ូហាន ៤:៧-១២
   - យើងស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវដោយសារទ្រង់បានស្រឡាញ់យើងជាមុន។ មុនយើងអាចស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ និងមនុស្សដទៃ យើងត្រូវតែទទួល សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះយើងជាមុនសិន។
   - សេចក្តីស្រឡាញ់ គឺជាសញ្ញាសម្គាល់នៃគ្រីស្ទបរិស័ទពិត។ ព្រះជាម្ចាស់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ដូច្នេះកូនរបស់ទ្រង់ត្រូវស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ និងស្រឡាញ់មនុស្សដទៃ ដូចតាមរបៀបដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ពួកគេ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ពោលថា គាត់ជឿលើព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែអ្នកនោះគ្មានចិត្តស្រឡាញ់ គាត់មិនមែនជាគ្រីស្ទបរិស័ទពិតនោះទេ។

គ. សំណួរ

1. តើសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាអ្វី? (សេចក្តីស្រឡាញ់កើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបណ្តាលឲ្យយើងប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សដទៃតាមរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវប្រព្រឹត្តចំពោះយើងដែរ។)

2. តើបទបញ្ញត្តិដ៏ធំបំផុតពីរ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺជាអ្វីខ្លះ? (គឺត្រូវស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ និងស្រឡាញ់មនុស្សដទៃ។)
3. មុនយើងអាចស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ និងមនុស្សដទៃ តើយើងត្រូវតែទទួលអ្វី? (យើងត្រូវតែទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះយើងជាមុនសិន។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៣៩៖ តើសេចក្ដីបរិសុទ្ធគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើសេចក្ដីស្រឡាញ់គឺជាអ្វី? (សេចក្ដីស្រឡាញ់កើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបណ្ដាលឲ្យយើងប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សដទៃតាមរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវប្រព្រឹត្តចំពោះយើងដែរ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ទីតុស ៣:៣-៧
   - សេចក្ដីបរិសុទ្ធកើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្ដាលឲ្យយើងក្លាយជាមនុស្ស ដែលគិត និយាយ ហើយប្រព្រឹត្តកាន់តែដូចជាព្រះយេស៊ូវ។
   - ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ធ្វើការក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នកជឿ ធ្វើឲ្យពួកគេបែរចេញពីអំពើអាក្រក់ ចុះចូលនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្យាយាមបំពេញព្រះហឫទ័យទ្រង់ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។
2. អេភេសូរ ៤:១៧-២៤
   - យើងត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាចាំបាច់។ បើយើងគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងខ្លួន គឺយើងមិនអាចធ្វើតាមព្រះយេស៊ូវបានទេ។ វាពិបាកពេក។ ដើម្បីស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ យើងត្រូវការជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
   - បើសិនជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនយើង នោះអារក្សសាតាំង អំពើបាប និងសាច់ឈាមរបស់យើងលែងមានអំណាចគ្រប់គ្រងយើងទៀតឡើយ។ នៅពេលដែលយើងជួបការល្បួងផ្សេងៗ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងអាចជ្រើសរើសបដិសេធអំពើបាបនោះ ហើយស្ដាប់បង្គាប់ព្រះយេស៊ូវវិញ។
3. រ៉ូម ៨:២៨-៣០
   - គោលបំណងធំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺធ្វើឲ្យកូនរបស់ទ្រង់គ្រប់រូបបានបរិសុទ្ធ ដូចទ្រង់ ដែលជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការក្នុងគ្រប់រឿងទាំងអស់ជីវិតអ្នកជឿ (មិនថារឿងល្អ ឬអាក្រក់) ដើម្បីធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយជាមនុស្ស ដែលកាន់តែដូចជាព្រះគ្រីស្ទ។
   - ទោះបីជាព្រះជាម្ចាស់ជួយយើងកាន់តែរីកចម្រើនក្នុងសេចក្ដីបរិសុទ្ធក៏ដោយ ក៏ក្នុងលោកីយ៍នេះ យើងនឹងមិនអាចក្លាយជាមនុស្សដែលបរិសុទ្ធឥតខ្ចោះនោះទេ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ នៅពេលដែលយើងឃើញព្រះគ្រីស្ទទល់មុខនឹងមុខ ព្រះជាម្ចាស់នឹងបង្ហើយកិច្ចការរបស់ទ្រង់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ នៅពេលនោះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យយើងល្អបរិសុទ្ធឥតខ្ចោះ ដូចព្រះយេស៊ូវដែរ។

គ. សំណួរ

1. តើសេចក្ដីបរិសុទ្ធគឺជាអ្វី? (សេចក្ដីបរិសុទ្ធកើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្ដាលឲ្យយើងក្លាយជាមនុស្ស ដែលគិត និយាយ ហើយប្រព្រឹត្តកាន់តែដូចជាព្រះយេស៊ូវ។)
2. បើសិនជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនយើង តើអ្វីខ្លះលែងមានអំណាចគ្រប់គ្រងយើងទៀត? (គឺអារក្សសាតាំង អំពើបាប និងសាច់ឈាមរបស់យើង។)
3. តើព្រះជាម្ចាស់ប្រើគ្រប់រឿងក្នុងជីវិតអ្នកជឿ ដើម្បីធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេច? (ដើម្បីធ្វើឲ្យពួកគេកាន់តែដូចជាព្រះគ្រីស្ទ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤០៖ តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបីគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើសេចក្តីបរិសុទ្ធគឺជាអ្វី? (សេចក្តីបរិសុទ្ធកើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បណ្តាលឲ្យយើងក្លាយជាមនុស្សដែលគិត និយាយ ហើយប្រព្រឹត្តកាន់តែដូចជាព្រះយេស៊ូវ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:១៥
   - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបទបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ បញ្ញត្តិទីប្រាំបីចែងថា «កុំឲ្យលួចប្លន់ឲ្យសោះ»។
   - បទបញ្ញត្តិទីប្រាំបីមានន័យថា យើងមិនត្រូវលួចយករបស់ដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើងឡើយ ហើយយើងត្រូវតែចិញ្ចឹមខ្លួនយើង និងក្រុមគ្រួសារយើង ដោយធ្វើអ្វីដែលត្រូវតាមច្បាប់ ហើយផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់សង្គមផង។
2. អេភេសូរ ៤:២៨
   - ក្នុងនាមជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ យើងមិនត្រូវលួច បោកប្រាស់ បញ្ឆោត ទទួលសំណូក ឬផលចំណេញពីអ្វីដែលខុសច្បាប់ ឬអសីលធម៌ឡើយ។ យើងក៏ត្រូវសងបំណុលរបស់យើងដែរ។
   - យើងត្រូវតែប្រឹងប្រែងធ្វើការ ឬរកស៊ី ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារយើង ជួយអ្នកដែលខ្វះខាត និងគាំទ្រកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់។
3. ហេព្រើរ ១៣:៥-៦
   - យើងមិនត្រូវមានចិត្តលោភលន់ និងចិត្តច្រណែននោះទេ។ ចិត្តមិនល្អបែបនេះតែងតែនាំឲ្យមានការឈ្លោះគ្នា និងការបែកបាក់គ្នាជានិច្ច។ តាមរយៈជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងត្រូវរៀនឲ្យចេះស្កប់ចិត្ត ដឹងគុណទ្រង់ ហើយមានចិត្តសប្បុរស។
   - ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ស្មោះត្រង់ ទ្រង់តែងតែមើលថែអស់អ្នកដែលជឿទុកចិត្ត ហើយស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់ផ្គត់ផ្គង់សត្វចាបតូចបំផុត ដូច្នេះទ្រង់ពិតជានឹងផ្គត់ផ្គង់អ្នកជាមិនខានដែរ។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបីគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យលួចប្លន់ឲ្យសោះ»។)
2. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបីមានន័យយ៉ាងណា? (យើងមិនត្រូវលួចយករបស់ដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើងឡើយ ហើយយើងត្រូវតែចិញ្ចឹមខ្លួនយើង និងក្រុមគ្រួសារយើង ដោយធ្វើអ្វីដែលត្រូវតាមច្បាប់ ហើយផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់សង្គមផង។)

3. ព្រះជាម្ចាស់តែងតែមើលថែអ្នកណាខ្លះ? (អស់អ្នកដែលជឿទុកចិត្ត ហើយស្ដាប់បង្គាប់ទ្រង់។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«បើយើងលន់តួបាបវិញ នោះទ្រង់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ហើយសុចរិត ប្រយោជន៍នឹងអត់ទោសបាបឲ្យយើង ហើយនិងសម្អាតយើងពីគ្រប់អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង» (១ យ៉ូហាន ១:៩)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤១៖ តើយើងគួរអធិស្ឋានដោយរបៀបណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបីគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យលួចប្លន់ឲ្យសោះ»។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ទំនុកតម្កើង ៦២:៥-៨
    - យើងគួរអធិស្ឋាន ដោយការនិយាយទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ និងការស្តាប់ព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់។ តាមរយៈការអធិស្ឋាន យើងនិយាយជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ដូចជាកូនតូចៗនិយាយជាមួយឪពុកម្តាយជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ។
    - នៅពេលយើងអធិស្ឋាន យើងគួរ (១) ថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជម្រៅចិត្តរបស់យើង (២) អរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់គ្រប់ព្រះពរទាំងអស់ ដែលទ្រង់បានប្រទានមកឲ្យយើង (៣) សារភាពអំពើបាបរបស់យើង ហើយ (៤) ទូលសុំឲ្យទ្រង់ជួយយើង និងអ្នកដទៃ។
2. ម៉ាថាយ ៦:៩-១៥
    - ទីមួយ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនសិស្សរបស់ទ្រង់ឲ្យអធិស្ឋានអំពីព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។ នេះមានន័យថា យើងគួរតែសុំព្រះជាម្ចាស់ជួយយើង (និងមនុស្សដទៃ) ស្គាល់ទ្រង់កាន់តែច្បាស់ ស្រឡាញ់ទ្រង់កាន់តែខ្លាំង និងដើរតាមទ្រង់កាន់តែជិតស្និទ្ធ។
    - ទីពីរ ព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្រៀនសិស្សរបស់ទ្រង់ឲ្យអធិស្ឋានអំពីតម្រូវការរបស់ពួកគេ។ នេះមានន័យថា យើងគួរតែសុំព្រះជាម្ចាស់ជួយបំពេញតម្រូវការប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង ដូចជាម្ហូបអាហារ ការការពារពីអារក្សសាតាំង កម្លាំងខាងឯវិញ្ញាណដើម្បីយកឈ្នះលើការល្បួងផ្សេងៗ និងការលើកលែងទោសពីអំពើបាបរបស់យើង។
3. ភីលីព ៤:៤-៧
    - ប្រសិនបើយើងមានបញ្ហា យើងមិនត្រូវព្រួយបារម្ភនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងត្រូវតែស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការអធិស្ឋាន។
    - ព្រះជាម្ចាស់មើលថែកូនរបស់ទ្រង់។ រាល់ពេលយើងអធិស្ឋានដោយចិត្តស្មោះ ទ្រង់តែងតែផ្ទៀងស្តាប់យើង ដោយការយកព្រះទ័យទុកដាក់។ ព្រះជាម្ចាស់យាងមកគង់នៅជិតអ្នកទាំងឡាយដែលអង្វររកទ្រង់ ហើយព្រះអង្គប្រទានកម្លាំងថ្មី ប្រាជ្ញាថ្មី និងសេចក្តីសង្ឃឹមថ្មីដល់ពួកគេ។

គ. សំណួរ

1. តើយើងគួរអធិស្ឋានដោយរបៀបណា? (យើងគួរអធិស្ឋាន ដោយការនិយាយទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ និងការស្តាប់ព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់។)
2. តាមសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវ តើយើងគួរអធិស្ឋានអំពីអ្វីខ្លះ? (យើងគួរអធិស្ឋានអំពីព្រះហឫទ័យទ្រង់ និងតម្រូវការរបស់យើង។)
3. បើយើងមានបញ្ហា តើយើងគួរធ្វើយ៉ាងណា? (យើងមិនត្រូវព្រួយបារម្ភនោះទេ។ យើងត្រូវតែស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការអធិស្ឋាន។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤២៖ តើយើងគួរសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយរបៀបណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើយើងគួរអធិស្ឋានដោយរបៀបណា? (យើងគួរអធិស្ឋាន ដោយការនិយាយទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ និងការស្តាប់ព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ទំនុកដំកើង ១:១-៦
   - ដើម្បីដើរតាមព្រះយេស៊ូវ និងរីកចម្រើនក្នុងព្រះគុណនៃព្រះជាម្ចាស់ វាពិតជាសំខាន់ណាស់ដែលយើងអាន (ឬស្តាប់) ព្រះគម្ពីរ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
   - យើងគួរសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយការអាន (ឬស្តាប់) ដើម្បីឲ្យយើងអាចយល់ ចងចាំ និងស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់។
2. ២ ធីម៉ូថេ ៣:១៦-១៧
   - ព្រះគម្ពីរមិនដូចសៀវភៅឯទៀតទេ ពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ចេញព្រះវិញ្ញាណបណ្តាលឲ្យតែងព្រះគម្ពីរ។ នោះមានន័យថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមានបន្ទូលតាមរយៈព្យាការីផ្សេងៗ និងពួកសាវ័ក ដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសឲ្យសរសេរព្រះគម្ពីរ។
   - ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់យើងតាមរយៈព្រះគម្ពីរ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីបង្រៀន កែតម្រូវកម្សាន្តចិត្ត និងលើកទឹកចិត្តយើង។
3. ១ ពេត្រុស ១:២៣-២:៣
   - ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានអំណាចចេស្តា។ យើងកើតជាថ្មី ដោយការជឿលើព្រះបន្ទូលទ្រង់ ហើយយើងក៏រីកចម្រើនជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការសញ្ជឹងគិតអំពីព្រះបន្ទូលទ្រង់ និងស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលនោះ។
   - នៅពេលយើងកើតជាថ្មីម្តងទៀត ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបណ្តាលឲ្យយើងឃ្លានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដូចជាទារក ដែលស្រេកឃ្លានទឹកដោះដែរ។ ប្រសិនបើយើងមិនអាន (ឬស្តាប់) ព្រះគម្ពីរជាញឹកញាប់នោះទេ យើងនឹងចុះខ្សោយខាងឯវិញ្ញាណ ហើយវាពិតជាងាយស្រួលណាស់សម្រាប់អារក្សសាតាំង ក្នុងការមកបញ្ឆោតយើង។ ប៉ុន្តែ បើយើងអាន (ឬស្តាប់) ព្រះគម្ពីរ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ព្រះជាម្ចាស់នឹងផ្តល់កម្លាំងដល់យើង ព្រមទាំងណែនាំយើងតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់។

គ. សំណួរ

1. តើយើងគួរសិក្សាគម្ពីរដោយរបៀបណា? (យើងគួរសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយការអាន (ឬស្ដាប់) ដើម្បីឲ្យយើងអាចយល់ ចងចាំ និងស្ដាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់។)
2. តើព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកយើងតាមរយៈអ្វី? (ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់យើងតាមរយៈព្រះគម្ពីរ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីបង្រៀន កែតម្រូវ កម្សាន្តចិត្ត និងលើកទឹកចិត្តយើង។)
3. តើមានអ្វីកើតឡើង ប្រសិនបើយើងមិនអាន (ឬស្ដាប់) ព្រះគម្ពីរជាញឹកញាប់? (យើងនឹងចុះខ្សោយខាងឯវិញ្ញាណ ហើយវាងាយស្រួលណាស់សម្រាប់អារក្សសាតាំង ក្នុងការមកបញ្ឆោតយើង។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤៣៖ តើយើងគួរបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើយើងគួរសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយរបៀបណា? (យើងគួរសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយការអាន (ឬស្ដាប់) ដើម្បីឲ្យយើងអាចយល់ ចងចាំ និងស្ដាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. រ៉ូម ១២:១-២
   - ព្រះយេស៊ូវបានលះបង់អ្វីៗគ្រប់បែបយ៉ាងដើម្បីសង្គ្រោះយើង ដូច្នេះយើងគួរបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដោយការថ្វាយខ្លួនទាំងស្រុងចំពោះទ្រង់ ឲ្យអស់ពីចិត្ត។
   - ការថ្វាយខ្លួនចំពោះព្រះជាម្ចាស់ មានន័យថា យើងទទួលយកព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់នៃជីវិតរបស់យើង ហើយយើងព្យាយាមទុកចិត្ត និងស្ដាប់បង្គាប់ទ្រង់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ យើងលែងធ្វើតាមលោកិយ៍ ឬបំណងប្រាថ្នារបស់យើងទៀតហើយ។ អំណរដ៏ធំបំផុតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទពិត គឺការនាំអំណរដល់ព្រះគ្រីស្ទ។
2. អេភេសូរ ៥:១៨-២០
   - យើងអាចបម្រើព្រះជាម្ចាស់ ដោយការសរសើរតម្កើង និងអរព្រះគុណទ្រង់។ លើសពីអ្វីៗទាំងអស់ ព្រះជាម្ចាស់ចង់បានចិត្តរបស់យើង។ ព្រះអង្គគាប់ព្រះហឫទ័យឲ្យយើងមានចិត្ត ដែលពេញហូរហៀរដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ចំពោះទ្រង់។
   - ការសរសើរតម្កើង និងអរព្រះគុណទ្រង់ (ជាមួយអ្នកជឿផ្សេងទៀត និងម្នាក់ឯង) ជួយចម្រើនកម្លាំងរបស់យើងក្នុងការទុកចិត្ត និងស្ដាប់បង្គាប់ទ្រង់។ អំណរដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ គឺជាកម្លាំងរបស់យើង។
3. កូល៉ុស ៣:២៣-២៤
   - យើងក៏អាចបម្រើព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងផងដែរ (ដូចជា ធ្វើស្រែចម្ការ លក់ដូរនៅផ្សារ រៀនសូត្រនៅសាលា ឬមើលថែកូន ។ល។)។ មិនថាយើងធ្វើការអ្វីក៏ដោយ យើងគួរតែធ្វើវាឲ្យអស់ពីសមត្ថភាព ដូចជាយើងធ្វើដើម្បីព្រះជាម្ចាស់ដែរ។
   - ម្យ៉ាងទៀត យើងគួរបម្រើព្រះជាម្ចាស់ ដោយការបម្រើអ្នកជិតខាង ជាពិសេសអ្នកទន់ខ្សោយ និងជនក្រីក្រ។ ព្រះជាម្ចាស់ព្រួយព្រះហឫទ័យយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្នកក្រីក្រ ដូច្នេះកូនរបស់ទ្រង់ក៏ត្រូវខ្វល់ខ្វាយអំពីពួកគេដែរ។

គ. សំណួរ

1. តើយើងគួរបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា? (យើងគួរបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដោយការថ្វាយខ្លួនទាំងស្រុងចំពោះទ្រង់ ឲ្យអស់ពីចិត្ត។)
2. តើព្រះជាម្ចាស់ចង់បានអ្វី លើសពីអ្វីៗទាំងអស់? (ទ្រង់ចង់បានចិត្តរបស់យើង។)
3. តើយើងគួរធ្វើការងាររបស់យើងយ៉ាងដូចម្ដេច? (មិនថាយើងធ្វើការអ្វីក៏ដោយ យើងគួរតែធ្វើវាឲ្យអស់ពីសមត្ថភាព ដូចជាយើងធ្វើដើម្បីព្រះជាម្ចាស់ដែរ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៨៤៖ តើយើងគួរចែកចាយដំណឹងល្អដោយរបៀបណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើយើងគួរបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា? (យើងគួរបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដោយការថ្វាយខ្លួនទាំងស្រុង ចំពោះទ្រង់ ឲ្យអស់ពីចិត្ត។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាថាយ ២៨:១៨-២០
   - ដោយសារព្រះយេស៊ូវ គឺជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនៃពិភពលោកទាំងមូល ទ្រង់បានបញ្ជូនសិស្សរបស់ទ្រង់ឲ្យទៅគ្រប់ទីកន្លែង ហើយអញ្ជើញមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ ឲ្យប្រែចិត្ត ហើយជឿលើទ្រង់។
   - យើងគួរចែកចាយដំណឹងល្អ ដោយការប្រកាសសេចក្តីពិតអំពីព្រះយេស៊ូវ ដោយពាក្យសម្ដីរបស់យើង ហើយបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងទង្វើល្អរបស់យើង។
2. រ៉ូម ១៥:១៨-២១
   - សាវ័កប៉ុលបានធ្វើដំណើរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ដើម្បីចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយអ្នកដែលមិនធ្លាប់ឮអំពីព្រះយេស៊ូវ។
   - គ្រីស្ទបរិស័ទពិត ចង់ឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ មិនមែនត្រឹមតែខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះ។ គ្រីស្ទបរិស័ទពិតមិនចង់ឲ្យនរណាម្នាក់ធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថាននរកទេ។ ដូច្នេះ បើយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ យើងត្រូវព្យាយាមចែកចាយដំណឹងល្អ ជាមួយមនុស្សជិតឆ្ងាយ ដូចសាវ័កប៉ុលដែរ។
3. ១ ពេត្រុស ៣:១៣-១៦
   - ប្រសិនបើយើងចែកចាយដំណឹងល្អ នោះមនុស្សមួយចំនួននឹងបដិសេធ ហើយបៀតបៀនយើង ដូចពួកគេបានធ្វើចំពោះព្រះយេស៊ូវ និងពួកសាវ័កដែរ។
   - ទោះបីជាមានការលំបាកក៏ដោយ ប្រសិនបើយើងពឹងផ្អែកលើព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់នឹងជួយយើងធ្វើល្អដល់អ្នកដែលបៀតបៀនយើង ព្រមទាំងប្រទានឲ្យយើងមានចិត្តក្លាហាន ដើម្បីនិយាយការពិតអំពីទ្រង់ ដោយប្រាជ្ញា និងសេក្តីស្រឡាញ់។

គ. សំណួរ

1. តើយើងគួរចែកចាយដំណឹងល្អដោយរបៀបណា? (យើងគួរចែកចាយដំណឹងល្អ ដោយការប្រកាសសេចក្តីពិតអំពីព្រះយេស៊ូវ ដោយពាក្យសម្ដីរបស់យើង ហើយបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងទង្វើល្អរបស់យើង។)

2. ដូចសាវ័កប៉ុលដែរ តើយើងត្រូវព្យាយាមចែកចាយដំណឹងល្អដោយរបៀបណា? (យើងត្រូវព្យាយាមចែកចាយដំណឹងល្អ ជាមួយមនុស្សជិតឆ្ងាយ។)
3. ប្រសិនបើយើងពឹងផ្អែកលើព្រះយេស៊ូវ តើទ្រង់នឹងជួយយើងធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេច នៅពេលយើងចែកចាយដំណឹងល្អ? (ទ្រង់នឹងជួយយើងធ្វើល្អដល់អ្នកដែលបៀតបៀនយើង ព្រមទាំងប្រទានឲ្យយើងមានចិត្តក្លាហាន ដើម្បីនិយាយការពិតអំពីទ្រង់ ដោយប្រាជ្ញា និងសេចក្ដីស្រឡាញ់។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤៥៖ តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបួនគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើយើងគួរចែកចាយដំណឹងល្អដោយរបៀបណា? (យើងគួរចែកចាយដំណឹងល្អ ដោយការប្រកាសសេចក្តីពិតអំពីព្រះយេស៊ូវ ដោយពាក្យសម្តីរបស់យើង ហើយបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងទង្វើល្អរបស់យើង។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:១៦
   - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបទបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ បញ្ញត្តិទីប្រាំបួនចែងថា «កុំឲ្យធ្វើជាទីបន្ទាល់ក្លែង ទាស់នឹងអ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ»។
   - បទបញ្ញត្តិទីប្រាំបួនមានន័យថា យើងមិនត្រូវនិយាយកុហក និយាយដើមគេ ឬបង្កាច់បង្ខូចអ្នកដទៃឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងត្រូវតែនិយាយការពិត ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រប់ពេលវេលា។
2. អេភេសូរ ៤:២៥, ២៩-៣២
   - ព្រះជាម្ចាស់ ជាប្រភពនៃសេចក្តីពិត។ រីឯអារក្សសាតាំងវិញ វាជាមេកុហក។ ហេតុនេះហើយ កូនរបស់ព្រះអង្គមិនត្រូវនិយាយកុហក បោកប្រាស់គេ ឬបញ្ឆោតនរណាម្នាក់ឡើយ។
   - យើងត្រូវទទួលយកព្រះយេស៊ូវជាគំរូរបស់យើង គឺយើងត្រូវនិយាយសេចក្តីពិត ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់។ យើងមិនត្រូវប្រើពាក្យសម្តីរបស់យើង ដើម្បីធ្វើបាប ឬបំផ្លាញមនុស្សឡើយ។
3. ម៉ាថាយ ១៨:១៥-១៧
   - បើយើងឃើញគ្រីស្ទបរិស័ទណាម្នាក់ធ្វើបាប យើងមិនត្រូវនិយាយដើមគេ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងត្រូវតែនិយាយជាមួយគាត់មួយទល់នឹងមួយ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ដើម្បីណែនាំគាត់តាមផ្លូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
   - យើងគួរចាប់ផ្តើមនិយាយមួយទល់នឹងមួយ ជាមួយអ្នកដែលបានធ្វើបាបនោះ ហើយលើកទឹកចិត្តគាត់ឲ្យកែប្រែចិត្ត។ ប៉ុន្តែ បើគាត់មិនព្រមប្រែចិត្តទេ យើងគួរតែនិយាយជាមួយគាត់ម្តងទៀត ជាមួយគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់ ឬពីរនាក់ផ្សេងទៀត។ ប្រសិនបើគាត់នៅតែមិនព្រមប្រែចិត្ត យើងគួរតែយកបញ្ហានេះទៅប្រាប់ក្រុមជំនុំវិញ។ នេះជារបៀបដែលគ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវកែតម្រូវគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយសេចក្តីពិត និងសេចក្តីស្រឡាញ់។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបួនគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យធ្វើជាទីបន្ទាល់ក្លែង ទាស់នឹងអ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ»។)

2. តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបួនមានន័យដូចម្ដេច? (យើងមិនត្រូវនិយាយកុហក និយាយដើមគេ ឬបង្កាច់បង្ខូចអ្នកដទៃទៀតឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងត្រូវតែនិយាយការពិត ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់គ្រប់ពេលវេលា។)
3. បើយើងឃើញគ្រីស្ទបរិស័ទណាម្នាក់ធ្វើបាប តើយើងត្រូវធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេច? (យើងត្រូវតែនិយាយជាមួយគាត់មួយទល់នឹងមួយ ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ចូរបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងតម្កើងអ្នករាល់គ្នាឡើង» (យ៉ាកុប ៤:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤៦៖ តើមានអ្វីកើតឡើង ក្រោយពេលមនុស្សស្លាប់ទៅ?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើបទបញ្ញត្តិទីប្រាំបួនគឺជាអ្វី? («កុំឲ្យធ្វើជាទីបន្ទាល់ក្លែង ទាស់នឹងអ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ»។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និងការពន្យល់

1. ហេព្រើរ ៩:២៧
   - នៅពេលដែលមនុស្សស្លាប់ទៅ វិញ្ញាណរបស់ពួកគេចាកចេញពីរូបកាយរបស់គេ និងទៅជួបព្រះជាម្ចាស់ភ្លាមៗ។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សគ្រប់គ្នា ហើយក្រោយពេលមនុស្សស្លាប់ វិញ្ញាណរបស់យើងត្រូវត្រឡប់ទៅជួបទ្រង់វិញ។
   - យើងកើតមកម្ដង ហើយយើងក៏ស្លាប់ម្ដងដែរ។ នេះមានន័យថា គ្មានការចាប់ជាតិឡើងវិញទេ។
2. លូកា ១៦:១៩-២៦
   - ពេលដែលអ្នកមិនជឿស្លាប់ទៅ វិញ្ញាណរបស់ពួកគេត្រូវបានចាប់យកទៅដាក់គុកភ្លាមៗ នៅក្នុងឋានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ដើម្បីរង់ចាំការជំនុំជម្រះចុងក្រោយ (ដូចជាបុរសអ្នកមាន)។ ឋានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ មិនមែនជាស្ថាននរកទេ។ ឋានឃុំព្រលឹង គឺជាទីកន្លែងបណ្ដោះអាសន្ន រីឯស្ថាននរកវិញ វាគឺជាការដាច់ចេញឆ្ងាយពីព្រះអង្គ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជារៀងរហូត។
   - ពេលអ្នកជឿស្លាប់ រូបកាយរបស់ពួកគេសម្រាកនៅក្នុងដី ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកគេនឹងទៅនៅជាមួយព្រះយេស៊ូវនៅស្ថានសួគ៌ភ្លាមៗ ដើម្បីរង់ចាំការរស់ឡើងវិញចុងក្រោយ (ដូចជាឡាសារ)។
3. ភីលីព ១:២១-២៣
   - អស់អ្នកដែលទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវ គ្មានហេតុអ្វីត្រូវខ្លាចសេចក្ដីស្លាប់ទៀតឡើយ។ ប្រសិនបើយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ សេចក្ដីស្លាប់គឺជាការចាប់ផ្ដើមនៃជីវិតអស់កល្បជាមួយទ្រង់ ប្រកបដោយសេចក្ដីសុខសាន្តដែលមិនចេះចប់។
   - ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទបរិស័ទ យើងត្រូវព្យាយាមលើកតម្កើងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ទោះបីជាជីវិតរបស់យើងខ្លី ឬវែងក៏ដោយ។ ដោយសារព្រះយេស៊ូវបានលះបង់ព្រះជន្មរបស់ទ្រង់សម្រាប់យើង យើងក៏ត្រូវរស់នៅពេញមួយជីវិតសម្រាប់ទ្រង់វិញដែរ។

គ. សំណួរ

1. តើមានអ្វីកើតឡើង ក្រោយពេលមនុស្សស្លាប់ទៅ? (នៅពេលដែលមនុស្សស្លាប់ទៅ វិញ្ញាណរបស់ពួកគេចាកចេញពីរូបកាយរបស់គេ និងទៅជួបព្រះជាម្ចាស់ភ្លាមៗ។)

2. តើស្ថាននរកគឺជាអ្វី? (ស្ថាននរកគឺជាការដាច់ចេញឆ្ងាយពីព្រះអង្គ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជារៀងរហូត។)
3. តើមានអ្វីកើតឡើង នៅពេលអ្នកជឿស្លាប់? (រូបកាយរបស់ពួកគេសម្រាកនៅក្នុងដី ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកគេនឹងទៅនៅជាមួយព្រះយេស៊ូវនៅស្ថានសួគ៌ភ្លាមៗ ដើម្បីរង់ចាំការរស់ឡើងវិញចុងក្រោយ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤៧៖ តើព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកវិញនៅពេលណា?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើមានអ្វីកើតឡើង ក្រោយពេលមនុស្សស្លាប់ទៅ? (នៅពេលដែលមនុស្សស្លាប់ទៅ វិញ្ញាណរបស់ពួកគេចាកចេញពីរូបកាយរបស់គេ និងទៅជួបព្រះជាម្ចាស់ភ្លាមៗ។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. ម៉ាថាយ ២៤:៣-១៤
   - ព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកវិញ នៅពេលកំណត់ដោយព្រះវរបិតា។ មានតែព្រះជាម្ចាស់ទេដែលដឹងថ្ងៃ និងម៉ោងដែលព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកវិញ។
   - មុនពេលព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកវិញ កន្លែងនានានឹងមានសង្គ្រាម គ្រោះធម្មជាតិ ជំងឺ ការបៀតបៀន គ្រូក្លែងក្លាយ និងការល្បួងគ្រប់ប្រភេទ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកវិញ ទ្រង់នឹងបំផ្លាញអារក្សសាតាំង និងសេចក្ដីអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាង។
2. ២ ពេត្រុស ៣:៨-១៣
   - មុនពេលព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកវិញ ទ្រង់ផ្ដល់ឱកាសសម្រាប់មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ ឲ្យបានទទួលសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដោយការប្រែចិត្ត និងទទួលជឿព្រះយេស៊ូវ។
   - ដោយសារព្រះយេស៊ូវអាចត្រឡប់មកវិញក្នុងពេលឆាប់ៗ យើងត្រូវរៀបចំខ្លួនយើង តាមរយៈការដើរតាមទ្រង់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយចិត្តស្មោះត្រង់ ហើយមិនបែរចេញទៅតាមសេចក្ដីល្បួងផ្សេងៗ។
3. យ៉ាកុប ៥:៧-១១
   - ដោយសារព្រះយេស៊ូវនឹងយាងត្រឡប់មកវិញមែន យើងត្រូវស៊ូទ្រាំនឹងទុក្ខលំបាក ដោយការទុកចិត្ត និងស្ដាប់បង្គាប់ទ្រង់ រហូតដល់ទីបំផុត។ អស់អ្នកដែលសង្ឃឹមលើព្រះជាម្ចាស់ និងមិនខកចិត្តឡើយ។
   - អ្នកធ្វើស្រែដែលមានភាពអត់ធ្មត់ តែងទទួលបានភោគផលច្រើនក្រៃលែងនៅទីបំផុត។ ស្រដៀងគ្នាដែរ អ្នកទាំងឡាយដែលរង់ចាំព្រះយេស៊ូវ ដោយសេចក្ដីអត់ធន់ នោះនឹងទទួលរង្វាន់ដ៏ធំអស្ចារ្យ នៅពេលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ។

គ. សំណួរ

1. តើព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកវិញនៅពេលណា? (ព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកវិញ នៅពេលកំណត់ដោយព្រះវរបិតា។)

2. មុនពេលព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកវិញ តើទ្រង់ផ្តល់ឱកាសសម្រាប់មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ ឲ្យធ្វើយ៉ាងណា? (ទ្រង់ផ្តល់ឱកាសសម្រាប់មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ ឲ្យបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ ដោយការប្រែចិត្ត និងទទួលជឿព្រះយេស៊ូវ។)
3. តើអ្នកទាំងឡាយដែលរង់ចាំព្រះយេស៊ូវ ដោយសេចក្តីអត់ធន់ នឹងទទួលអ្វី? (ពួកគេនឹងទទួលរង្វាន់ដ៏ធំអស្ចារ្យ នៅពេលទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤៨៖ តើការរស់ឡើងវិញចុងក្រោយគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកវិញនៅពេលណា? (ព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកវិញ នៅពេលកំណត់ដោយព្រះវរបិតា។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. យ៉ូហាន ៥:២៨-២៩
   - ពេលដែលព្រះយេស៊ូវត្រឡប់មកវិញ មនុស្សស្លាប់ទាំងអស់នឹងត្រូវប្រោសឲ្យមានជីវិតរស់ឡើងវិញ។ មនុស្សគ្រប់រូប ចាប់ពីជំនាន់ទីមួយនៅលើផែនដីរហូតដល់ជំនាន់ចុងក្រោយ នឹងឈរនៅចំពោះមុខព្រះយេស៊ូវ ហើយទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យពួកគេ។
   - ការរស់ឡើងវិញចុងក្រោយ គឺជាការរស់ឡើងវិញខាងរូបកាយរបស់មនុស្សគ្រប់រូប នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ដើម្បីទទួលបានរង្វាន់ ឬទណ្ឌកម្មរបស់ពួកគេ ពីព្រះជាម្ចាស់។ នៅថ្ងៃនោះ មនុស្សសុចរិតនឹងបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច រីឯមនុស្សទុច្ចរិតវិញ ពួកគេនឹងរងការបំផ្លិចបំផ្លាញអស់កល្បជានិច្ច។
2. វិវរណៈ ២០:១១-១៥
   - នៅថ្ងៃនៃការរស់ឡើងវិញចុងក្រោយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងវិនិច្ឆ័យមនុស្សទាំងអស់តាមអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ ទាំងអំពើល្អ និងអំពើអាក្រក់។ នៅថ្ងៃនោះនឹងសម្តែងច្បាស់ថា អ្នកណាខ្លះដែលពិតជាស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអ្នកណាខ្លះដែលមិនបានស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ។
   - ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះយើងដោយសារយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ មិនមែនដោយសារយើងធ្វើអំពើល្អទេ។ ប៉ុន្តែជំនឿពិតតែងតែនាំឲ្យមានការធ្វើអំពើល្អ (ដូចជាគ្រាប់ពូជល្អនាំឲ្យមានផលល្អ)។ បើមនុស្សម្នាក់មិនប្រព្រឹត្តអំពើល្អទេ នេះមានន័យថា អ្នកនោះគ្មានជំនឿពិតលើព្រះយេស៊ូវទេ។
3. ១ កូរិនថូស ១៥:៥០-៥៧
   - នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងបំផ្លាញសេចក្តីស្លាប់ជារៀងរហូត។ ទ្រង់នឹងប្រទានរូបកាយថ្មីដល់កូនរបស់ទ្រង់ ដែលមិនចេះចាស់ ឈឺ ឬស្លាប់ទៀតឡើយ ដើម្បីពួកគេអាចរស់នៅជាមួយទ្រង់ នៅលើផែនដីថ្មី ជារៀងរហូត។
   - ព្រះជាម្ចាស់ នឹងធ្វើឲ្យកូនរបស់ទ្រង់ដូចជាព្រះយេស៊ូវ គឺល្អឥតខ្ចោះ ទាំងរូបកាយ ចិត្ត និងព្រលឹងវិញ្ញាណ។* បែបនេះ យើងនឹងរស់នៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត។

* ពេលខ្លះ ព្រះគម្ពីរប្រើពាក្យ "តម្កើងឡើង" សម្រាប់ការនេះ។ សូមមើលការពន្យល់បន្ថែម អំពីសេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ។

គ. សំណួរ

1. តើការរស់ឡើងវិញចុងក្រោយគឺជាអ្វី? (គឺជាការរស់ឡើងវិញខាងរូបកាយរបស់មនុស្សគ្រប់រូប នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ដើម្បីទទួលបានរង្វាន់ ឬទណ្ឌកម្មរបស់ពួកគេ ពីព្រះជាម្ចាស់។)
2. តើព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះយើងដោយសារយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ ឬយើងធ្វើអំពើល្អ? (ព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះយើងដោយសារយើងជឿលើព្រះយេស៊ូវ មិនមែនដោយសារយើងធ្វើអំពើល្អទេ។ ប៉ុន្តែជំនឿពិតតែងតែនាំឲ្យមានការធ្វើអំពើល្អ។)
3. នៅថ្ងៃចុងក្រោយ តើព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានអ្វីដល់កូនរបស់ទ្រង់? (ទ្រង់នឹងប្រទានរូបកាយថ្មីដល់ពួកគេ ដែលមិនចេះចាស់ ឈឺ ឬស្លាប់ទៀតឡើយ ដើម្បីពួកគេអាចរស់នៅជាមួយទ្រង់ នៅលើផែនដីថ្មី ជារៀងរហូត។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៤៩៖ តើជីវិតអស់កល្បជានិច្ចគឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើការរស់ឡើងវិញចុងក្រោយគឺជាអ្វី? (គឺជាការរស់ឡើងវិញខាងរូបកាយរបស់មនុស្សគ្រប់រូប នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ដើម្បីទទួលបានរង្វាន់ ឬទណ្ឌកម្មរបស់ពួកគេ ពីព្រះជាម្ចាស់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. វិវរណៈ ២១:១-៨
   - នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកវិញ ទ្រង់នឹងកម្ចាត់អារក្សសាតាំង ប្រោសមនុស្សស្លាប់ទាំងអស់ឲ្យរស់ឡើងវិញ ហើយវិនិច្ឆ័យពិភពលោកទាំងមូល។ អារក្សសាតាំង វិញ្ញាណអាក្រក់ទាំងអស់ និងអស់អ្នកដែលធ្វើតាមពួកវានឹងត្រូវបោះចូលទៅក្នុងស្ថាននរកជារៀងរហូត។
   - ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យផែនដីបានថ្មីម្តងទៀត លែងមានជំងឺ ទុក្ខព្រួយ អំពើបាប ឬសេចក្តីស្លាប់ទៀតហើយ។ នេះជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច គឺការរស់នៅជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ និងកូនទាំងអស់របស់ទ្រង់ ជារៀងរហូត ប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត និងអំណរដែលមិនចេះចប់។
2. វិវរណៈ ២២:១-៥
   - កាលពីដើមដំបូងបង្អស់ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្ស ដើម្បីស្គាល់ និងស្រឡាញ់ទ្រង់ ដូចទ្រង់ស្គាល់ និងស្រឡាញ់ពួកគេ។ នោះហើយជារបៀបដែលយើងនឹងរស់នៅជារៀងរហូត នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើឲ្យអ្វីៗទាំងអស់បានថ្មីឡើងសារជាថ្មីម្តងទៀត។
   - ព្រះជាម្ចាស់នឹងសម្អាតចិត្តរបស់យើងពីបាបទាំងអស់ ដើម្បីយើងអាចស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់អស់ពីចិត្ត និងស្រឡាញ់មនុស្សដទៃ ដូចយើងស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ។
3. ទំនុកដំកើង ៧៣:២៥-២៦
   - អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនៅលើពិភពលោកនេះកំពុងតែរលាយបាត់ទៅ។ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងឡាយដែលស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ នោះនឹងនៅជាមួយនឹងទ្រង់ជារៀងរហូត។
   - អស់អ្នកដែលសង្ឃឹមលើព្រះជាម្ចាស់ នឹងមិនខកចិត្តឡើយ។ នៅទីបញ្ចប់ ពេលដែលយើងឃើញព្រះអង្គទល់មុខនឹងមុខ នោះយើងនឹងបំភ្លេចចោលនូវទុក្ខវេទនាគ្រប់យ៉ាងដែលយើងធ្លាប់មានក្នុងជីវិតយ៉ាងខ្លីនេះ ហើយយើងនឹងមានអំណរដ៏អស់កល្បជាអង្វែងតទៅ។

គ. សំណួរ

1. តើជីវិតអស់កល្បជានិច្ចគឺជាអ្វី? (គឺការរស់នៅជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ និងកូនទាំងអស់របស់ទ្រង់ ជារៀងរហូត ប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត និងអំណរដែលមិនចេះចប់។)

2. នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើឲ្យផែនដីបានថ្មីម្តងទៀត តើនឹងលែងមានអ្វីខ្លះទៀត? (លែងមានជំងឺទុក្ខព្រួយ អំពើបាប ឬសេចក្តីស្លាប់ទៀតហើយ។)
3. នៅទីបញ្ចប់ ពេលដែលយើងឃើញព្រះអង្គទល់មុខនឹងមុខ តើយើងនឹងមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា? (យើងនឹងបំភ្លេចចោលនូវទុក្ខវេទនាគ្រប់យ៉ាងដែលយើងធ្លាប់មានក្នុងជីវិតយ៉ាងខ្លីនេះ ហើយយើងនឹងមានអំណរដ៏អស់កល្បជាអង្វែងតទៅ។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍?
5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

មេរៀនទី៥០៖ តើបទបញ្ញត្តិទីដប់គឺជាអ្វី?

ក. រម្លឹកឡើងវិញ

តើជីវិតអស់កល្បជានិច្ចគឺជាអ្វី? (គឺការរស់នៅជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ និងកូនទាំងអស់របស់ទ្រង់ ជារៀងរហូត ប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត និងអំណរដែលមិនចេះចប់។)

ខ. ព្រះគម្ពីរ និង ការពន្យល់

1. និក្ខមនំ ២០:១៧
   - នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានបទបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ បទបញ្ញត្តិទីដប់ចែងថា៖ «កុំឲ្យលោភចង់បានរបស់អ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ»។
   - បទបញ្ញត្តិទីដប់មានន័យថា យើងត្រូវតែចេះស្កប់ចិត្ត ហើយជៀសវាងពីការលោភលន់ និងការច្រណែនចង់បានទាំងអស់។
2. យ៉ាកុប ៤:១-៣
   - អារក្សសាតាំងបានប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារវាលោភលន់ និងមានចិត្តច្រណែន។ ការលោភលន់ និងចិត្តច្រណែននាំមនុស្សឲ្យបំភ្លេចទ្រង់ចោល និងធ្វើបាបអ្នកដទៃទៀត។
   - ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជួយយើងឲ្យចេះស្កប់ចិត្ត និងចេះលះបង់សម្រាប់អ្នកដទៃដោយអំណរ ដូចព្រះយេស៊ូវបានលះបង់អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់យើងដែរ។
3. ១ យ៉ូហាន ២:១៥-១៧
   - លោកីយ៍នេះកំពុងរលាយបាត់ទៅ។ អ្នកទាំងឡាយដែលស្រឡាញ់ និងស្វែងរករបស់លោកីយ៍នេះនឹងមិនដែលចេះស្កប់ចិត្តឡើយ។
   - មានតែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ ដែលពិតជាអាចធ្វើឲ្យមនុស្សស្កប់ចិត្តបាន។ ថ្ងៃមួយ អ្នកទាំងឡាយដែលស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់នឹងឃើញទ្រង់មុខទល់មុខ។ នៅពេលនោះ ពួកគេនឹងលែងត្រូវការ ឬប្រាថ្នាចង់បានអ្វីទៀតហើយ។

គ. សំណួរ

1. តើបទបញ្ញត្តិទីដប់គឺជាអ្វី? («កុំឲ្យលោភចង់បានរបស់អ្នកជិតខាងខ្លួនឲ្យសោះ»។)
2. តើបទបញ្ញត្តិទីដប់មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? (យើងត្រូវតែចេះស្កប់ចិត្ត ហើយជៀសវាងពីការលោភលន់ និងការច្រណែនចង់បានទាំងអស់។)
3. តើអ្វីអាចធ្វើឲ្យមនុស្សស្កប់ចិត្តបាន? (មានតែព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ ដែលពិតជាអាចធ្វើឲ្យមនុស្សស្កប់ចិត្តបាន។)
4. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលអ្នកពិតជាចាប់អារម្មណ៍ជាងគេ?

5. តើចំណុចណាខ្លះ ក្នុងមេរៀននេះ ដែលពិបាកយល់ សម្រាប់អ្នក?

ឃ. សារភាពអំពើបាប

«ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង» (ទំនុកដំកើង ៥១:១០)។ សូមចំណាយពេល ២-៣នាទី ដើម្បីពិនិត្យមើលដួងចិត្តខ្លួនឯង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកចំពោះព្រះជាម្ចាស់។

ង. បញ្ចប់ដោយការរួមគ្នាអធិស្ឋាន

ឧបសម្ព័ន្ធ៖

ការពន្យល់បន្ថែមអំពីព្រះត្រៃឯក

គោលលទ្ធិនៃព្រះត្រៃឯក គឺជាអាថ៌កំបាំងដ៏អស្ចារ្យ។ គោលលទ្ធិនេះមិនងាយស្រួលយល់នោះទេ ប៉ុន្តែវាជាគោលលទ្ធិស្នូលនៃជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ហេតុនេះហើយ ជាការសារៈសំខាន់ណាស់ ដែលអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំសិក្សាអំពីគោលលទ្ធិនេះ ហើយបង្រៀនអំពីគោលលទ្ធិនេះទៅក្រុមជំនុំ។

ទាក់ទងនឹងព្រះត្រៃឯក ព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនថា៖

1. មានព្រះតែមួយ។ (ម៉ាកុស ១២:២៩)
2. ព្រះវរបិតា គឺជាព្រះ ព្រះរាជបុត្រា គឺជាព្រះ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាព្រះ។ (ម៉ាថាយ ២៨:១៩)
3. ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនដូចគ្នាទេ។ (ម៉ាថាយ ៣:១៦-១៧)

គ្រូបង្រៀនគ្រីស្ទបរិស័ទ បានសង្ខេបគោលលទ្ធិនៃព្រះត្រៃឯក ដោយលើកឡើងថា ព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះមួយអង្គដែលមានបុគ្គលបីរូប។

ក្រុមខុសឆ្គង ច្រើនតែបង្រៀនសេចក្ដីខុសឆ្គងអំពីព្រះត្រៃឯក។ នេះគឺជាឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃការបង្រៀនខុសឆ្គង៖

1. <u>មានព្រះច្រើនជាងមួយ។</u> ក្រុមដូចជាសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយ (មរមន) បង្រៀនថា ព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា គឺជាព្រះផ្សេងគ្នា។ នេះជារឿងមិនពិត។ គ្មានព្រះពីរអង្គនោះទេ មានព្រះតែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ។

2. <u>ព្រះរាជបុត្រា (ឬព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ) មិនមែនជាព្រះពេញលេញទេ។</u> ពួកម៉ូស្លីម (សាសនាអ៊ីស្លាម) ជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រាន់តែជាហោរា មិនមែនជាព្រះរាជបុត្រាទេ។ រីឯសាក្សីព្រះយេហូវ៉ាវិញ ពួកគេបង្រៀនថា ព្រះវរបិតា (ព្រះយេហូវ៉ា) បានបង្កើតព្រះរាជបុត្រា ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវមិនមែនជាព្រះពេញលេញនោះទេ។ គំនិតទាំងពីរនេះគឺមិនត្រឹមត្រូវទេ។ ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាព្រះពេញលេញ ស្មើភាពគ្នាជាមួយព្រះវរបិតា។ លើសពីនេះទៀត ព្រះវរបិតាមិនបានបង្កើតព្រះរាជបុត្រាទេ។ ព្រះរាជបុត្រា (ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ) គ្មានការចាប់ផ្ដើម និងគ្មានទីបញ្ចប់ ដូចព្រះវរបិតាដែរ។

3. ព្រះជាម្ចាស់ផ្លាស់ប្តូរទម្រង់។ គ្រីស្ទបរិស័ទមួយចំនួនយល់ខុសថា ព្រះជាម្ចាស់ផ្លាស់ប្តូរទម្រង់។ ជាឧទាហរណ៍ ពួកគេជឿថាក្នុងអំឡុងពេលនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះបានយកទម្រង់នៃព្រះវរបិតា។ បន្ទាប់មក ពួកគេយល់ថា ព្រះបានផ្លាស់ប្តូរទម្រង់ជាព្រះយេស៊ូវ។ សព្វថ្ងៃនេះ ពួកគេនិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់បានផ្លាស់ប្តូរម្តងទៀត ហើយយកទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ គំនិតទាំងអស់នេះ គឺខុសដែរ។ ព្រះគម្ពីរបង្រៀនថា តាំងពីមុនកំណើតពិភពលោកមក តែងតែមានព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ រួបរួមគ្នា ជាព្រះតែមួយ។

«សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ហើយនិងសេចក្តីរួបរួមគ្នានឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អាម៉ែន»។ (២ កូរិនថូស ១៣:១៣/១៤)

ឧបសម្ព័ន្ធ៖

ការពន្យល់បន្ថែមអំពីថ្ងៃសប្ប័ទ

គ្រីស្ទបរិស័ទមួយចំនួនមានការយល់ច្រឡំអំពីអត្ថន័យនៃថ្ងៃសប្ប័ទ ហើយថាតើអ្នកជឿព្រះយេស៊ូវត្រូវកាន់តាមថ្ងៃសប្ប័ទនេះ ឬមិនចាំបាច់។ នេះគឺជាការពន្យល់ខ្លីៗ៖

1. **នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ថ្ងៃសប្ប័ទ (ថ្ងៃឈប់សម្រាក) សំដៅទៅលើថ្ងៃសៅរ៍។** ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានចាត់ទុកថ្ងៃអាទិត្យជាថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍។ ថ្ងៃសប្ប័ទ គឺជាថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃសប្តាហ៍ (លោកុប្បត្តិ ២:២-៣)។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ថ្ងៃសប្ប័ទចាប់ផ្តើមនៅពេលថ្ងៃលិចនៅថ្ងៃសុក្រ ហើយបញ្ចប់នៅពេលថ្ងៃលិចនៅថ្ងៃសៅរ៍។

2. **ថ្ងៃសប្ប័ទបានធ្វើជាសញ្ញានៃពេលអនាគត។** ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានថ្ងៃសប្ប័ទដល់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ជាទីសម្គាល់មួយចង្អុលទៅរកអនាគត (អេសេគាល ២០:១២)។ ថ្ងៃសប្ប័ទបានចង្អុលទៅកាន់នគររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលពោរពេញដោយសេចក្ដីសុខសាន្ត និងការសម្រាក ក្រោមអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

3. **ព្រះយេស៊ូវបានសម្រេចអត្ថន័យនៃថ្ងៃសប្ប័ទ។** ទ្រង់បានរំដោះមនុស្សចេញពីអំពើបាប និងចំណងអារក្សសាតាំង ហើយនាំពួកគេទៅរកសេចក្ដីសុខសាន្ត និងការសម្រាក នៅក្នុងនគររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះយេស៊ូវបានសម្រេចអត្ថន័យនៃថ្ងៃសប្ប័ទ ដូចទ្រង់បានសម្រេចអត្ថន័យនៃពិធីបុណ្យនានា និងទំនៀមទំលាប់ទាំងអស់ក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ដែរ (កូល៉ុស ២:១៦-១៧)។ នៅពេលយើងពឹងផ្អែកលើព្រះយេស៊ូវ (ហើយលែងពឹងអាងលើខ្លួនឯង) សម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះ នោះមានន័យថា យើងបានគោរពតាមអត្ថន័យរបស់ថ្ងៃសប្ប័ទហើយ។

4. **ដំបូងឡើយ គ្រីស្ទបរិស័ទបានជួបជុំគ្នាថ្វាយបង្គំជារៀងរាល់ថ្ងៃ។** បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញ ក្រុមជំនុំនៃពួកសាវ័កបានជួបជុំគ្នាថ្វាយបង្គំជារៀងរាល់ថ្ងៃ មិនមែនតែនៅថ្ងៃសៅរ៍ ឬថ្ងៃអាទិត្យទេ (កិច្ចការ ២:៤៦)។

5. **ក្រោយមក គ្រីស្ទបរិស័ទភាគច្រើនបានជួបជុំគ្នាដើម្បីថ្វាយបង្គំនៅថ្ងៃអាទិត្យ។** នៅពេលដែលចំនួនក្រុមជំនុំបានកើនឡើង និងរីករាលដាលទៅកាន់តំបន់ផ្សេងៗគ្នា គ្រីស្ទបរិស័ទភាគច្រើនបានជួបជុំគ្នា ដើម្បីថ្វាយបង្គំ

ជុំគ្នាម្តងក្នុងមួយសប្តាហ៍ គឺនៅថ្ងៃអាទិត្យ ដែលជាថ្ងៃដំបូងនៃដើមសប្តាហ៍នីមួយៗ (កិច្ចការ ២០:៧, ១ កូរិនថូស ១៦:២)។ ពួកគេបានហៅថ្ងៃអាទិត្យជា «ថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់» ដោយសារព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃនោះ (វិវរណៈ ១:១០)។

6. **បញ្ហាតូចតាចបែបនេះ មិនត្រូវបង្កឲ្យមានការបែកបាក់គ្នាក្នុងចំណោមពួកគ្រីស្ទបរិស័ទទេ។** រឿងទាក់ទងនឹងថ្ងៃណាយើងគួរជួបជុំគ្នាថ្វាយបង្គំ ជាបញ្ហាតូចតាច (រ៉ូម ១៤:៥-១០)។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងកុំឲ្យប្រកែកអំពីបញ្ហាតូចតាច។ វាសំខាន់ណាស់ ដែលគ្រីស្ទបរិស័ទក្នុងគ្រប់និកាយទាំងអស់ ត្រូវចងចាំជានិច្ចនូវគោលការណ៍ដែលថា៖ ចំណុចណាដែលព្រះគម្ពីរបញ្ជាក់អះអាង យើងក៏ត្រូវតែបញ្ជាក់អះអាងដែរ។ ចំណុចណាដែលព្រះគម្ពីរបដិសេធ យើងក៏ត្រូវបដិសេធដែរ។ រីឯចំណុចណាដែលព្រះគម្ពីរ ផ្តល់សេរីភាព យើងក៏ត្រូវផ្តល់សេរីភាពទៅវិញទៅមកដែរ។ នៅក្នុងពាក្យរបស់គ្រូគង្វាលដ៏ល្បីល្បាញម្នាក់ឈ្មោះ អាកុស្ទីន (គ.ស. ៣៥៤-៤៣០) ដែលបានលើកឡើងថា៖

> «ចំពោះរឿងអ្វីដែលមានសារៈសំខាន់ យើងត្រូវតែមានការឯកភាពគ្នា។ ចំពោះរឿងអ្វីដែលមិនសំខាន់ យើងត្រូវផ្តល់សេរីភាពឲ្យគ្នា។ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ យើងត្រូវមានចិត្តសប្បុរស»។

ឧបសម្ព័ន្ធ៖

ការពន្យល់បន្ថែមអំពីសេចក្ដីសង្គ្រោះ

យោងតាមព្រះគម្ពីរ សេចក្ដីសង្គ្រោះមានដំណើរការបីយ៉ាង។ មានសេចក្ដីសង្ខេបខ្លីៗ អំពីដំណើរការបីយ៉ាងនោះនៅខាងក្រោមនេះ។

			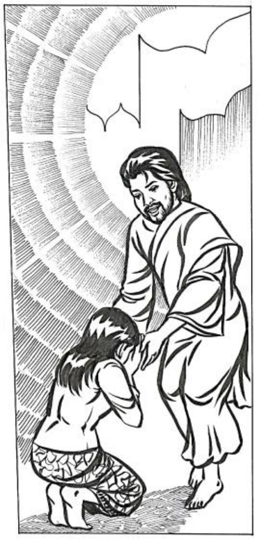
	១. ការរាប់ជាសុចរិត	**២. ការញែកជាបរិសុទ្ធ**	**៣. ការតម្កើងឡើង**
សង្គ្រោះពី៖	ទោសនៃការធ្វើបាប	អំណាចនៃបាប	វត្តមាននៃបាប
ពេល៖	អតីតកាល៖ នៅពេលមនុស្សម្នាក់ទទួលជឿព្រះយេស៊ូវ។	បច្ចុប្បន្នកាល៖ ចាប់ពីពេលមនុស្សម្នាក់ទទួលជឿព្រះយេស៊ូវ រហូតដល់គាត់ស្លាប់ទៅ។	អនាគតកាល៖ នៅពេលមនុស្សម្នាក់ស្លាប់ទៅ និង/ឬ ព្រះយេស៊ូវត្រឡប់មកវិញ។
ទទួលបាន៖	កំណើតថ្មី ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ	ចិត្តថ្មី និងរបៀបរស់នៅថ្មី ដូចព្រះគ្រីស្ទ	រូបកាយថ្មី ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
មកពី៖	ព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវ	ការពឹងលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ	អំណាចចេស្ដានៃព្រះជាម្ចាស់
ព្រះគម្ពីរ៖	រ៉ូម ៨:៣៣, អេភេសូរ ២:៨-៩	១ ថែស្សាឡូនីច ៤:៣, អេភេសូរ ៥:៨-៩	រ៉ូម ៨:៣០, ១ កូរិនថូស ១៥:៥០-៥៥

ឧបសម្ព័ន្ធ៖

ការពន្យល់បន្ថែមអំពីពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់

1. **តើយើងគួរទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់នៅពេលណា**?

កាលពីជំនាន់ពួកសាវ័ក គ្រីស្ទបរិស័ទបានជួបជុំគ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីអធិស្ឋាន សិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ជាមួយគ្នា (កិច្ចការ ២:៤២-៤៧)។ ក្រោយមក ក្រុមជំនុំខ្លះចាប់ផ្ដើមទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ មួយសប្ដាហ៍ម្ដង ឬមួយខែម្ដង ឬតិចជាងនេះទៅទៀត។

ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ គឺជាព្រះពរដែលទ្រង់ប្រទានដល់ក្រុមជំនុំ។ វាមិនមែនជាបន្ទុកទេ។ ដូច្នេះយើងលើកទឹកចិត្តក្រុមជំនុំនិមួយៗឲ្យទទួលពិធីនេះឲ្យបានញឹកញាប់ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

2. **តើយើងគួរប្រើអ្វី សម្រាប់ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់**?

ទាក់ទងនឹងអ្វីដែលត្រូវប្រើសម្រាប់ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ (ស្រាក្រហម ឬទឹកផ្លែឈើ នំប៉័ង ឬនំអង្ករ) ទាំងនេះគ្រាន់តែជានិមិត្តសញ្ញាប៉ុណ្ណោះ ហើយវាជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំនីមួយៗអាចសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងបាន។

3. **តើអ្នកណាគួរទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់**?

អ្នកដែលចូលរួមក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ គួរចូលរួមជាមួយដួងចិត្តដែលមានជំនឿ។ មានន័យថា៖

ក. អ្នកមិនជឿ មិនត្រូវទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ឡើយ។ បើរាប់ជាលំដាប់លំដោយ៖ ទីមួយ បុគ្គលម្នាក់នោះត្រូវទទួលជឿលើព្រះយេស៊ូវ។ ទីពីរ គាត់ត្រូវប្រកាសជាសាធារណៈនូវជំនឿខ្លួនក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ទីបី គាត់ត្រូវទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ទីបួន គាត់អាចទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ (កិច្ចការ ២:៤០-៤២)។

ខ. អ្នកជឿដែលមិនព្រមប្រែចិត្តមិនគួរទទួលពិធីលៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់ថា ប្រសិនបើយើងទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់តាមរបៀបដែលមិនសក្តិសម នោះយើងប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាស់នឹងរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយយើង «បរិភោគជាសេចក្តីជំនុំជម្រះដល់ខ្លួន» (១ កូរិនថូស ១១:២៧-២៩)។ នេះជារឿងធ្ងន់ធ្ងរ។ ដើម្បីទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់តាមរបៀបដែលសក្តិសម យើងត្រូវទទួលស្គាល់អំពើបាបរបស់យើង កែប្រែចិត្ត ហើយមានបំណងចិត្តយ៉ាងស្មោះក្នុងការជឿទុកចិត្ត និងស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់។

- ប្រសិនបើយើងទទួលស្គាល់ថា យើងកំពុងរស់នៅក្នុងអំពើបាប ហើយមិនព្រមប្រែចិត្ត វាជាការល្អជាង ដែលយើងមិនបន្ថែមលើអំពើបាបរបស់ខ្លួនទៀត ដោយការទទួលទានក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។ យើងគួរបដិសេធមិនទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់ថ្ងៃដែលយើងពិតជាប្រែចិត្ត។

- ប្រសិនបើក្រុមជំនុំសង្កេតឃើញថាមាននរណាម្នាក់រស់នៅក្នុងអំពើបាប នោះអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំត្រូវតែដាស់តឿនបុគ្គលនោះឲ្យប្រែចិត្ត (ម៉ាថាយ ១៨:១៥-១៧)។ ប្រសិនបើគាត់នៅតែមិនព្រមប្រែចិត្ត នោះអ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំគួរតែហាមឃាត់គាត់ពីការចូលរួមក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់គាត់បង្ហាញជាថ្មីម្តងទៀតថា គាត់មានជំនឿពិតប្រាកដលើព្រះយេស៊ូវ (១ កូរិនថូស ៥:១១)។